

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 247

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

21 września 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 825/2010 z dnia 20 września 2010 r. ustanawiające formę i treść informacji rachunkowych, które należy przedłożyć Komisji do celów rozliczania rachunków EFRG i EFRROW, jak również w celu monitorowania i prognozowania** 1
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 826/2010 z dnia 20 września 2010 r. wprowadzające odstępstwo od przepisów rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 w zakresie skupu i sprzedaży masła i odtłuszczonego mleka w proszku** 44
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 827/2010 z dnia 20 września 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 46
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 828/2010 z dnia 20 września 2010 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni września 2010 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz wysokiej jakości wołowiny na mocy rozporządzenia (WE) nr 620/2009 48
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 829/2010 z dnia 20 września 2010 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2010 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz mięsa drobiowego, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 533/2007 49
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 830/2010 z dnia 20 września 2010 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2010 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 539/2007 na niektóre produkty w sektorze jaj i albumin jaj 51

Cena: 7 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 831/2010 z dnia 20 września 2010 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2010 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1385/2007	53
--	----

DECYZJE

2010/561/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 25 maja 2010 r. dotycząca przepisów krajowych zgłoszonych przez Danię w sprawie dodawania azotynów do niektórych produktów mięsnych (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 3301)	55
---	----

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

2010/562/UE:

★ Decyzja nr 1/2010 Wspólnej Rady CARIFORUM-UE utworzonej na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, z dnia 17 maja 2010 r. dotycząca przyjęcia regulaminu Wspólnej Rady CARIFORUM-UE, Komitetu ds. Handlu i Rozwoju CARIFORUM-UE oraz komitetów specjalnych	66
--	----

2010/563/UE:

★ Decyzja nr 2/2010 Wspólnej Rady CARIFORUM-UE utworzonej na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, z dnia 17 maja 2010 r. dotycząca przyjęcia regulaminu rozstrzygania sporów oraz kodeksu postępowania arbitrów i mediatorów	76
---	----

IV Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom

2010/564/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 28 października 2009 r. w sprawie pomocy państwa C 61/03 (ex NN 42/01) udzielonej przez Włochy na rzecz przemysłu lotniczego (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 8097) ⁽¹⁾	85
---	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz.U. L 349 z 29.12.2009)	97
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 825/2010

z dnia 20 września 2010 r.

ustanawiające formę i treść informacji rachunkowych, które należy przedłożyć Komisji do celów rozliczania rachunków EFRG i EFRROW, jak również w celu monitorowania i prognozowania

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 42,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW⁽²⁾ stanowi, że należy ustanowić formę i treść informacji rachunkowych, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia, oraz sposób przekazywania ich Komisji.

(2) Forma i treść informacji rachunkowych, które należy przedłożyć Komisji dla celów rozliczania rachunków Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), jak również w celu monitorowania i prognozowania, są obecnie określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 884/2009⁽³⁾.

(3) Załączników do rozporządzenia (WE) nr 884/2009 nie można stosować zgodnie z ich celem w roku budżetowym 2011. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 884/2009 i zastąpić je nowym rozporządzeniem ustanawiającym formę i treść informacji rachunkowych na ten rok budżetowy.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Funduszy Rolniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Formę i treść informacji rachunkowych, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 885/2006, oraz sposób przekazywania ich Komisji określa się w załączniku I (tabela X), załączniku II (Specyfikacja techniczna dotycząca transferu plików komputerowych do EFRG i EFRROW), załączniku III (Aide-mémoire) oraz załączniku IV (Struktura kodów budżetu EFRROW [F109]) do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 884/2009 traci moc ze skutkiem od dnia 16 października 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 26.9.2009, s. 10.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 października 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 września 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

TABELA X
ROK BUDŻETOWY 2011

2010	2011	A ↓	F100	F101	F103	F105	F105B	F105C	F106	F106A	F107	F108	F109	F110	F200	F201	F202A	F202B	F202C	F205	F207	F211	F212	F213	F214	F217	F218	F220	F221	F222B	F222C	F300	F300B	F301
05020101	05020101	1000	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020101	05020101	1001	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020101	05020101	1003	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020102	05020102	1011																																
05020102	05020102	1012																																
05020102	05020102	1013																																
05020102	05020102	1014																																
05020103	05020103	1021	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X										X			
05020103	05020103	1022	X	X	X				X		X	X	X		X	X	X	X	X		X										X			
05020199	05020199	1090	X	X					X		X	X	X		X	X	X	X	X												X	X		
05020201	05020201	1850	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020202	05020202	1851																																
05020202	05020202	1852																																
05020202	05020202	1853																																
05020202	05020202	1854																																
05020299	05020299	0000	X	X	X				X		X	X	X		X	X	X	X	X												X	X		
05020299	05020299	1890	X	X					X		X	X	X		X	X	X	X	X												X	X		
05020300	05020300	3000	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020300	05020300	3010	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020300	05020300	3011	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020300	05020300	3012	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020300	05020300	3013	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020300	05020300	3014	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020401	05020401	3100	X	X	X				X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020499	05020499	0000	X	X		X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X															
05020499	05020499	3110	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020499	05020499	3112	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020499	05020499	3113	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020499	05020499	3119	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			
05020501	05020501	1100	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X												X			

2010	2011	A ↓	F304	F305	F306	F307	F402	F500	F502	F503	F508A	F508B	F509A	F510	F511	F515	F517	F518	F519	F519B	F519C	F520	F521	F522	F523	F531	F532	F533	F600	F601	F602	F602B	F603	F700
05020101	05020101	1000		X	X			X							X														X		X		X	
05020101	05020101	1001		X	X			X							X														X		X		X	
05020101	05020101	1003		X	X			X							X														X		X		X	
05020102	05020102	1011																																
05020102	05020102	1012																																
05020102	05020102	1013																																
05020102	05020102	1014																																
05020103	05020103	1021	X			X			X					X																				
05020103	05020103	1022	X	X	X	X	X	X	X	X				X	X																			
05020199	05020199	1090						X	X																									
05020201	05020201	1850		X	X			X							X														X		X		X	
05020202	05020202	1851																																
05020202	05020202	1852																																
05020202	05020202	1853																																
05020202	05020202	1854																																
05020299	05020299	0000						X	X																									
05020299	05020299	1890						X	X																									
05020300	05020300	3000		X	X			X							X														X		X		X	
05020300	05020300	3010		X	X			X							X														X		X		X	
05020300	05020300	3011		X	X			X							X														X		X		X	
05020300	05020300	3012		X	X			X							X														X		X		X	
05020300	05020300	3013		X	X			X							X														X		X		X	
05020300	05020300	3014		X	X			X							X														X		X		X	
05020401	05020401	3100	X			X			X					X																				
05020499	05020499	0000						X	X																									
05020499	05020499	3110		X	X			X							X														X		X		X	
05020499	05020499	3112		X	X			X							X														X		X		X	
05020499	05020499	3113		X	X			X							X														X		X		X	
05020499	05020499	3119		X	X			X							X														X		X		X	
05020501	05020501	1100		X	X			X							X														X		X		X	

[illegible]

2010	2011	A ↓	F304	F305	F306	F307	F402	F500	F502	F503	F508A	F508B	F509A	F510	F511	F515	F517	F518	F519	F519B	F519C	F520	F521	F522	F523	F531	F532	F533	F600	F601	F602	F602B	F603	F700	
05020503	05020503	1112	X	X	X	X	X	X	X	X				X	X																				
05020508	05020508	0000																																	
05020599	05020599	0000	X			X			X	X				X	X																				
05020599	05020599	1113	X			X			X	X				X	X																				
05020599	05020599	1119	X			X			X	X				X	X																				
05020603	05020603	1239	X			X		X	X	X				X																					
05020605	05020605	1211	X			X		X	X	X					X															X	X	X		X	
05020699	05020699	0000						X	X																										
05020699	05020699	1210		X	X			X							X															X		X		X	
05020699	05020699	1240	X			X		X	X						X															X	X				
05020701	05020701	1401	X			X		X	X	X																									
05020701	05020701	1403	X			X		X	X	X																									
05020701	05020701	1409	X			X		X																											
05020702	05020702	1410	X			X			X						X																				
05020703	05020703	0000	X			X			X	X				X	X																				
05020801	05020801	1500		X	X			X							X															X		X		X	
05020801	05020801	1510		X	X			X							X															X		X		X	
05020803	05020803	0000	X			X	X																												
05020803	05020803	1502	X			X	X																												
05020809	05020809	1515	X			X	X	X	X	X					X																				
05020811	05020811	0000	X			X																													
05020811	05020811	1509	X			X																													
05020812	05020812	0000	X			X		X	X	X				X	X																				
05020899	05020899	0000						X	X																										
05020802	05020899	1501	X			X		X	X	X					X																				
05020899	05020899	1507	X			X	X	X	X	X					X															X	X	X		X	
05020806	05020899	1511	X			X	X	X	X	X					X																				
05020807	05020899	1512	X			X	X	X	X	X					X																				
05020808	05020899	1512	X			X	X	X	X	X					X																				
05020808	05020899	1513	X			X	X	X	X	X					X															X	X	X		X	

2010	2011	A ↓	F702	F703	F703A	F703B	F703C	F704	F704A	F704B	F704C	F706	F706A	F706B	F706C	F707	F707A	F707B	F707C	F800	F800B	F801	F802	F802B	F804	F805	F808	F809	F812	F814	F816	F816B
05020503	05020503	1112																														
05020508	05020508	0000																														
05020599	05020599	0000																														
05020599	05020599	1113																														
05020599	05020599	1119																														
05020603	05020603	1239																														
05020605	05020605	1211																														
05020699	05020699	0000																														
05020699	05020699	1210																		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
05020699	05020699	1240																														
05020701	05020701	1401																														
05020701	05020701	1403																														
05020701	05020701	1409																														
05020702	05020702	1410																														
05020703	05020703	0000																														
05020801	05020801	1500																		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
05020801	05020801	1510																		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
05020803	05020803	0000																														
05020803	05020803	1502																														
05020809	05020809	1515																														
05020811	05020811	0000																														
05020811	05020811	1509																														
05020812	05020812	0000																														
05020899	05020899	0000																														
05020802	05020899	1501																														
05020899	05020899	1507																														
05020806	05020899	1511																														
05020807	05020899	1512																														
05020808	05020899	1512																														
05020808	05020899	1513																														

2010	2011	A ↓	F100	F101	F103	F105	F105B	F105C	F106	F106A	F107	F108	F109	F110	F200	F201	F202A	F202B	F202C	F205	F207	F211	F212	F213	F214	F217	F218	F220	F221	F222B	F222C	F300	F300B	F301
05020810	05020899	3140	X	X	X	X		X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05020901	05020901	1600	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X													X		
05020902	05020902	1610	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	X
05020903	05020903	1611	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	X
05020903	05020903	1612	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	X
05020904	05020904	1620																																
05020904	05020904	1621																																
05020904	05020904	1622																																
05020904	05020904	1623																																
05020904	05020904	1625	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X		
05020905	05020905	1630	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05020906	05020906	1640	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05020907	05020907	1650	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05020908	05020908	0000	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05020909	05020909	0000	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05020999	05020999	1690	X	X					X		X	X	X		X	X	X	X	X															
05021001	05021001	3800	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X															
05021001	05021001	3801	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X															
05021099	05021099	0000	X	X					X		X	X	X		X	X	X	X	X															
05021101	05021101	1300	X	X		X		X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
	05021103	0000	A	A	A	A		A	A		A	A	A	A	A	A	A	A	A		A											A	A	
05021104	05021104	0000	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05021104	05021104	3200	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05021104	05021104	3201	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05021104	05021104	3210	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05021104	05021104	3211	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05021104	05021104	3220	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05021104	05021104	3221	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05021104	05021104	3230	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	
05021104	05021104	3231	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X	

[illegible]

2010	2011	A ↓	F100	F101	F103	F105	F105B	F105C	F106	F106A	F107	F108	F109	F110	F200	F201	F202A	F202B	F202C	F205	F207	F211	F212	F213	F214	F217	F218	F220	F221	F222B	F222C	F300	F300B	F301	
05021499	05021499	2290	X	X					X		X	X	X		X	X	X	X	X													X	X		
05021501	05021501	2300	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X													X			
05021502	05021502	2301	X	X	X				X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X			
05021503	05021503	2302	X	X					X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X			
05021504	05021504	2310	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X													X			
05021505	05021505	2311	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X													X			
05021506	05021506	2320	X	X					X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X			
05021507	05021507		X	X					X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X			
05021599	05021599	2390	X	X					X		X	X	X		X	X	X	X	X																
05021601	05021601	0000	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05021602	05021602																																		
05030101	05030101	0000	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030102	05030102	0000	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030103	05030103	0000	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030104	05030104	0000	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X		X											X	X		
	05030105	0000	A	A	A	A	A	A	A		A	A	A		A	A	A	A	A		A											A	A		
05030199	05030199		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030201	05030201	0000	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030201	05030201	1060	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030201	05030201	1062	X	X	X	X		X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030204	05030204	0000	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030205	05030205	1800	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X	X	
05030206	05030206	2120	X	X		X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030207	05030207	2121	X	X		X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030208	05030208	2122	X	X		X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030209	05030209	2124	X	X		X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030210	05030210	2124	X	X		X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030213	05030213	2220	X	X		X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030214	05030214	2221	X	X		X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X		
05030218	05030218	0000	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X		X											X	X	X	

2010	2011	A ↓	F304	F305	F306	F307	F402	F500	F502	F503	F508A	F508B	F509A	F510	F511	F515	F517	F518	F519	F519B	F519C	F520	F521	F522	F523	F531	F532	F533	F600	F601	F602	F602B	F603	F700
05021499	05021499	2290						X	X																									
05021501	05021501	2300		X	X			X							X														X		X		X	
05021502	05021502	2301	X			X		X	X	X				X																				
05021503	05021503	2302	X			X			X	X																								
05021504	05021504	2310		X	X			X							X														X		X		X	
05021505	05021505	2311		X	X			X							X														X		X		X	
05021506	05021506	2320	X			X																												
05021507	05021507		X			X																												
05021599	05021599	2390						X	X																									
05021601	05021601	0000	X			X		X	X	X					X														X	X	X		X	
05021602	05021602																																	
05030101	05030101	0000	X			X					X	X	X																X	X	X		X	X
05030102	05030102	0000	X			X					X	X	X																X	X	X		X	
05030103	05030103	0000	X						X	X																			X	X	X		X	
05030104	05030104	0000	X			X			X	X	X	X	X		X														X	X	X		X	
	05030105	0000	A			A			A	A																			A	A	A		A	
05030199	05030199		X			X		X	X	X	X	X	X		X														X	X	X		X	
05030201	05030201	0000	X								X	X	X																X	X	X		X	
05030201	05030201	1060	X								X	X	X																X	X	X		X	
05030201	05030201	1062	X								X	X	X																X	X	X		X	
05030204	05030204	0000	X								X	X	X		X														X	X	X		X	
05030205	05030205	1800	X			X		X	X	X	X	X	X		X														X	X	X		X	
05030206	05030206	2120	X			X			X	X																			X	X	X		X	
05030207	05030207	2121	X			X			X	X																								
05030208	05030208	2122	X			X			X	X																			X	X	X		X	
05030209	05030209	2124	X			X			X	X																			X	X	X		X	
05030210	05030210	2124	X			X			X	X																			X	X	X		X	
05030213	05030213	2220	X			X			X	X																			X	X	X		X	
05030214	05030214	2221	X			X			X	X																								
05030218	05030218	0000	X			X			X	X					X														X	X	X		X	

[illegible]

[illegible]

2010	2011	A ↓	F304	F305	F306	F307	F402	F500	F502	F503	F508A	F508B	F509A	F510	F511	F515	F517	F518	F519	F519B	F519C	F520	F521	F522	F523	F531	F532	F533	F600	F601	F602	F602B	F603	F700
05030219	05030219	1858	X								X	X	X		X														X	X	X		X	
05030221	05030221	1210	X			X		X	X	X	X	X	X		X														X	X	X		X	
05030222	05030222	1710	X			X		X	X		X	X	X		X														X	X	X		X	
05030223	05030223	1810	X			X		X	X		X				X														X	X	X		X	
05030224	05030224	0000	X								X	X	X		X														X	X	X		X	
05030225	05030225	0000	X								X	X	X		X														X	X	X		X	
05030226	05030226	0000	X								X	X	X		X														X	X	X		X	
05030227	05030227	0000	X								X	X	X		X														X	X	X		X	
05030228	05030228	1420	X			X		X	X	X					X																			
05030236	05030236	0000	X			X																							X	X	X		X	
05030239	05030239	0000	X			X			X	X																			X	X	X		X	
05030240	05030240	0000	X			X			X	X	X	X	X		X														X	X	X		X	
05030241	05030241	0000	X			X		X	X	X	X	X	X		X														X	X	X		X	
05030242	05030242	0000	X			X		X	X	X	X	X	X		X														X	X	X		X	
05030243	05030243	0000	X			X					X	X	X		X														X	X	X		X	
	05030244	0000	A			A			A	A																			A	A	A		A	
05030250	05030250	0000	X			X		X																					X	X	X		X	
05030250	05030250	3201	X			X		X																					X	X	X		X	
05030250	05030250	3211	X			X		X																					X	X	X		X	
05030250	05030250	3221	X			X		X																					X	X	X		X	
05030251	05030251	0000	X								X	X	X																X	X	X		X	
05030252	05030252	0000	X			X		X																					X	X	X		X	
05030252	05030252	3231	X			X		X																					X	X	X		X	
05030299	05030299	0000	X						X	X	X	X	X		X														X	X	X		X	
05030299	05030299	1310	X								X	X	X		X														X	X	X		X	
05030299	05030299	1508	X			X	X	X	X	X					X																			
05030299	05030299	1513	X			X		X	X	X					X																			
05030299	05030299	2123	X			X			X	X																								
05030299	05030299	2125	X			X			X	X																			X	X	X		X	
05030299	05030299	2128	X			X			X	X																			X	X	X		X	

[illegible]

ZAŁĄCZNIK II

Specyfikacje techniczne dotyczące transferu plików komputerowych do EFRG i EFRROW począwszy od dnia 16 października 2010 r.**WPROWADZENIE**

Niniejsze specyfikacje techniczne mają zastosowanie w odniesieniu do roku budżetowego 2010, który rozpoczął się dnia 16 października 2009 r.

1. Środki przekazu

Organ koordynujący państwa członkowskiego jest zobowiązany dokonać transferu plików komputerowych oraz odpowiedniej dokumentacji do Komisji za pośrednictwem STATEL/eDAMIS. Komisja udzieli wsparcia finansowego tylko jednej instalacji STATEL/eDAMIS w państwie członkowskim. Najnowszą wersję programu eDAMIS-client oraz dodatkowe informacje na temat korzystania z STATEL/eDAMIS można pobrać ze strony internetowej funduszy rolniczych CIRCA.

2. Struktura plików komputerowych

2.1. Państwa członkowskie mają obowiązek utworzyć zapis komputerowy dla poszczególnych części płatności i wpływów EFRG/EFROW. Części te są pojedynczymi pozycjami, z których składa się płatność dla (wpływ od) beneficjenta.

2.2. Zapisy muszą posiadać płaską strukturę pliku. Jeżeli pola posiadają więcej niż jedną wartość, wymaga się oddzielnego zapisu zawierającego wszystkie pola danych. Należy upewnić się, że nie występują podwójne obliczenia ⁽¹⁾.

2.3. Wszystkie informacje dotyczące tej samej kategorii płatności lub wpływów muszą być zawarte w tym samym pliku komputerowym. Nie zezwala się na tworzenie oddzielnych plików dotyczących tych samych płatności (na przykład dla podmiotów gospodarczych, do celów kontroli, lub dla danych podstawowych i danych dotyczących pomiarów).

2.4. Pliki komputerowe muszą posiadać następujące cechy:

- (1) Pierwszy zapis w pliku (wiersz nagłówka) zawiera opis pliku. Nazwy pól zawierają literę „F”, po której znajduje się numer pola identyczny z numerem zastosowanym w załączniku I („tabela X”). Dozwolone są tylko nazwy pól istniejące w tym załączniku.
- (2) Następnymi zapisami w pliku są dane (wiersze danych) w porządku wskazanym przez pierwszy zapis opisujący strukturę pliku.
- (3) Pola oddzielone są średnikiem („;”). Zarówno wiersz nagłówka, jak i wszystkie wiersze danych zawierają taką samą liczbę średników. W wierszach danych puste pola występują jako podwójny średnik („;”) w obrębie zapisu lub jako pojedynczy średnik („;”) na końcu zapisu.
- (4) Zapisy różnią się długością. Każdy zapis zakończony jest sekwencją „CR LF” albo „Carriage Return – Line Feed” (w systemie szesnastkowym: „0D 0A”). Wiersz nagłówka nigdy nie kończy się znakiem „;”. Wiersze danych kończą się znakiem „;” tylko wtedy, jeżeli ostatnie pole jest puste.
- (5) Plik zapisany jest w systemie kodowania ASCII zgodnie z poniższą tabelą. Inne systemy kodowania (takie jak EBCDIC, TAR, ZIP itp.) nie są akceptowane.

Kod	Państwo członkowskie
ISO 8859-1	BE, DK, DE, ES, FR, IE, IT, LU, NL, AT, PT, FI, SE oraz GB
ISO 8859-2	CZ, HU, PL, RO, SI oraz SK
ISO 8859-3	MT
ISO 8859-5	BG
ISO 8859-7	GR oraz CY
ISO 8859-13	EE, LV oraz LT

⁽¹⁾ Uwaga: Należy najpierw zapoznać się z uwagami wstępnymi dotyczącymi „ilości” w rozdziale 5 załącznika III.

- (6) Pola numeryczne:
- (a) Separator miejsc dziesiętnych: „.”
 - (b) Symbol („+” lub „-”) zapisuje się po lewej stronie, a zaraz po nim następują liczby. W przypadku liczb dodatnich znak „+” jest nieobowiązkowy.
 - (c) Stała liczba miejsc dziesiętnych (szczegóły znajdują się w załączniku III).
 - (d) Brak spacji między cyframi. Brak spacji lub innych znaków pomiędzy tysiącami w kwotach.
- (7) Pole daty: „RRRRMMDD” (czterocyfrowy rok, dwucyfrowy miesiąc, dwucyfrowy dzień).
- (8) Format wymagany dla zapisu kodu budżetu (pole F109) bez spacji: „9999999999999999” (gdzie „9” oznacza każdą cyfrę od 0 do 9).
- (9) Cudzysłów („ ”) jest niedopuszczalny na początku lub na końcu zapisów. Średnika jako separatora pola „;” nie wolno używać przy zapisie danych w formacie tekstowym.
- (10) Dotyczy wszystkich pól: nie wolno używać spacji na początku lub końcu pola.
- (11) Pliki spełniające te zasady powinny wyglądać tak jak poniższy (przykład dotyczy roku budżetowego 2004):

F100;F101;F106;F107;F108;F109

BE01;154678;+152.50;EUR;20030715;050201011000001

BE01;024578;-1000.00;EUR;20030905;050208031502002

BE01;154985;9999.20;EUR;20030101;050205011100001

BE01;100078;+152.75;EUR;20030331;050208091515002

BE01;215452;+0.50;EUR;20030615;050201011000002 (należy zapisywać +0.50 a nie +.50)

BE01;123456;21550.15;EUR;20030101;050805013810001

itd.

(inne wiersze danych z polami w tym samym układzie).

- 2.5. Pliki danych o cechach opisanych w pkt 2.4 przesyłane są z przesyłką typu „DANE Z TABELI-X” (ang. „X-TABLE-DATA”) (zob. program „eDAMIS client”).
- 2.6. Program komputerowy do sprawdzania formatu plików komputerowych przed wysłaniem ich do Komisji („WinCheckCsv”) jest załączony do programu do przysyłania danych („eDAMIS client”). Zachęca się agencje płatnicze do zainstalowania programu sprawdzającego z CIRCA oddzielnie do celów zatwierdzania bez połączenia sieciowego.

3. Deklaracja roczna

- 3.1. Organ koordynujący państwa członkowskiego musi przesłać albo jeden plik deklaracji rocznej dla wszystkich agencji płatniczych, albo odrębne pliki deklaracji rocznej dla każdej agencji płatniczej. Plik deklaracji rocznej powinien zawierać sumy ogółem w podziale na agencje płatnicze wraz z kodami budżetu i waluty w odniesieniu do środków EFRG i EFRROW ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zob. art. 6 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 885/2006.

3.2. Pliki powinny posiadać cechy opisane w pkt 2.4. Każdy wiersz powinien zawierać następujące pola (w przedstawionym porządku):

- a) F100: kod agencji płatniczej
- b) F109: kod budżetu
- c) F106: kwota wyrażona kodem waluty F107
- d) F107: kod waluty

3.3. Pliki spełniające te zasady powinny wyglądać następująco (przykład dotyczy roku budżetowego 2007):

F100;F109;F106;F107

BE01;050205011100014;218483644.90;EUR

BE01;050212012003012;29721588.82;EUR

BE01;050212012000022;26099931.75;EUR

BE01;050208031502013;20778423.44;EUR

BE01;050212052040001;16403776.45;EUR

BE01;050405011132001;8123456.45;EUR

itd ⁽¹⁾.

3.4. Pliki deklaracji rocznych należy wysyłać za pośrednictwem STATEL/eDAMIS z wykorzystaniem przesyłki typu „DEKLARACJA-ROZCZNA” (ang. „ANNUAL-DECLARATION”).

4. Wyjaśnienie różnic

4.1. W przypadku różnic między deklaracją roczną a deklaracją miesięczną lub kwartalną lub tabelą X organ koordynujący państwa członkowskiego powinien przesłać albo jeden plik „wyjaśnienie różnic” w odniesieniu do wszystkich agencji płatniczych, albo odrębne pliki „wyjaśnienie różnic” odnośnie do poszczególnych agencji płatniczych. Taki plik (lub pliki) powinien wyjaśniać przy pomocy standardowych kodów różnice według kodów budżetu między deklaracją roczną a deklaracją miesięczną (T104) lub między deklaracją roczną a deklaracją kwartalną (SFC2007) lub między deklaracją roczną a sumą wpisów (Σ F106) w tabeli X.

4.2. Pliki powinny posiadać cechy opisane w pkt 2.4. Każdy wiersz powinien zawierać następujące pola (w przedstawionym porządku):

- a) F100: kod agencji płatniczej
- b) F109: kod budżetu
- c) Exco: kod wyjaśnienia-uzgodnienia
- d) F106: kwota wyjaśnionej różnicy w EUR

4.3 Kod wyjaśnienia-uzgodnienia należy określić tylko raz dla każdego kodu budżetu (F109) za pomocą trzyznakowego kodu zgodnie z następującym wykazem kodów:

Kod EFRG	A) Rodzaj różnicy [deklaracja roczna w stosunku do (=MINUS) deklaracji miesięcznej (T104)]
A01	Błąd administracyjny (pozostałe kwoty do odzyskania na koniec roku budżetowego i przekazane do EFRG za pośrednictwem deklaracji rocznej)

⁽¹⁾ Kody budżetu, dla których nie zgłoszono żadnych wydatków, powinny zostać włączone do pliku deklaracji rocznej.

A02	Błąd wynikający z zaokrąglenia
A03	Błąd zapisu (dane wpisane do nieodpowiedniego kodu budżetu)
A04	Błąd polegający na braku danych (kwota uwzględniona w deklaracji rocznej, ale nie zamieszczona w T104)
A05	Błąd polegający na braku danych (kwota uwzględniona w T104, ale nie zamieszczona w deklaracji rocznej)
A06	Błąd dotyczący płatności (płatność zawieszona w banku)
A07	Korekta opóźnionej płatności
A08	Błąd związany z przekroczeniem pułapu (korekta ze względu na przekroczenie pułapu wydatków)
A09	Odliczenie kwoty niemożliwej do odzyskania
A10	Odliczenie kwoty niemożliwej do odzyskania (zasada 50/50)
A11	Korekta ze względu na odzyskiwanie zaległych należności
A12	Korekta z powodu podwójnego księgowania wydatków
A13	Realokacja wydatków poszczególnych funduszy (krajowych lub wspólnotowych)
A20	Korekty zgodności
A21	Korekty dotyczące uprawnień
A22	Niezadeklarowana modulacja
A23	Korekty kursu wymiany
A99	Inny błąd
Kod EFRROW	B) Rodzaj różnicy [deklaracja roczna w stosunku do (=MINUS) deklaracji kwartalnej (SFC2007)]
B01	Błąd administracyjny (zaległe kwoty już odzyskane, ale jeszcze nieodliczone, w deklaracjach kwartalnych w okresie referencyjnym i zapisane na konto EFRROW w ramach deklaracji rocznej)
B02	Błąd wynikający z zaokrąglenia
B03	Błąd zapisu (dane wpisane do nieodpowiedniego kodu budżetu)
B04	Błąd polegający na braku danych (kwota uwzględniona w deklaracji rocznej, ale nie zamieszczona w deklaracji kwartalnej)
B05	Błąd polegający na braku danych (kwota uwzględniona w deklaracji kwartalnej, ale nie zamieszczona w deklaracji rocznej)
B06	Błąd dotyczący płatności (płatność zawieszona w banku)
B11	Korekta ze względu na odzyskiwanie zaległych należności
B12	Korekta z powodu podwójnego księgowania wydatków
B13	Realokacja wydatków poszczególnych funduszy (krajowych lub wspólnotowych)
B14	Błąd dotyczący stopy współfinansowania (kwota z błędną stopą współfinansowania w deklaracji rocznej)
B15	Błąd dotyczący stopy współfinansowania (kwota z błędną stopą współfinansowania w deklaracji kwartalnej)
B16	Różnica ze względu na stopę współfinansowania w deklaracji kwartalnej

B23	Korekty kursu wymiany
B99	Inny błąd
Kod tabeli X	C) Rodzaj różnicy [deklaracja roczna w stosunku do (=MINUS) tabeli X (EFRG i EFRROW)]
C01	Błąd administracyjny (pozostałe kwoty do odzyskania na koniec roku budżetowego i przekazane do EFRG za pośrednictwem deklaracji rocznej)
C02	Błąd wynikający z zaokrąglenia
C03	Błąd zapisu (dane wpisane do nieodpowiedniego kodu budżetu)
C04	Błąd polegający na braku danych (kwota uwzględniona w deklaracji rocznej, ale nie zamieszczona w tabeli X)
C05	Błąd polegający na braku danych (kwota uwzględniona w tabeli X, ale nie zamieszczona w deklaracji rocznej)
C06	Błąd dotyczący płatności (płatność zawieszona w banku)
C07	Korekta opóźnionej płatności w deklaracji rocznej
C08	Błąd związany z przekroczeniem pułapu (korekta w deklaracji rocznej ze względu na przekroczenie pułapu wydatków)
C09	Odliczenie kwoty niemożliwej do odzyskania
C10	Odliczenie kwoty niemożliwej do odzyskania (zasada 50/50)
C11	Korekta ze względu na odzyskiwanie zaległych należności
C12	Korekta z powodu podwójnego księgowania wydatków
C13	Realokacja wydatków poszczególnych funduszy (krajowych lub wspólnotowych)
C14	EFRROW: Błąd dotyczący stopy współfinansowania (kwota z błędną stopą współfinansowania w deklaracji rocznej)
C15	EFRROW: Błąd dotyczący stopy współfinansowania (kwota z błędną stopą współfinansowania w tabeli X)
C20	Korekty zgodności
C21	Korekty dotyczące uprawnień
C22	Niezadeklarowana modulacja
C23	Korekty kursu wymiany
C24	EFRG – zatrzymywanie 25 % kwot wynikających ze współzależności (rozporządzenie 1782/2003, art. 9)
C25	EFRG - zatrzymywanie 20 % odzyskanych kwot po wystąpieniu nieprawidłowości (rozporządzenie 1290/2005, art. 32)
C98	Tabela X nie jest wymagana
C99	Inny błąd

4.4. Pliki spełniające te zasady powinny wyglądać następująco (przykład dotyczy roku budżetowego 2008):

F100;F109;Exco;F106

AT01;050207011401006;A03;+505.90

Kwota zgłoszona w deklaracji rocznej jest o 505,90 EUR wyższa od kwoty (błędnie) zgłoszonej w deklaracji miesięcznej [tabela 104].

AT01;050207011403006;A03;-505.90

Kwota zgłoszona w deklaracji rocznej jest o 505,90 EUR niższa od kwoty (błędnie) zgłoszonej w deklaracji miesięcznej [tabela 104].

AT01;050302180000004;A01;-125.80

Kwota zgłoszona w deklaracji rocznej jest o 125,80 EUR niższa od kwoty (błędnie) zgłoszonej w deklaracji miesięcznej [tabela 104] ze względu na korektę „błędów administracyjnych”.

AT01;050302270000001;C04;+31.05

Kwota zgłoszona w deklaracji rocznej jest o 31,05 EUR wyższa od kwoty zgłoszonej w tabeli X ze względu na problem polegający na braku danych.

AT01;050302270000001;C05;-81.00

AT01;050405011321001;B02;+3.04

AT01;050405013211001;C15;+3075.07

AT01;050405013211001;B02;-0.80

AT01;050405013211001;C14;-688.23

itd.

4.5. Pliki „wyjaśnienie różnic” należy wysłać za pośrednictwem STATEL/eDAMIS z wykorzystaniem przesyłki typu „WYJAŚNIENIE-RÓŻNIC” (ang. „DIFFERENCE-EXPLANATION”).

5. Dokumentacja (wykaz kodów)

5.1 W przypadku, gdy kody są używane do pól, dla których w załączniku III nie wprowadzono standardowych kodów, koordynujący organ państwa członkowskiego musi przekazać wykaz kodów dla każdej agencji płatniczej za pośrednictwem STATEL/eDAMIS w celu wyjaśnienia wszystkich wykorzystywanych kodów.

5.2 Taki wykaz kodów może mieć formę i styl zwykłego pisma. Tożsamość agencji płatniczej oraz nazwa lub jednostka administracyjna adresata muszą być wyraźnie oznaczone.

5.3 Program eDAMIS zawiera szczególny typ przesyłki dla tego rodzaju transferu danych w formie tabel, tj. „WYKAZ KODÓW” (ang. „CODE-LIST”).

6. Transfer danych

Organ koordynujący musi przesyłać pliki komputerowe w całości i tylko jeden raz.

Jeżeli organ koordynujący stwierdzi, że przesłano nieprawdziwe dane lub że pojawił się problem przy transferze danych, musi niezwłocznie powiadomić o tym Komisję. Należy wskazać wszystkie pliki, które zawierają nieprawidłowe informacje. Należy zatem zwrócić się do Komisji o usunięcie tych plików. Następnie w celu uniknięcia nadpisywania zapisów komputerowych lub plików z danymi, organ koordynujący musi przesyłać poprawne pliki komputerowe w celu pełnego zastąpienia poprzednich nieprawidłowych informacji.

ZAŁĄCZNIK III

„AIDE-MÉMOIRE”

ROK BUDŻETOWY 2011

Uwaga ogólna: znaczenie kodów X, A i D stosowanych w załączniku I

Wszystkie informacje oznaczone jako „X” lub „A” są obowiązkowe.

„X” = element danych już ujęty w poprzedniej wersji niniejszego rozporządzenia.

„A” = element danych do uzupełnienia w stosunku do poprzedniej wersji niniejszego rozporządzenia.

„D” = element danych do usunięcia w stosunku do poprzedniej wersji niniejszego rozporządzenia.

Gdy żądanie dostarczenia informacji nie jest w danych okolicznościach uzasadnione lub nie ma zastosowania w odniesieniu do danych państw członkowskich, należy wpisać WARTOŚĆ ZEROWĄ, która w pliku danych w formacie CSV przedstawiona jest przez dwa kolejne średniki (;:).

1. Dane dotyczące płatności

Uwaga wstępna: W tej części termin „płatność” dotyczy zarówno płatności, jak i przychodów EFGR i EFRROW.

1.1. F100: nazwa agencji płatniczej

Wymagany format: kod (zob. wykaz kodów F100 uaktualniany w CAP-ED):

<https://webgate.ec.europa.eu/agriportal/awaiportal/>

1.2. F101: numer referencyjny płatności

Numer referencyjny wyraźnie identyfikujący płatność w sprawozdaniu finansowym agencji płatniczej. Usunięcia dotyczące pomocy żywnościowej nie będą uznawane za interwencyjną sprzedaż produktów. W tym szczególnym przypadku pole F101 można pominąć.

1.3. F103: rodzaj płatności

Wymagany format: Należy określić za pomocą jednoznakowego kodu zgodnie z następującym wykazem kodów:

Kod	Znaczenie
0	Pomoc żywnościowa
1	Zaliczka lub płatność częściowa
2	Płatność salda końcowego (pierwsza i jedyna płatność lub rozliczenie salda po wypłacie zaliczki bądź normalna refundacja wywozowa)
3	Kwota odzyskana/zwrot (po nałożeniu kary)/korekta
4	Otrzymanie kwot (niepoprzedzone płatnością zaliczki ani płatnością salda końcowego)
5	Prefinansowanie refundacji wywozowej
6	Brak transakcji finansowej

1.4. F105: płatność obciążona karą

Wymagany format: tak = „Y”; nie = „N”.

1.5. *F105B: zasada współzależności: zmniejszenie płatności lub wykluczenie z płatności*

W odniesieniu do EFGR w polu F105B należy wskazać kwoty zmniejszone lub wykluczone (kwota ujemna) na podstawie art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ⁽¹⁾. Ujemną kwotę (w EUR) wynikającą z systemu kontroli zasady współzależności należy wskazać tylko raz na beneficjenta objętego pomocą bezpośrednią. Dotyczy to zmniejszenia w wysokości 100 % przyznanego rolnikowi, tj. bez uwzględnienia 25 % kwot zatrzymanych zgodnie z art. 25 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009.

W odniesieniu do EFRROW w polu należy wskazać kwoty zmniejszone lub wykluczone (kwota ujemna) na podstawie art. 51 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽²⁾. Ujemną kwotę (w EUR) wynikającą z systemu kontroli zasady współzależności należy wskazać tylko raz na beneficjenta w ramach odpowiednich kodów budżetu EFRROW.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

1.6. *F105C: kwota niewypłacona (w EUR): zmniejszenie płatności lub wykluczenie z płatności w wyniku kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu*

W polu F105C należy wskazać kwoty zmniejszone lub wykluczone na podstawie kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu zgodnie ze stosownym rozporządzeniem. Tę (ujemną) kwotę wynikającą z kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu należy wpisać w polu F105C dla każdej pozycji budżetowej, dla której dokonano zmniejszenia lub wykluczenia. Ujemną kwotę (w EUR) należy wskazać tylko raz na beneficjenta.

Kwotę wynikającą z zasady współzależności należy wpisać w polu F105B, a zatem nie powinna stanowić ona części (ujemnej) kwoty, która zostanie wpisana w polu F105C.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

1.7. *F106: kwota w EUR*

Kwota każdej pojedynczej pozycji płatności w EUR.

Kwoty w polu F106 odnoszą się jedynie do wydatków EFGR i EFRROW. Wydatki krajowe nie są podawane w tej pozycji.

W przypadku EFRROW suma tych kwot (F106) według kodu budżetu (F109) zasadniczo odpowiada kwotom zadeklarowanym w tabeli 104.

W przypadku EFRROW suma tych kwot (F106) według kodu budżetu (F109) zasadniczo odpowiada kwotom obliczanym w deklaracjach kwartalnych dotyczących wydatków w tym samym okresie.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

1.8. *F106A: wydatki publiczne w EUR*

Kwota każdego wkładu publicznego w finansowanie operacji, pochodzącego z budżetu państwa, władz regionalnych lub lokalnych, Wspólnot Europejskich, lub innych wydatków o podobnym charakterze.

Suma tych kwot (F106A) według kodu budżetu (F109) zasadniczo odpowiada potwierdzonym wydatkom zadeklarowanym w tabeli EFRROW.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

1.9. *F107: jednostka walutowa*

Wymagany format: EUR

1.10. *F108: data płatności*

Data określająca miesiąc dokonania zgłoszenia do EFGR/EFRROW.

Wymagany format: „RRRRMMDD” (czterocyfrowy rok, dwucyfrowy miesiąc, dwucyfrowy dzień).

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

1.11. F109: kod budżetu

W przypadku EFGR należy podać pełny kod wg budżetu zadaniowego, w tym tytuł, rozdział, artykuł, pozycję i podpozycję.

W przypadku pozycji budżetowej EFRROW 05040501 należy podać podpozycję budżetu zgodnie z załącznikiem IV.

Wymagany format ABB bez spacji: „9999999999999999”, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9. W brakujące miejsca wpisuje się zera (np. 05020901160 należy podać jako 050209011600000).

1.12. F110: rok lub okres gospodarczy

W przypadku produktów objętych skupem interwencyjnym Komisja musi znać rok gospodarczy odpowiadający danemu produktowi lub okres obowiązywania kontyngentu, na poczet którego dany produkt zostanie zapisany.

2. Dane dotyczące beneficjenta (wnioskodawcy)

Uwaga wstępna: Pola F200, F201, F202A, F202B i F202C należy zawsze wykorzystywać do wskazania beneficjenta płatności, tzn. ostatecznego beneficjenta. Pola F220, F221, F222B i F222C można wykorzystać tylko jeżeli płatność dokonywana jest na rzecz beneficjenta poprzez organizację pośredniczącą.

Pole F207 dotyczy jedynie pola F200.

2.1. F200: kod identyfikacyjny

Indywidualny niepowtarzalny identyfikator przydzielany każdemu wnioskodawcy na szczeblu państwa członkowskiego.

2.2. F201: nazwa (imię i nazwisko)

Imię i nazwisko wnioskodawcy lub nazwa firmy wnioskodawcy.

2.3. F202A: adres wnioskodawcy (ulica i nr domu)**2.4. F202B: adres wnioskodawcy (międzynarodowy kod pocztowy)****2.5. F202C: adres wnioskodawcy (gmina lub miasto)****2.6. F205: gospodarstwo w regionie o niekorzystnych warunkach gospodarowania**

W przypadku wsparcia dla gospodarstwa na obszarze o niekorzystnych warunkach gospodarowania należy wskazać to w tym polu.

Wymagany format: tak = „Y”; nie = „N”.

2.7. F207: region lub podregion w państwie członkowskim

Kod regionu i podregionu (NUTS 3) ustalany jest według miejsca głównej działalności prowadzonej przez gospodarstwo beneficjenta, któremu przyznana jest płatność.

Kod „region dodatkowy” (MSZZZ) należy wskazywać tylko w przypadkach, gdy np. nie istnieje kod systemu NUTS 3.

Wymagany format: kod systemu NUTS 3 określony w wykazie kodów F207 na stronie CAP-ED. <https://webgate.ec.europa.eu/agriportal/awaiportal/>

2.8. F220: kod identyfikacyjny organizacji pośredniczącej

Indywidualny niepowtarzalny identyfikator przydzielany organizacjom pośredniczącym na szczeblu państwa członkowskiego.

Płatność dokonywana jest na rzecz beneficjenta poprzez organizację pośredniczącą, tzn. poprzez pośredniczącą instytucję lub bezpośrednio do tej organizacji.

2.9. F221: nazwa organizacji pośredniczącej

Nazwa organizacji.

2.10. F222B: *adres organizacji (międzynarodowy kod pocztowy)*

2.11. F222C: *adres organizacji (gmina lub miasto)*

3. Dane dotyczące zgłoszenia/wniosku

3.1. F300: *numer zgłoszenia/wniosku*

Musi on umożliwiać odszukanie zgłoszenia/wniosku w aktach państw członkowskich.

3.2. F300B: *data wniosku*

Data otrzymania wniosku przez agencję płatniczą (w tym jej oddziały lub biura regionalne).

W przypadku płatności w ramach krajowych programów wsparcia w sektorze wina, data wniosku jest zgodna z datą określoną w art. 37 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 ⁽¹⁾.

Wymagany format: „RRRRMMDD” (czterocyfrowy rok, dwucyfrowy miesiąc, dwucyfrowy dzień).

3.3. F301: *numer umowy/projektu (w stosownych przypadkach)*

W przypadku środków i programów EFRROW każdemu projektowi musi być przydzielony niepowtarzalny numer identyfikacyjny.

3.4. F304: *jednostka upoważniająca*

Jest to jednostka odpowiedzialna za kontrolę administracyjną i upoważnienia, np. region. Im bardziej zdecentralizowany jest zarząd systemu, tym ważniejsza jest ta informacja.

3.5. F305: *numer świadectwa/zezwoleń*

„N” = nie, jeśli nie dotyczy.

3.6. F306: *data wydania świadectwa/zezwoleń*

Pole to należy wypełnić, gdy w polu F305 wykazany jest numer świadectwa/zezwoleń.

Wymagany format: „RRRRMMDD” (czterocyfrowy rok, dwucyfrowy miesiąc, dwucyfrowy dzień).

3.7. F307: *jednostka przechowująca dokumenty towarzyszące*

Tylko w przypadku gdy jest inna niż określona w polu F304.

4. Dane dotyczące zabezpieczeń

4.1. F402: *kwota zabezpieczenia przetwórczego (innego niż zabezpieczenia przetargowe) w EUR*

W przypadku zaliczek w sektorze wina (pozycja budżetowa 05020908) należy wskazać kwotę złożonego zabezpieczenia.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

5. Dane dotyczące produktów

Wstępna uwaga dotycząca ilości: Zgodnie z podstawową zasadą ilości, obszary i liczba zwierząt muszą być wykazane tylko raz. W przypadku płatności zaliczkowej, po której następuje płatność salda, ilość należy podać w zapisie płatności zaliczkowej. Obowiązuje to również w przypadkach, kiedy płatność zaliczkową i płatność salda księguje się w różnych podpozycjach budżetowych (zaliczki i saldo). Korekty ilości, obszarów i liczby zwierząt należy wykazać w zapisach obejmujących saldo lub późniejsze płatności. W przypadku sum odzyskanych, jeżeli kwota wnioskowana jest obniżona z powodu nieprawidłowo podanych ilości, obszarów czy liczby zwierząt, korekty ilości należy wskazać za pomocą znaku minus.

5.1. F500: *kod produktu/kod podśrodka w zakresie rozwoju obszarów wiejskich*

Państwa członkowskie muszą sporządzić własne wykazy kodów oraz załączyć je w nocy wyjaśniającej do pliku(-ów) płatności.

W przypadku środków na rozwój obszarów wiejskich objętych pozycją budżetową EFRROW 05040501 w stosownym przypadku należy wskazać kod dla każdego wdrożonego podśrodka (np. rodzaj środka rolno-środowiskowego).

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 30.6.2008, s. 1.

W przypadku wydatków na rozwój obszarów wiejskich w nowych państwach członkowskich (pozycja budżetowa 050404000000), należy podać odpowiedni jedno- lub dwuznakowy kod z poniższego wykazu:

Kod	Znaczenie
A	Inwestycje w gospodarstwa rolne
B	Podjęmowanie działalności przez młodych rolników
C	Szkolenia
D	Wcześniejsze emerytury
E	Obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania i obszary o ograniczeniach środowiskowych
F	Kwestie rolnośrodowiskowe i dobrostan zwierząt
G	Poprawa przetwórstwa produktów rolnych i obrotu nimi
H	Zalesianie użytków rolnych
I	Inne środki w zakresie leśnictwa
J	Poprawa jakości gruntów
K	Reparcelacja gruntów
L	Wdrożenie usług dla gospodarstw z zakresu pomocy społecznej i zarządzania wdrożenie usług doradztwa w zakresie prowadzenia gospodarstw rolnych i popularyzacji rolnictwa
M	Wprowadzanie do obrotu produktów rolnych wysokiej jakości
N	Podstawowe usługi dla gospodarki wiejskiej i ludności obszarów wiejskich
O	Odnowa i rozwój wsi, ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego wsi
P	Zróżnicowanie działalności rolnej lub działalności pokrewnej w celu zapewnienia wielozawodowości lub innych źródeł dochodów
Q	Zarządzanie zasobami wodnymi dla potrzeb rolnictwa
R	Rozwój i poprawa infrastruktury związanej z rozwojem rolnictwa
S	Wspieranie działalności związanej z turystyką i rzemiosłem
T	Ochrona środowiska w zakresie rolnictwa, leśnictwa i zachowania krajobrazu, jak również poprawa dobrostanu zwierząt
U	Odtworzenie potencjału produkcji rolnej, zniszczonego wskutek klęsk żywiołowych i wdrożenie właściwych instrumentów zapobiegawczych
V	Montaż finansowy
X	Przestrzeganie norm
Y	Korzystanie z usług doradczych w celu wdrożenia norm
Z	Dobrowolne uczestnictwo rolników w programach na rzecz wysokiej jakości żywności
AA	Działalność stowarzyszeń producentów mająca na celu podniesienie jakości żywności

Kod	Znaczenie
AB	Restrukturyzacja gospodarstw niskoprodukcyjnych
AC	Grupy producentów
AD	Wsparcie techniczne
AE	Uzupełnienie płatności bezpośrednich
AF	Uzupełnienie pomocy państwa na Malcie
AG	Rolnicy pełnoetatowi na Malcie
SA	Finansowanie projektów Sapard

W przypadku refundacji wywozowych wypełnienie pola F500 jest wymagane tylko, jeżeli pole F804 zawiera elementy, dla których ustalono refundację wywozową. Następnie w polu F500 należy określić kod towarów (zasadniczo kod CN podany w rubryce 33 dokumentu SAD; Składający się z 8 cyfr) dla towarów nieobjętych załącznikiem 1 lub kod produktu dla końcowych przetworzonych produktów rolnych.

5.2. *F502: ilość podlegająca płatnościom (liczba zwierząt, hektarów itd.)*

Zob. uwagi wstępne w pozycji 5 (dane dotyczące produktów).

W przypadku sektora wina należy podać zawartość alkoholu w produktach uzyskanych w wyniku destylacji.

W przypadku wszystkich innych sektorów ilość podlegająca płatnościom powinna zostać wyrażona w jednostce określonej w rozporządzeniu jako podstawa do wypłaty premii.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9. Istnieje możliwość zwiększenia liczby miejsc po przecinku w razie potrzeby (maksymalnie 6).

5.3. *F503: ilość objęta złożonym wnioskiem o płatność (ilość zgłoszona)*

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9. Istnieje możliwość zwiększenia liczby miejsc po przecinku w razie potrzeby (maksymalnie 6).

5.4. *F508A: obszar objęty złożonym wnioskiem o płatność*

Obszar objęty wnioskiem.

W przypadku pozycji budżetowej 050404000000 (Rozwój obszarów wiejskich w nowych państwach członkowskich) wypełnienie tego pola wymagane jest jedynie dla środków E, F i H.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

5.5. *F508B: obszar objęty dokonywaną płatnością*

Zob. uwaga wstępna w pozycji 5 (dane dotyczące produktów).

Obszar, za który dokonywana jest płatność.

W przypadku pozycji budżetowej 050404000000 (Rozwój obszarów wiejskich w nowych państwach członkowskich) wypełnienie tego pola wymagane jest jedynie dla środków E, F i H.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

5.6. *F509A: obszar deklarowany nieprawidłowo*

Różnica między obszarem deklarowanym i stwierdzonym. Zawyżenie ma miejsce, gdy obszar deklarowany przekracza obszar stwierdzony i jest wyrażone liczbą dodatnią. Zaniżenie ma miejsce, gdy obszar stwierdzony przekracza obszar deklarowany i jest wyrażone liczbą ujemną.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

5.7. F510: rozporządzenie Wspólnoty i numer artykułu

W przypadku towarów podlegających skupowi interwencyjnemu należy podać instrument *ad hoc* opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

5.8. F511: poziom pomocy EFRG (EUR) na jednostkę miary

Pole F511 należy wypełnić, jeżeli w jednym z wymaganych pól dotyczących ilości F502, F508B i F800 wpisano dane. Poziom pomocy należy wyrazić w tej samej jednostce miary, co wpisana ilość.

Wymagany format: 9 ... 9.999999, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

Zastosowanie sześciu miejsc po przecinku może wydawać się dziwne, lecz niektóre regulacje, takie jak rozporządzenie Rady (WE) nr 660/1999 ⁽¹⁾, ustalają premię w kwocie do pięciu miejsc po przecinku, nawet w EUR. Aby uwzględnić wszelkie możliwości, liczbę miejsc po przecinku zwiększono do sześciu.

5.9. F531: całkowita objętościowa zawartość alkoholu

Wyrażona w % obj./hl.

Wymagany format: 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

5.10. F532: naturalna objętościowa zawartość alkoholu

Wyrażona w % obj./hl.

Wymagany format: 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

5.11. F533: strefa uprawy winorośli

Strefa uprawy winorośli zdefiniowana w dodatku do załącznika XIb do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾.

Wymagany format: określany za pomocą jednego z podanych kodów: A, B, CI, CII, CIIIA, CIIIB.

6. Dane dotyczące kontroli

Komisja musi znać liczbę przeprowadzonych kontroli i liczbę przypadków zastosowania kar w wyniku wyżej określonych kontroli. Gdy premia zostaje wstrzymana lub odzyskana w pełnej wysokości, w polu F108 należy wskazać płatności zerowe wraz z datą decyzji.

6.1. F600: kontrole na miejscu

„Kontrole na miejscu”, o których tu mowa, są określone w stosownych rozporządzeniach ⁽³⁾. Obejmują one bezpośrednie kontrole w gospodarstwie (kod „F” lub kod „C”) lub kontrole za pomocą teledetekcji (kod „T”), oraz fizyczne kontrole towarów na miejscu (kod „G”), kontrole podmiary (kod „S”) oraz szczegółowe kontrole podmiary (kod „U”) dla refundacji wywozowych.

Pole F601 należy wypełniać jedynie jeśli w polu F600 wykazana została kontrola gospodarstwa na miejscu lub kontrola zasady współzależności („F” lub „C”).

Pole F602 należy wypełniać, jedynie jeśli w polu F600 wykazana została kontrola na miejscu („F”, „C”, „T”, „G”, „S” lub „U”).

Pole F602B należy wypełniać, jedynie jeśli ponownie obliczono dodatkową należną opłatę.

W przypadku kilku kontroli dotyczących tego samego środka i tego samego producenta należy dokonać jednorazowego zapisu. Każdy zapis, czy to płatności zaliczki, salda czy innej płatności, który dotyczy określonej kontroli, posiada odpowiedni kod (zob. niżej) w polu F600.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1975/2006 [rozwój obszarów wiejskich].
Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 [system wsparcia bezpośredniego].
Rozporządzenie Rady (WE) nr 1122/2009 [system wsparcia bezpośredniego].
Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2159/89 [nuts].
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1621/1999 [suszone winogrona].
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1276/2008 [refundacje wywozowe].
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 968/2006 [fundusz restrukturyzacji sektora cukru].

Kontrole administracyjne w rozumieniu wyżej wymienionych rozporządzeń (zob. przypis poniżej) nie są wymieniane w polu F600. Niemniej jednak wnioski obciążone karą wykazuje się w polu F105 (kod „Y”), a kwoty zmniejszone lub wykluczone wykazuje się w polu F105C (kwota ujemna) bez względu na to, czy wynikają one z kontroli administracyjnych czy kontroli na miejscu.

Wymagany format: „N” = brak kontroli, „F” = kontrola gospodarstwa na miejscu, „C” = kontrola zasady współzależności, „T” = kontrola za pomocą teledetekcji, „G” = kontrole towarów na miejscu, „S” = kontrola podmioty i „U” = szczegółowa kontrola podmioty.

Jeden z odpowiednich kodów „FT”, „CT”, „CF” lub „FTC” wprowadza się, gdy zastosowano zarówno kontrolę gospodarstwa na miejscu jak i kontrolę zasady współzależności lub kontrolę za pomocą teledetekcji.

W przypadku połączenia kontroli refundacji wywozowych należy wpisać jeden z odpowiednich kodów „GS”, „GSU”, „GU” lub „SU”.

6.2. F601: data kontroli

Pole to należy wypełnić, gdy w polu F600 wykazana jest kontrola na miejscu lub kontrola zasady współzależności („F” lub „C”). Data kontroli nie jest wymagana w przypadku kontroli za pomocą teledetekcji.

Wymagany format: „RRRRMMDD” (czterocyfrowy rok, dwucyfrowy miesiąc, dwucyfrowy dzień).

6.3. F602: obniżenie wartości wskazanej we wniosku

Jeżeli w wyniku kontroli nastąpiło ograniczenie wartości wskazanej we wniosku, należy to odnotować w tym miejscu. Pole to należy wypełnić, gdy w polu F600 wykazana jest kontrola na miejscu.

Wymagany format: tak = „Y”; nie = „N”.

6.4. F603: przyczyna obniżenia wartości

Gdy istnieje więcej niż jedna przyczyna, należy wskazać tę, która uzasadnia najwyższą karę. Pole to należy wypełnić, gdy wartość wskazana we wniosku została obniżona w wyniku kontroli na miejscu.

Wymagany format: wyrażony w postaci kodu; kody należy objaśnić w załączonym piśmie.

7. Dane dotyczące uprawnień do płatności

Uwaga wstępna:

Komisja musi znać łączną kwotę dla każdego rodzaju uprawnień do płatności zgodnie z tytułem III rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Ponadto Komisja musi posiadać informacje finansowe dotyczące kwot niewypłaconych w wyniku kontroli administracyjnych lub na miejscu (kontrola IACS).

7.1. F700: kwota uprawnienia do płatności w EUR

Kwota każdego uprawnienia do płatności w EUR tj. całkowita kwota wypłacana z tytułu uprawnień do płatności zgodnie z tytułem III rozporządzenia (WE) nr 73/2009 po przeprowadzeniu kontroli IACS.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

7.2. F702: obszar objęty dokonywaną płatnością

W przypadku uprawnień do płatności opartych na powierzchni: obszar, za który dokonywana jest płatność.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

Jeżeli płatność składa się ze zwykłych uprawnień i uprawnień podlegających specjalnym warunkom, należy odpowiednio podać wymagane informacje zgodnie z sekcją A) i B). Jeżeli dana sekcja nie ma zastosowania, należy podać w niej wartość zerową.

Uprawnienia do płatności, które wymieniono poniżej, są określone w tytule III rozporządzenia (WE) nr 73/2009:

7.3. A) Uprawnienia do płatności oparte na powierzchni (zwykle uprawnienia)

7.4. F703: kwota uprawnienia do płatności w EUR

Łączna kwota w EUR uprawnienia do płatności, zgodnie z wnioskiem.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

7.5. F703A: obszar objęty złożonym wnioskiem o płatność

„Aktywowany” obszar objęty wnioskiem o pomoc. W przypadku uprawnień do płatności opartych na powierzchni, jest to obszar „aktywowany” tj. maksymalny obszar objęty płatnością (zob. również art. 57 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 ⁽¹⁾).

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

7.6. F703B: obszar ustalony

Obszar ustalony w wyniku kontroli administracyjnej lub kontroli na miejscu.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

7.7. F703C: obszar nieustalony

Różnica między „aktywowanym” obszarem zadeklarowanym we wniosku o przyznanie pomocy i obszarem ustalonym w wyniku kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu.

Zawyżenie ma miejsce, gdy obszar deklarowany przekracza obszar ustalony i jest wyrażone liczbą dodatnią. Zaniżenie ma miejsce, gdy obszar ustalony przekracza obszar deklarowany i jest wyrażone liczbą ujemną.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

7.8. B) Uprawnienia do płatności podlegające specjalnym warunkom

7.9. F707: kwota uprawnienia do płatności w EUR

Łączna kwota w EUR uprawnienia do płatności, zgodnie z wnioskiem.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

7.10. F707A: liczba jednostek hodowlanych (LU) w okresie referencyjnym

Ta liczba przedstawia działalność rolniczą prowadzoną w okresie referencyjnym wyrażoną w LU zgodnie z art. 44 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

7.11. F707B: liczba zadeklarowanych jednostek hodowlanych (LU)

To pole musi zawierać dokładną liczbę zadeklarowanych LU na odpowiadający rok kalendarzowy (art. 44 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009).

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

7.12. F707C: liczba ustalonych jednostek hodowlanych (LU)

Liczba LU ustalonych w wyniku kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu, w celu sprawdzenia zgodności z art. 44 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9.

8. Dodatkowe dane dotyczące refundacji wywozowych

8.1. F800: masa netto/ilość

Zob. uwaga wstępna w pozycji 5 (dane dotyczące produktów).

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 65.

Masę lub ilość należy wyrazić w jednostce miary.

W przypadku produktów przetworzonych (towarów nieobjętych załącznikiem I lub przetworzonych produktów rolnych): ilość składnika kwalifikującego się do finansowania. Jeżeli kod towarów (F500) zawiera więcej niż jeden składnik kwalifikujący się do finansowania (F804), wówczas należy utworzyć kilka zapisów wraz z odpowiednimi kwotami (F106) i ilościami (F800).

Wymagany format: + 99 ... 99.99 lub – 99 ... 99.99, gdzie 9 oznacza dowolną cyfrę od 0 do 9. Istnieje możliwość zwiększenia liczby miejsc po przecinku w razie potrzeby (maksymalnie 6).

8.2. F800B: jednostka miary dla pola F800

Wymagany format: wyraża się za pomocą jednoznakowego kodu według poniższej tabeli:

Kod	Znaczenie
K	Kilogram
L	Litr
P	Sztuka

8.3. F801: numer wniosku (refundacje wywozowe: SAD)

Im bardziej szczegółowy jest numer wniosku, tym ważniejsza staje się ta informacja. Przykładowo rozszerzenie numeru wniosku wskazujące numer składnika pozwoli na bardziej precyzyjne ustalenie danych dotyczących refundacji wywozowych.

8.4. F802: urząd celny złożenia towarów pod dozór celny

Państwa członkowskie muszą stosować Listę urzędów celnych tranzytu (COL ⁽¹⁾). Jest to wykaz urzędów celnych uprawnionych do prowadzenia wspólnotowych/wspólnych operacji tranzytowych. Ponieważ wykaz ten dotyczy „operacji tranzytowych”, może się zdarzyć, że niektóre urzędy celne nie zostały w nim uwzględnione. W takim przypadku państwo członkowskie powinno podać pełną nazwę urzędu celnego.

Wymagany format: Format kodu COL składa się z dwóch znaków oznaczających kraj (kod ISO państwa członkowskiego), po których następuje sześciocyfrowy kod określający urząd celny. Na przykład „EE1000EE”.

8.5. F802B: urząd celny wyjścia

Wskazać urząd celny, który poświadcza, że produkty objęte wnioskiem o refundację opuściły obszar celny Wspólnoty. Państwa członkowskie muszą stosować Listę urzędów celnych tranzytu (COL ⁽²⁾). Jest to wykaz urzędów celnych uprawnionych do prowadzenia wspólnotowych/wspólnych operacji tranzytowych. Ponieważ wykaz ten dotyczy „operacji tranzytowych”, może się zdarzyć, że niektóre urzędy celne nie zostały w nim uwzględnione. W takim przypadku państwo członkowskie powinno podać pełną nazwę urzędu celnego.

Informacja ta ma podstawowe znaczenie dla audytorów w związku z kontrolą podmioty. Informacje te są dostępne w T5 lub równorzędnych dokumentach.

Wymagany format: Format kodu COL składa się z dwóch znaków oznaczających kraj (kod ISO państwa członkowskiego), po których następuje sześciocyfrowy kod określający urząd celny. Na przykład „GB000392”.

8.6. F804: kod refundacji wywozowej

W przypadku nieprzetworzonych produktów rolnych: 12-cyfrowy kod produktu, dla którego ustalona jest refundacja wywozowa.

W przypadku produktów przetworzonych (towarów nieobjętych załącznikiem I lub przetworzonych produktów rolnych): kod(-y) Nomenklatury scalonej składnika(-ów), dla którego (których) ustalona jest refundacja wywozowa. W tym przypadku w polu F500 należy wstawić kod produktu końcowego. Zob. również: notatka objaśniająca do pola F800 odnośnie do procedury stosowanej w przypadku gdy więcej niż jeden składnik przetworzonego produktu kwalifikuje się do refundacji.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds/csr/home_en.htm

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds/csr/home_en.htm

8.7. F805: kod miejsca przeznaczenia

Wymagany format: „XX”, gdzie X oznacza literę od A do Z (kody nomenklatury państw i terytoriów do celów statystyki dotyczącej handlu zewnętrznego Wspólnoty. Zob. rozporządzenie Komisji (WE) nr 2020/2001 ⁽¹⁾ z dnia 15 października 2001 r. i jego kolejne aktualizacje).

Z uwagi na harmonizację, państwa członkowskie wykorzystują również kategorię „różne” (kody Q*) nomenklatury krajów i terytoriów do celów statystyki handlu zewnętrznego. Nomenklatura ta nie obejmuje specjalnych przypadków refundacji wywozowej, Komisja jednak nie wymaga tego rodzaju szczegółów. Państwa członkowskie przekształcają zatem swoje specjalne kody krajowe w szersze kategorie nomenklatury państw i terytoriów dla potrzeb statystyki dotyczącej handlu zewnętrznego przed przesłaniem swoich danych do Komisji.

8.8. F808: data wcześniejszego ustalenia stawki refundacji

Data ustalenia stawki refundacji, o ile jest ustalana z wyprzedzeniem.

Wymagany format: „RRRRMMDD” (czterocyfrowy rok, dwucyfrowy miesiąc, dwucyfrowy dzień).

8.9. F809: ostatni dzień obowiązywania (ustalenie z wyprzedzeniem)

Wymagany format: „RRRRMMDD” (czterocyfrowy rok, dwucyfrowy miesiąc, dwucyfrowy dzień).

8.10. F812: numer referencyjny zaproszenia do składania ofert, jeśli dotyczy (ustalenie z wyprzedzeniem)

Procedura przewidziana w art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 ⁽²⁾ lub podobna procedura dla innych sektorów. Komisja wymaga numeru referencyjnego odpowiedniego zaproszenia do składania ofert.

8.11. F814: dzień przyjęcia zgłoszenia płatniczego (COM-7)

W przypadku sektora wołowiny: w przypadku wcześniejszego finansowania należy wypełnić tylko pole F814 (pomijając pola F816 i F816B); jeżeli wcześniejsze finansowanie nie miało miejsca, należy wypełnić pola F816 i F816B (pomijając pole F814).

Wymagany format: „RRRRMMDD” (czterocyfrowy rok, dwucyfrowy miesiąc, dwucyfrowy dzień).

8.12. F816: data przyjęcia zgłoszenia wywozowego

Data w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 ⁽³⁾.

Wymagany format: „RRRRMMDD” (czterocyfrowy rok, dwucyfrowy miesiąc, dwucyfrowy dzień).

8.13. F816B: data wywozu z terytorium UE

Data wywozu wskazana w zgłoszeniu wywozowym lub w T5. Zob. również art. 7 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009.

Wymagany format: „RRRRMMDD” (czterocyfrowy rok, dwucyfrowy miesiąc, dwucyfrowy dzień).

9. (Wolne)

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 16.10.2001, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK IV

Struktura kodów budżetu EFRROW (F109)

WPROWADZENIE

W odniesieniu do EFRROW nomenklatura budżetowa określa tylko jedną pozycję budżetową: „05040501”.

Biorąc pod uwagę fakt, że kody budżetu mogą zawierać do 15 cyfr, pozostałe 7 cyfr można wykorzystać do określenia programów i środków. Umożliwi to porównanie pochodzących z różnych źródeł danych dotyczących roku budżetowego, agencji płatniczej, środka i programu.

1. STRUKTURA KODU BUDŻETU

Kod budżetu musi posiadać następującą strukturę:

- Osem pierwszych cyfr jest zawsze takich samych: „05040501”.
- Trzy kolejne cyfry wskazują środek zgodnie z załączonym wykazem.
- Pierwsza kolejna cyfra może posiadać następujące wartości (w porządku rosnącym równoległe ze wzrostem stopy współfinansowania):
 - 1 region nieobjęty programem konwergencji
 - 2 region objęty programem konwergencji
 - 3 region najbardziej oddalony
 - 4 dobrowolna modulacja
 - 5 dodatkowy wkład w przypadku Portugalii
 - 6 dodatkowe fundusze na mocy art. 69 ust. 5a rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 – region nieobjęty programem konwergencji
 - 7 dodatkowe fundusze na mocy art. 69 ust. 5a rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 – region objęty programem konwergencji
- Kolejna cyfra oznacza 0 = program operacyjny lub 1 = program sieciowy
- Dwie ostatnie cyfry oznaczają numer programu: dopuszcza się cyfry od „01” do „99”.

2. PRZYKŁAD

F109 = „050405011132001” oznacza: pozycja budżetu „05040501” (EFRROW), środek „113” (wcześniejsza emerytura), region objęty programem konwergencji („2”), program operacyjny („0”) oraz numer programu „01”.

3. WYKAZ ŚRODKÓW EFRROW

OŚ 1 POPRAWA KONKURENCYJNOŚCI SEKTORA ROLNEGO I LEŚNEGO

Kod	Środek
111	Kształcenie zawodowe i działania informacyjne
112	Podejmowanie działalności przez młodych rolników
113	Wcześniejsze emerytury
114	Korzystanie z usług doradczych
115	Tworzenie systemu usług z zakresu zarządzania, pomocy i usług doradczych

Kod	Środek
121	Modernizacja gospodarstw rolnych
122	Podwyższanie wartości gospodarczej lasów
123	Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych
124	Współpraca na rzecz rozwoju nowych produktów, procesów i technologii w sektorze rolnym i żywnościowym oraz w sektorze leśnym
125	Infrastruktura związana z rozwojem i dostosowaniem rolnictwa i leśnictwa
126	Przywracanie potencjału produkcji rolnej zniszczonego w wyniku klęsk żywiołowych oraz wprowadzanie odpowiednich działań zapobiegawczych
131	Spełnianie norm opartych na prawodawstwie wspólnotowym
132	Uczestnictwo rolników w systemach jakości żywności
133	Działania informacyjne i promocyjne
141	Gospodarstwa rolne niskotowarowe
142	Grupy producentów
143	Świadczenie usług z zakresu doradztwa rolniczego i upowszechniania wiedzy rolniczej w Bułgarii i Rumunii
144	Gospodarstwa rolne w fazie restrukturyzacji w wyniku reformy wspólnej organizacji rynków

OS 2 POPRAWA ŚRODOWISKA NATURALNEGO I OBSZARÓW WIEJSKICH POPRZECZ GOSPODAROWANIE GRUNTAMI

Kod	Środek
211	Płatności z tytułu naturalnych utrudnień wynikających z położenia dla rolników na obszarach górskich
212	Płatności z tytułu naturalnych utrudnień dla rolników na obszarach innych niż obszary górskie
213	Płatności dla obszarów Natura 2000 i płatności związane z dyrektywą 2000/60/WE (ramowa dyrektywa wodna)
214	Płatności rolno-środowiskowe
215	Płatności z tytułu dobrostanu zwierząt
216	Inwestycje nieprodukcyjne
221	Pierwsze zalesienie gruntów rolnych
222	Pierwsze zakładanie systemów rolnoleśnych na gruntach rolnych
223	Pierwsze zalesienie gruntów nierolnych
224	Płatności dla obszarów Natura 2000
225	Płatności leśno-środowiskowe
226	Przywrócenie potencjału leśnego oraz wprowadzenie działań zapobiegawczych
227	Inwestycje nieprodukcyjne

OŚ 3 POPRAWA JAKOŚCI ŻYCIA NA OBSZARACH WIEJSKICH ORAZ WSPIERANIE ZRÓŻNICOWANIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Kod	Środek
311	Różnicowanie w kierunku działalności pozarolniczej
312	Tworzenie i rozwój działalności gospodarczej
313	Zachęcanie do prowadzenia działalności związanej z turystyką
321	Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej
322	Odnowa i rozwój wsi
323	Zachowanie i poprawa stanu dziedzictwa obszarów wiejskich
331	Szkolenia i informowanie
341	Nabywanie umiejętności, aktywizacja i wdrażanie lokalnych strategii rozwoju obszarów wiejskich

OŚ 4 LEADER

Kod	Środek
411	Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju. Konkurencyjność
412	Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju. Zarządzanie środowiskiem/gruntami
413	Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju. Jakość życia/zróżnicowanie
421	Wdrażanie projektów współpracy
431	Funkcjonowanie lokalnej grupy działania, nabywanie umiejętności i prowadzona na terytorium aktywizacja, o których mowa w art. 59

5 Pomoc techniczna

Kod	Środek
511	Pomoc techniczna

6 Uzupełnienie płatności bezpośrednich dla Bułgarii i Rumunii

Kod	Środek
611	Uzupełnienie płatności bezpośrednich

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 826/2010**z dnia 20 września 2010 r.****wprowadzające odstępstwo od przepisów rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 w zakresie skupu i sprzedaży masła i odtłuszczonego mleka w proszku**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

sprzedaży w drodze przetargu, masła i odtłuszczonego mleka w proszku w ramach ofert złożonych do godziny 11.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) dnia 21 września 2010 r.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. f) i j) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez EFRG środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich ⁽²⁾ wydatki na czynności fizyczne, o których mowa w załączniku V do wymienionego rozporządzenia, finansowane są ze środków EFRG w oparciu o kwoty standardowe, o ile odpowiednie wydatki nie zostały ustalone w ramach sektorowego prawodawstwa rolnego.
- (2) Kwoty standardowe ustanowione na rok 2010 i przedstawione państwom członkowskim zostały obliczone na podstawie zasad obowiązujących przed dniem 1 marca 2010 r. W tym dniu na rynku mleczarskim zaczęły obowiązywać zasady dotyczące skupu i sprzedaży produktów przeznaczonych do i pochodzących ze skupu interwencyjnego, w tym kosztów ponoszonych przez agencje interwencyjne i podmioty gospodarcze, ustanowione w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej ⁽³⁾.
- (3) W celu uwzględnienia bieżącej sytuacji w zakresie sprzedaży rozporządzeniem Komisji (UE) nr 569/2010 ⁽⁴⁾ wprowadzono odstępstwo od rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 w zakresie stosownych zasad dotyczących

- (4) W celu zapewnienia zharmonizowanego sposobu obliczania kwot standardowych należy ustalić termin, przed upływem którego państwa członkowskie zobowiązane będą do określenia kosztów związanych z załadunkiem/rozładunkiem oraz do poinformowania o nich Komisji. Ponadto należy dodatkowo przeanalizować i wprowadzić w życie jednolite stosowanie zasad dotyczących kosztów ponoszonych przez agencje interwencyjne i podmioty gospodarcze w związku ze skupem i sprzedażą masła i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonych do i pochodzących ze skupu interwencyjnego. Ze względu na ograniczenia czasowe i wymogi proceduralne te dodatkowe elementy nie będą gotowe na czas, przez co nie będą mogły zostać uwzględnione w decyzji ustalającej kwoty standardowe na rok obrotowy 2011. Należy zatem przewidzieć odstępstwo od rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 obowiązujące do końca roku obrotowego 2011.
- (5) W celu podjęcia natychmiastowych działań i zachowania ciągłości stosowania odstępstwa od rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 do końca roku obrotowego 2011, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego publikacji.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 28 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 koszty z tytułu rozładunku masła i odtłuszczonego mleka w proszku w punkcie załadunkowym miejsca przechowywania ponosi agencja płatnicza.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 42 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 proponowana cena w euro odnosi się do produktu dostarczonego na paletach w punkcie załadunkowym miejsca przechowywania lub, w razie potrzeby, w przypadku pojazdu ciężarowego lub wagonu kolejowego, dostarczonego na paletach załadowanych na dany środek transportu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 35.⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 163 z 30.6.2010, s. 32.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 produkt zostaje udostępniony podmiotom gospodarczym na paletach w punkcie załadunkowym miejsca przechowywania lub, w razie potrzeby, w przypadku pojazdu ciężarowego lub wagonu kolejowego, dostarczony na paletach załadowanych na dany środek transportu.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 52 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 – zależnie od przypadku – koszty przemieszczenia produktów do punktu załadunkowego lub na środki transportu ponosi agencja płatnicza a wszelkie opłaty za rozmieszczanie ładunku lub rozładunek z palet ponosi nabywca.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 ust. 2, 3 i 4 dotyczy specjalnych zaproszeń do składania ofert na masło i odtłuszczone mleko w proszku otwartych zgodnie z art. 40 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 i obejmuje oferty złożone od godz. 11.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) dnia 21 września 2010 r. do godz. 11.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) dnia 20 września 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 30 września 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 września 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 827/2010**z dnia 20 września 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 września 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 września 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	93,7
	MK	63,2
	TR	64,0
	XS	58,9
	ZZ	70,0
0707 00 05	MK	57,0
	TR	139,0
	ZZ	98,0
0709 90 70	TR	121,0
	ZZ	121,0
0805 50 10	AR	128,4
	CL	142,8
	IL	126,1
	TR	135,6
	UY	138,1
	ZA	114,0
	ZZ	130,8
0806 10 10	EG	75,0
	TR	124,1
	US	185,0
	ZZ	128,0
0808 10 80	AR	60,4
	BR	74,7
	CL	126,5
	CN	55,0
	NZ	107,5
	US	124,5
	ZA	86,3
0808 20 50	ZZ	90,7
	AR	157,0
	CN	84,3
	ZA	106,2
0809 30	ZZ	115,8
	TR	143,0
0809 40 05	ZZ	143,0
	BA	59,1
	IL	178,5
	ZZ	118,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 828/2010**z dnia 20 września 2010 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni września 2010 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz wysokiej jakości wołowiny na mocy rozporządzenia (WE) nr 620/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 620/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające administrowanie kontyngentem taryfowym na przywóz wołowiny wysokiej jakości ⁽³⁾ ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz.
- (2) W art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 przewidziano, iż w przypadku gdy ilości objęte wnios-

kami o pozwolenie przekraczają ilości dostępne na dany okres obowiązywania kontyngentu, należy ustalić współczynnik przydziału ilości objętych każdym wnioskiem o pozwolenie. Wnioski o pozwolenie na przywóz, złożone na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 620/2009 w okresie od dnia 1 września do dnia 7 września 2010 r., przekraczają dostępne ilości. Należy zatem określić przedział, w granicach którego można wystawiać pozwolenia na przywóz, oraz współczynnik przydziału,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W przypadku wniosków o pozwolenie na przywóz w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4449, złożonych w okresie od dnia 1 września do dnia 7 września 2010 r. zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 620/2009, ustala się współczynnik przydziału wynoszący 75,767209 %.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 września 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 15.7.2009, s. 25.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 829/2010**z dnia 20 września 2010 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2010 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz mięsa drobiowego, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 533/2007**

KOMISJA EUROPEJSKA,

a także mając na uwadze, co następuje:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 533/2007 z dnia 14 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze mięsa drobiowego ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

(1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 533/2007 otwarto kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora mięsa drobiowego.

(2) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2010 r. złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2010 r., przewyższają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia na przywóz mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz złożonych na podokres od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2010 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 533/2007 ustala się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 września 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 września 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 15.5.2007, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.10.2010-31.12.2010 (%)
P1	09.4067	2,100854
P3	09.4069	0,589982

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 830/2010**z dnia 20 września 2010 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2010 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 539/2007 na niektóre produkty w sektorze jaj i albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 539/2007 z dnia 15 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze jaj i albumin jaj ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 539/2007 otwarto kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora jaj i albumin jaj.

- (2) Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2010 r. złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2010 r., przewyższają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia na przywóz mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz złożonych na podokres od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2010 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 539/2007 ustala się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 września 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 września 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 128 z 16.5.2007, s. 19.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.10.2010-31.12.2010 (%)
E2	09.4401	25,714205

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 831/2010**z dnia 20 września 2010 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do wniosków złożonych w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2010 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa drobiowego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1385/2007**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1385/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 774/94 w odniesieniu do otwarcia i zarządzania niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi z sektora mięsa drobiowego ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

Ilości, w odniesieniu do których w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca września 2010 r. złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz w podokresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2010 r., przewyższają w przypadku niektórych kontyngentów ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia na przywóz mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz złożonych na podokres od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2010 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 1385/2007 ustala się współczynniki przydziału wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 września 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 września 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 27.11.2007, s. 47.

ZAŁĄCZNIK

Nr grupy	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału dla wniosków o pozwolenia na przywóz złożonych w odniesieniu do podokresu od dnia 1.10.2010-31.12.2010 (%)
1	09.4410	0,376287
3	09.4412	0,453791
4	09.4420	0,653701
6	09.4422	0,676375

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 maja 2010 r.

dotycząca przepisów krajowych zgłoszonych przez Danię w sprawie dodawania azotynów do niektórych produktów mięsnych

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 3301)

(Jedynie tekst w języku duńskim jest autentyczny)

(2010/561/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. FAKTY I PROCEDURA

- (1) W piśmie z dnia 21 listopada 2007 r., i zgodnie z art. 95 ust. 4 Traktatu WE (obecny art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – TFUE), Królestwo Danii (Dania) zgłosiło Komisji przepisy krajowe dotyczące dodawania azotynów do niektórych produktów mięsnych, zawarte w zarządzeniu nr 22 z dnia 11 stycznia 2005 r. (*Bekendtgørelse nr 22 af 11.1.2005 om tilsætningsstoffer til fædevarer*) i duńskim wykazie pozytywnym dozwolonych dodatków do żywności (*Liste over tilladte tilsætningsstoffer til fædevarer, „Positivlisten”*)⁽¹⁾. Dania uznała, że utrzymanie tych przepisów w mocy jest konieczne i w związku z tym podjęła decyzję o nietransponowaniu do prawa krajowego dyrektywy 2006/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 zmieniającej dyrektywę 95/2/WE w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące oraz dyrektywę 94/35/WE w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych⁽²⁾ w zakresie, w jakim obejmuje ona dodawanie azotynów do produktów mięsnych.
- (2) Decyzją Komisji 2008/448/WE⁽³⁾ te przepisy krajowe zostały zatwierdzone do dnia 23 maja 2010 r. w oczekiwaniu na wykazanie przez władze duńskie, w drodze nowego zgłoszenia, że stosowanie poziomów

ustanowionych w dyrektywie 2006/52/WE nie zapewniłoby wymaganego poziomu ochrony i prowadziłyby do niedopuszczalnie wysokiego ryzyka dla życia ludzi.

- (3) Zgodnie z powyższym, w piśmie z dnia 20 listopada 2009 r., które doręczono Komisji dnia 26 listopada 2009 r., Dania zgłosiła Komisji swój zamiar dalszego nietransponowania dyrektywy 2006/52/WE do prawa krajowego w zakresie, w jakim obejmuje ona dodawanie azotynów do niektórych produktów mięsnych i w zamian utrzymania istniejących przepisów krajowych obowiązujących w tym zakresie, tj. zarządzenia nr 22 z dnia 11 stycznia 2005 r. w sprawie dodatków do żywności (*Bekendtgørelse nr 22 af 11.1.2005 om tilsætningsstoffer til fædevarer*) oraz duńskiego wykazu pozytywnego dozwolonych dodatków do żywności (*Liste over tilladte tilsætningsstoffer til fædevarer, „Positivlisten”*). Na poparcie swojego wniosku Dania przedłożyła dodatkowe informacje zawierające dane dotyczące spożycia produktów mięsnych w Danii, przywozu produktów mięsnych i analizę zawartości azotynów w produktach mięsnych na rynku duńskim.

1. PRAWODAWSTWO UNIJNE

1.1. ARTYKUŁ 114 UST. 4 I 6 TFUE

- (4) Artykuł 114 ust. 4 TFUE stanowi, że „jeśli po przyjęciu środka harmonizującego przez Parlament Europejski i Radę, przez Radę lub przez Komisję, państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 36 lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego, lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji, wskazując powody ich utrzymania”.
- (5) Zgodnie z art. 114 ust. 6 TFUE w terminie sześciu miesięcy od zgłoszenia Komisja zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

⁽¹⁾ Zgłoszenie dotyczące azotynu potasu E249 i azotynu potasu E250.

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 157 z 17.6.2008, s. 98.

1.2. DYREKTYWA 2006/52/WE

- (6) Zgodnie z przepisami ogólnymi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności⁽¹⁾ zatwierdzenie dodatku do żywności warunkuje uzasadniona konieczność techniczna, dopuszczalność ze względów zdrowotnych oraz to, że jego użycie nie jest mylące dla konsumentów. Rozporządzenie to uchyliło, z mocą od dnia 20 stycznia 2010 r., dyrektywę Rady 89/107/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dodatków do żywności dopuszczonych do użycia w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽²⁾, która zawierała takie same przepisy ogólne.
- (7) Azotyny dodaje się do produktów mięsnych od wielu dziesięcioleci, między innymi w celu zagwarantowania, w połączeniu z innymi czynnikami, konserwacji i bezpieczeństwa mikrobiologicznego produktów mięsnych, w szczególności peklowanych produktów mięsnych, poprzez hamowanie między innymi wzrostu bakterii *Clostridium botulinum* odpowiedzialnych za zatrucie jadem kiełbasianym, które jest niebezpieczne dla życia. Uważa się jednocześnie, że obecność azotynów w produktach mięsnych może prowadzić do powstawania nitrozoamin, które uznaje się za rakotwórcze. Prawodawstwo w tym obszarze musi zatem znaleźć kompromis między zagrożeniem nitrozoaminami wskutek obecności azotynów w produktach mięsnych z jednej strony a działaniem ochronnym azotynów przeciwko wzrostowi bakterii, w szczególności bakterii odpowiedzialnych za zatrucie jadem kiełbasianym.
- (8) Na mocy art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 z dnia 20 stycznia 2010 r. została uchylona dyrektywa nr 95/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące⁽³⁾, z wyjątkiem niektórych przepisów, w tym załączników I–IV do tej dyrektywy, które nadal obowiązują. W dyrektywie 95/2/WE w pierwotnym brzmieniu określono maksymalne poziomy pozostałości azotynów i azotanów w różnorodnych produktach mięsnych oraz „indykatywne ilości wprowadzone”. Punkt 3 lit. c) załącznika I do dyrektywy 2006/52/WE zmienia załącznik III część C do dyrektywy 95/2/WE w odniesieniu do azotynu potasu E249 i azotynu sodu E250.
- (9) Natomiast dyrektywa 2006/52/WE jako zasadę ogólną przewiduje maksymalne ilości azotynu potasu E249 oraz azotynu sodu E250, które można dodawać podczas wytwarzania. Maksymalna dodawana ilość to 150 mg/kg w przypadku większości produktów mięsnych ogólnie i 100 mg/kg w przypadku produktów mięsnych sterylizowanych. W przypadku kilku określonych peklowanych produktów mięsnych wytwarzanych tradycyjnie w określonych państwach członkowskich ilość maksymalna to 180 mg/kg.
- (10) Takie podejście wynika z opinii Komitetu Naukowego ds. Żywności (zwanego dalej „SCF”) z 1990 r.⁽⁴⁾ i 1995 r.⁽⁵⁾ oraz Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanego dalej „EFSA”) z dnia 26 listopada 2003 r.⁽⁶⁾, zgodnie z którymi to ilość wprowadzona azotynu, a nie ilość pozostałości stanowi o hamowaniu wzrostu *C. botulinum*. Zalecono zastąpienie „indykatywnych ilości wprowadzonych” „maksymalnymi ilościami wprowadzonymi”. Uwzględnia się także orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-3/00 *Dania przeciwko Komisji* dotyczące wcześniejszego wniosku Danii na mocy art. 95 ust. 4 Traktatu WE (obecnie art. 114 ust. 4 TFUE), w którym Trybunał orzekł, że oddalając wniosek Danii dotyczący stosowania azotynów w produktach mięsnych, Komisja nie uwzględniła w odpowiedni sposób opinii SCF z 1990 i 1995 r., co podważało odpowiedniość ilości azotynów dopuszczonych dyrektywą 95/2/WE⁽⁷⁾.
- (11) W drodze odstępstwa od zasady ogólnej dyrektywa 2006/52/WE określa maksymalne poziomy pozostałości dla pewnych określonych tradycyjnych peklowanych produktów mięsnych wytwarzanych za pomocą tradycyjnych metod produkcji. Maksymalne poziomy pozostałości wynoszą 50 mg/kg, 100 mg/kg i 175 mg/kg. Dotyczą one poszczególnych grup takich produktów, np. 175 mg/kg w przypadku *Wiltshire bacon, dry cured bacon* i podobnych produktów oraz 100 mg/kg w przypadku *Wiltshire ham* i podobnych produktów. W odniesieniu do tych produktów określono maksymalne wartości pozostałości, ponieważ nie była możliwa kontrola wprowadzanych ilości soli peklowanych wchłanianych przez mięso wskutek charakteru procesu wytwarzania tych produktów. Proces wytwarzania tych konkretnych produktów został przedstawiony w dyrektywie, aby umożliwić określenie „produktów podobnych” oraz wyjaśnić, jakie produkty podlegają poszczególnym poziomom maksymalnym. W poniższej tabeli podano maksymalne poziomy dopuszczone dyrektywą 2006/52/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 61 z 18.3.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ Opinia w sprawie azotanów i azotynów ogłoszona dnia 19 października 1990 r., Komisja Europejska – Sprawozdania Komitetu Naukowego ds. Żywności (seria dwudziesta szоста), s. 21.

⁽⁵⁾ Opinia w sprawie azotanów i azotynów ogłoszona dnia 22 września 1995 r., Komisja Europejska – Sprawozdania Komitetu Naukowego ds. Żywności (seria trzydziesta ósma), s. 1.

⁽⁶⁾ Opinia Panelu Naukowego ds. Zagrożeń Biologicznych w sprawie wniosku Komisji dotyczącego wpływu azotynów i azotanów na bezpieczeństwo mikrobiologiczne produktów mięsnych (Opinion of the Scientific Panel on Biological Hazards on a request from the Commission related to the effects of Nitrites/Nitrates on the Microbiological Safety of Meat Products), *The EFSA Journal* (2003) 14, s. 1.

⁽⁷⁾ Sprawa C-3/00, *Królestwo Danii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, Rec. [2003] I-2643, w szczególności pkt 109-115.

Nr E	Nazwa	Środek spożywczy	Maksymalna ilość, którą można dodać w procesie produkcji (w przeliczeniu na NaNO ₃)	Maksymalny poziom pozostałości (w przeliczeniu na NaNO ₃)
E 249	Azotyn potasu (*)	Produkty mięsne	150 mg/kg	
E 250	Azotyn sodu (*)	Sterylizowane produkty mięsne (Fo > 3,00) (**)	100 mg/kg	
		Tradycyjne produkty mięsne peklowane zalewowo (1):		
		Wiltshire bacon (1.1); <i>Entremeada, entrecosto, chispe, orelheira e cabeça (salgados)</i> <i>Toucinho fumado</i> (1.2); i podobne produkty		175 mg/kg
		Wiltshire ham (1.1); i podobne produkty		100 mg/kg
		<i>Rohschinken, nassgepökelt</i> (1.6); i podobne produkty		50 mg/kg
		<i>Cured tongue</i> (1.3)		50 mg/kg
		Tradycyjne produkty mięsne peklowane na sucho (2):		
		<i>Dry cured bacon</i> (2.1); i podobne produkty		175 mg/kg
		<i>Dry cured ham</i> (2.1); <i>Jamón curado, paleta curada, lomo embuchado y cecina</i> (2.2); <i>Presunto, presunto da pá i paio do lombo</i> (2.3); i podobne produkty		100 mg/kg
		<i>Rohschinken, trockengepökelt</i> (2.5); i podobne produkty		50 mg/kg
		Inne produkty mięsne peklowane w tradycyjny sposób (3):		
		<i>Vysočina</i> <i>Selský salám</i> <i>Turistický trvanlivý salám</i> <i>Poličan</i> <i>Herkules</i> <i>Lovecký salám</i> <i>Dunajská klobása</i> <i>Paprikáš</i> (3.5); i podobne produkty	180 mg/kg	

Nr E	Nazwa	Środek spożywczy	Maksymalna ilość, którą można dodać w procesie produkcji (w przeliczeniu na NaNO ₃)	Maksymalny poziom pozostałości (w przeliczeniu na NaNO ₃)
		<i>Rohschinken, trocken-/nassgepökelt</i> (3.1); i podobne produkty <i>Jellied veal and brisket</i> (3.2)		50 mg/kg

(*) Azotyn oznaczony „do zastosowań spożywczych” może być sprzedawany jedynie w postaci mieszaniny z solą lub substytutem soli.

(**) Wartość Fo 3 jest równoważna ogrzewaniu przez 3 min w temperaturze 121 °C (redukcja obciążenia bakteriynego z miliarda przetrwalników na każde 1 000 puszek do jednego przetrwalnika na tysiąc puszek).

- (12) Zgodnie z zaleceniami przedstawionymi w odpowiednich opiniach SCF i EFSA dyrektywa 2006/52/WE opiera się na określeniu najwyższych dodanych ilości i odzwierciedla zakresy, o których mowa w tych opiniach naukowych, przez stwierdzenie, że dopuszczalne wartości wynoszą do 100 mg/kg azotynów w sterylizowanych produktach mięsnych oraz 150 mg/kg w innych produktach mięsnych. Biorąc pod uwagę ogromną różnorodność (peklowanych) produktów mięsnych i metod produkcji w Unii Europejskiej, prawodawca unijny stwierdził, że w tym czasie nie było możliwe określenie odpowiedniego poziomu azotynów dla każdego produktu.

- (13) Wyjątki od zasady obowiązywania maksymalnych ilości dodanych mają ograniczony charakter. Obejmują one określone produkty wytwarzane w sposób tradycyjny w niektórych państwach członkowskich, w przypadku których nie jest możliwa kontrola wprowadzanych ilości soli peklujących wchłanianych przez mięso wskutek charakteru procesu wytwarzania tych produktów. Produkty tradycyjne, których te wyjątki dotyczą, są określone w szczególności przez opis metody wytwarzania.

- (14) Dyrektywa 2006/52/WE miała zostać transponowana przez państwa członkowskie do dnia 15 lutego 2008 r., aby umożliwić handel i stosowanie produktów zgodnych z tą dyrektywą do dnia 15 lutego 2008 r. oraz zakazać handlu i stosowania produktów niezgodnych do dnia 15 sierpnia 2008 r.

- (15) Dnia 23 listopada 2007 r., na mocy art. 95 ust. 4 Traktatu WE (obecnie art. 114 ust. 4 TFUE), Dania zwróciła się o utrzymanie jej krajowych przepisów dotyczących dodawania azotynów do mięsa i produktów mięsnych zawartych w zarządzeniu nr 22 z dnia 11 stycznia 2005 r. w sprawie dodatków do żywności (*Bekendtgørelse nr 22 af 11.1.2005 om tilsætningsstoffer til fødevarer*) oraz w duńskim wykazie pozytywnym dozwolonych dodatków do żywności (*Liste over tilladte tilsætningsstoffer til fødevarer, „Positivlisten”*), które są bardziej surowe niż przepisy zawarte w dyrektywie 2006/52/WE.

- (16) Decyzją 2008/448/WE i zgodnie z art. 95 ust. 6 Traktatu WE (obecnie art. 114 ust. 6 TFUE) Komisja zatwierdziła

te przepisy krajowe przed dniem 23 maja 2010 r. w oczekiwaniu na wykazanie przez władze duńskie, że stosowanie poziomów ustanowionych w dyrektywie 2006/52/WE nie zapewniłoby wymaganego poziomu ochrony i prowadziłyby do niedopuszczalnie wysokiego ryzyka dla życia ludzi. Aby móc przedstawić takie dane w nowym wniosku, Dania musiała monitorować sytuację w szczególności w odniesieniu do kontroli zatrutych jadem kiełbasianym, udziału produktów mięsnych objętych poziomem dopuszczalnym 60 mg/kg w ogólnym spożyciu produktów mięsnych w Danii, w tym innych istotnych czynników ryzyka związanych z typowymi nawykami żywieniowymi, oraz przywozu produktów mięsnych z innych państw członkowskich.

2. ZGŁOSZONE PRZEPISY KRAJOWE

- (17) Przepisy krajowe zgłoszone przez Danię dnia 20 listopada 2009 r. to zarządzenie nr 22 z dnia 11 stycznia 2005 r. w sprawie dodatków do żywności (*Bekendtgørelse nr 22 af 11.1.2005 om tilsætningsstoffer til fødevarer*) oraz duński wykaz pozytywny dozwolonych dodatków do żywności (*Liste over tilladte tilsætningsstoffer til fødevarer, „Positivlisten”*). W ramach decyzji 2008/448/WE Komisja dokonała już oceny bardziej surowych przepisów stosowanych przez Danię w odniesieniu do E249 i E250.

- (18) Zarządzenie nr 22 zawiera zasadę stanowiącą, że jedynie dodatki wyszczególnione w wykazie pozytywnym mogą być stosowane do środków spożywczych w określonych warunkach oraz w określonych celach i przy określonych ograniczeniach⁽¹⁾. Zarządzenie stanowi ponadto, że jeśli nie określono inaczej, wartości maksymalne podane w wykazie pozytywnym odnoszą się do maksymalnych ilości dodatku, które mogą być zawarte w środku spożywczym w postaci, w której jest sprzedawany⁽²⁾. W wyniku tego jedynie środki spożywcze spełniające wymogi zarządzenia nr 22 oraz wykazu pozytywnego mogą być wprowadzane do obrotu na rynku duńskim. Wykaz pozytywny sporządzony przez Duński Urząd ds. Weterynarii i Produktów Żywnościowych na podstawie zarządzenia nr 22 podaje, jakie dodatki można stosować w poszczególnych środkach spożywczych oraz w jakich ilościach. Zgłoszona wersja obowiązuje od dnia 29 stycznia 2005 r.

⁽¹⁾ Zob. pkt 13 zarządzenia nr 22 „Zastosowanie dodatków”.

⁽²⁾ Zob. pkt 20 zarządzenia nr 22.

- (19) W odniesieniu do stosowania azotynów E249 (azotyn potasu) i E250 (azotyn sodu) w produktach mięsnych duński wykaz pozytywny wyszczególnia wyłącznie ilości dodane i następujące maksymalne dopuszczalne poziomy.

Środek spożywczy	Ilość dodawanych azotynów (mg/kg)
8.2.1. Produkty mięsne niepoddawane obróbce cieplnej, otrzymane z całych kawałków mięsa, w tym plasterki produktów (ogólnie)	60
Boczek typu Wiltshire i podobne produkty, w tym szynka solona	150
8.2.2. Produkty mięsne poddawane obróbce cieplnej, otrzymane z całych kawałków mięsa, w tym plasterki produktów (ogólnie)	60
Rullepølse (kielbasa – rolada mięsna)	100
Produkty całkowicie lub wstępnie konserwowane, boczek typu Wiltshire i podobne produkty, w tym szynka solona	150
8.3.1. Produkty mięsne niepoddawane obróbce cieplnej, otrzymane z mięsa mielonego, w tym plasterki produktów (ogólnie)	60
Salami fermentowane	100
Produkty mięsne całkowicie lub wstępnie konserwowane niepoddawane obróbce cieplnej, otrzymane z mięsa mielonego	150
8.3.2. Produkty mięsne poddawane obróbce cieplnej, otrzymane z mięsa mielonego	60
Pulpety oraz pasztet z wątroby (<i>kødboller</i> oraz <i>leverpostej</i>) (*)	0
Produkty mięsne całkowicie lub wstępnie konserwowane poddawane obróbce cieplnej otrzymane z mięsa mielonego	150

(*) Na mocy art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 w związku z załącznikiem IV do tego rozporządzenia, Dania może nadal zakazywać stosowania niektórych rodzajów dodatków do żywności, w tym konserwantów, w tradycyjnym duńskim „Kødboller” (pulpety) i tradycyjnym duńskim „Leverpostej” (pasztet z wątroby).

- (20) Zatem poziom dopuszczalny 60 mg/kg obowiązuje wobec wielu rodzajów produktów mięsnych, zaś odpowiednie maksymalne poziomy dopuszczalne zgodnie z dyrektywą 2006/52/WE to 100 lub 150 mg/kg.

- (21) Jednakże w odniesieniu do „produktów mięsnych całkowicie lub wstępnie konserwowanych poddawanych obróbce cieplnej otrzymanych z mięsa mielonego” zgłoszone przepisy przewidują najwyższy dopuszczalny poziom 150 mg/kg, podczas gdy odpowiednie najwyższe poziomy zgodnie z dyrektywą 2006/52/WE dla „produktów mięsnych sterylizowanych” to 100 mg/kg.

3. POSTĘPOWANIE

- (22) Pismem z dnia 20 listopada 2009 r., które doręczono Komisji dnia 26 listopada 2009 r., Dania zgłosiła Komisji swój zamiar dalszego nietransponowania dyrektywy 2006/52/WE do prawa krajowego w zakresie, w jakim obejmuje ona stosowanie azotynu potasu E249 i azotynu sodu E250 w produktach mięsnych. Na poparcie swojego zgłoszenia Dania przedłożyła sprawozdanie duńskiego Ministerstwa Żywności, Rolnictwa i Rybołówstwa w sprawie spożycia i przywozu produktów mięsnych do Danii, oraz sprawozdanie Narodowego Instytutu Żywności (NFI) zatytułowane „Azotyny jako dodatki do żywności – aspekty zdrowotne i przepisy UE”.
- (23) W piśmie z dnia 21 grudnia 2009 r. Komisja potwierdziła, że otrzymała zgłoszenie oraz że sześciomiesięczny okres jego rozpatrzenia zgodnie z art. 114 ust. 6 TFUE rozpoczął się dnia 27 listopada 2009 r., czyli w dzień po otrzymaniu zgłoszenia. W tym samym piśmie Komisja zwróciła się do władz duńskich o dostarczenie najnowszej wersji wykazu pozytywnego dozwolonych dodatków do żywności („Positivlisten”).
- (24) W piśmie z dnia 7 stycznia 2010 r. Dania przekazała dodatkowe wymagane informacje.
- (25) Komisja opublikowała powiadomienie dotyczące zgłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽¹⁾, aby poinformować zainteresowane strony o przepisach krajowych Danii oraz o podstawach, na które powołuje się we wniosku. W piśmie z dnia 25 stycznia 2010 r. Komisja również poinformowała pozostałe państwa członkowskie oraz państwa EFTA o zgłoszeniu i dała im możliwość zgłaszania uwag w tej sprawie w ciągu 30 dni. W wyznaczonym terminie Komisja otrzymała uwagi od Republiki Czeskiej, Polski, Zjednoczonego Królestwa i Norwegii⁽²⁾.

— Republika Czeska wyraża zgodę na utrzymanie bardziej surowych środków krajowych tylko do czasu przyjęcia załączników do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008. Po przyjęciu załączników dotyczących stosowania dodatków do żywności takie same warunki stosowania muszą mieć zastosowanie do wszystkich państw członkowskich.

— Polska nie ma żadnych uwag dotyczących zgłoszenia, ale podkreśla potrzebę ponownego rozważenia poziomów azotynów ustanowionych w dyrektywie 2006/52/WE, po przeprowadzeniu ponownej oceny przez EFSA.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 13.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Ponadto Komisja otrzymała uwagi od Łotwy i Litwy odpowiednio w dniach 1 marca 2010 r. i 25 marca 2010 r., a więc po terminie ustalonym przez Komisję.

— Zjednoczone Królestwo odnosi się do duńskiego uzasadnienia dla utrzymania krajowych poziomów dotyczących stosowania azotynów w produktach mięsnych, aby zapobiec narażeniu ludności Danii na zwiększony poziom nitrozoamin. Podkreśla, że sama konserwacja produktów mięsnych, zapobiegająca zatruciu jadem kiełbasianym, opiera się na złożonej interakcji wielu czynników – nie tylko azotynów, ale również soli, pH i kontroli temperatury. W opinii Zjednoczonego Królestwa możliwość narażenia konsumentów na nitrozoaminy nie jest jedyną kwestią, jaką należy uwzględnić przy ustalaniu odpowiednich poziomów azotynów. W tym względzie Zjednoczone Królestwo kładzie nacisk na fakt, że ramy uzgodnione przez 26 państw członkowskich na forum Grupy Wysokiego Szczebla Komisji Europejskiej ds. Odżywiania i Aktywności Fizycznej zalecają redukcję zawartości soli w produktach mięsnych o 16 % w przeciągu czterech lat (2008–2012). W związku z tym Zjednoczone Królestwo stawia pytanie, w jaki sposób będzie możliwe zmniejszenie poziomów soli i azotynów przy jednoczesnym zapewnieniu produkcji bezpiecznych produktów mięsnych.

— Norwegia uważa, że duński środek jest dobrze udokumentowany i w związku z tym nie sprzeciwia się złożonemu przez Danię wnioskowi o utrzymanie przepisów krajowych dotyczących stosowania azotynów jako dodatków w produktach mięsnych. W tym kontekście Norwegia zachęca Komisję Europejską do ponownego zbadania dyrektywy 2006/52/WE w odniesieniu do stosowania azotynów w produktach mięsnych.

- (26) Dnia 19 marca 2010 r. odbyło się kolejne spotkanie między służbami Komisji a Danią. W piśmie z dnia 12 kwietnia 2010 r. Dania przedstawiła dodatkowe wyjaśnienia w odniesieniu do różnych kategorii produktów mięsnych objętych zgłoszonymi przepisami oraz przeprowadzania kontroli przywożonych produktów mięsnych.

4. WNIOSEK DO EFSA

- (27) W piśmie z dnia 29 stycznia 2010 r. Dyrekcja Generalna ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów zwróciła się do EFSA o dokonanie oceny danych dostarczonych przez władze duńskie, a w szczególności o ocenienie, czy informacje te lub jakiegokolwiek nowe odkrycia naukowe wskazują, że istnieją wystarczające dowody naukowe dla zmiany maksymalnych dopuszczalnych poziomów azotynów przyjętych w dyrektywie 2006/52/WE.
- (28) W opinii przyjętej dnia 11 marca 2010 r.⁽¹⁾ Panel EFSA ds. Dodatków do Żywności i Składników Pokarmowych Dodawanych do Żywności (Panel ANS) uznał, że dane dostarczone przez władze duńskie nie stanowią podstawy dla zmiany „dopuszczalnego dziennego spożycia” (ADI)

w wysokości 0,07 mg/kg wagi ciała/dzień dla azotynów, ustalonego przez Wspólny Komitet Ekspertów FAO/WHO ds. Dodatków do Żywności (JECFA) w 2002 r. Panel zwrócił również uwagę, że ADI może być przekraczane przez dzieci. Panel ASP stwierdził, zgodnie z końcowymi ustaleniami SCF z 1995 r., że narażenie na powstałe w produktach nitrozoaminy powinno zostać zmniejszone poprzez stosowanie odpowiednich praktyk technologicznych, takich jak obniżenie poziomów azotynów i azotanów dodawanych do żywności do najniższego poziomu wymaganego dla osiągnięcia koniecznego stopnia konserwacji i zapewnienia bezpieczeństwa mikrobiologicznego.

- (29) W odniesieniu do wpływu azotynów i azotanów na bezpieczeństwo mikrobiologiczne produktów mięsnych Panel ANS zwrócił uwagę, że kwestię tę poruszono już w opinii Panelu Naukowego EFSA ds. Zagrożeń Biologicznych z dnia 26 listopada 2003 r. W opinii tej stwierdzono, że na bezpieczeństwo produktów mięsnych ma wpływ szereg czynników (proces gotowania, sól/stężenie, działanie wody itd.) oraz że wprowadzana ilość azotynów jest istotna dla bezpieczeństwa mikrobiologicznego, dlatego też należy kontrolować ilości wprowadzane, a nie zawartość pozostałości. Ponadto Panel Naukowy ds. Zagrożeń Biologicznych zgodził się z opinią Komitetu Naukowego ds. Żywności (SCF), że w przypadku wielu produktów ilość 50–100 mg azotynów na kg dodanych do produktów mięsnych może być wystarczająca, zaś w przypadku innych, szczególnie o niskiej zawartości soli i wydłużonym okresie trwałości, w celu zahamowania wzrostu *C. botulinum* konieczny jest dodatek 50–150 mg/kg azotynów. Jednakże nie przedstawiono szczegółowej analizy przeprowadzonej według kategorii produktów mięsnych.

II. OCENA

1. DOPUSZCZALNOŚĆ

- (30) Zgodnie z art. 114 ust. 4 i 6 TFUE po przyjęciu środka harmonizującego państwo członkowskie może utrzymać bardziej surowe przepisy krajowe uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 36 TFUE lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy, jeśli zgłosi je Komisji, zaś Komisja te środki zatwierdzi.
- (31) Zgłoszenie Danii dotyczy przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od treści załącznika I pkt 3 lit. c) do dyrektywy 2006/52/WE zmieniającego załącznik III część C do dyrektywy 95/2/WE w odniesieniu do azotynu potasu E249 i azotynu sodu E250. Obecne przepisy duńskie obowiązywały już w momencie przyjmowania dyrektywy 2006/52/WE.
- (32) Duńskie zarządzenie nr 22 oraz wykaz pozytywny umożliwiają dodawanie azotynu potasu E249 i azotynu sodu E250 do produktów mięsnych tylko pod warunkiem, że nie zostaną przekroczone konkretne poziomy dodanych ilości. W zależności od produktu maksymalne ilości wynoszą 0, 60, 100 lub 150 mg/kg i dla niektórych produktów są niższe lub różnią się od tych określonych w dyrektywie 2006/52/WE. Ponadto w przeciwieństwie do dyrektywy 2006/52/WE przepisy duńskie nie zawierają żadnych odstępstw od zasady

⁽¹⁾ Opinia naukowa Panelu EFSA ds. Dodatków do Żywności i Składników Pokarmowych Dodawanych do Żywności w sprawie azotynów w produktach mięsnych, *The EFSA Journal* 2010, 8(3):1538.

ustalania maksymalnych ilości dodanych dla azotynów i w związku z tym nie zezwalają na wprowadzanie do obrotu niektórych tradycyjnie wytwarzanych produktów mięsnych z innych państw członkowskich.

- (33) W związku z tym przepisy duńskie są surowsze niż przepisy zawarte w dyrektywie 2006/52/WE, ponieważ przewidują mniejsze maksymalne ilości dodawane (w przeciwieństwie do dyrektywy 2006/52/WE) w przypadku wielu typów produktów (w wielu wypadkach 60 mg/kg), w innych wypadkach, w przeciwieństwie do dyrektywy 2006/52/WE, dopuszczają wprowadzanie do obrotu niektórych tradycyjnych produktów mięsnych na podstawie maksymalnych ilości pozostałości.
- (34) Zgodnie z art. 114 ust. 4 TFUE zgłoszenie uzupełniono o opis przyczyn związanych z jednym lub większą liczbą ważnych względów, o których mowa w art. 36 TFUE, w tym wypadku ochroną zdrowia i życia ludzi. Dołączone do zgłoszenia sprawozdanie duńskiego Ministerstwa Żywności, Rolnictwa i Rybołówstwa zawiera dodatkowe dane dotyczące spożycia i przywozu produktów mięsnych oraz analizę zawartości azotynów w produktach mięsnych dostępnych na rynku duńskim. Władze duńskie dostarczyły również sprawozdanie Narodowego Instytutu Żywności (NFI) zatytułowane „Azotyny jako dodatki do żywności – aspekty zdrowotne i przepisy UE” z dnia 30 października 2007 r. Według przedstawionych informacji sprawozdanie to zostało poddane ponownej ocenie we wrześniu 2009 r., jednak nie dodano do niego żadnych nowych komentarzy lub informacji.
- (35) W świetle powyższego Komisja uznaje, że wniosek przedłożony przez Danię w celu uzyskania zezwolenia na utrzymanie przepisów krajowych w sprawie stosowania azotynów w produktach mięsnych jest dopuszczalny na mocy art. 114 ust. 4 TFUE.

2. OCENA RZECZOWA

- (36) Zgodnie z art. 114 ust. 4 i 6 akapit pierwszy TFUE Komisja musi ustalić, czy wszystkie warunki umożliwiające państwu członkowskiemu utrzymanie przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od unijnego środka harmonizującego wymienione w tym artykule zostały spełnione.
- (37) W szczególności Komisja musi ocenić, czy przepisy krajowe są uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 36 TFUE lub są związane z ochroną środowiska naturalnego bądź środowiska pracy i nie wykraczają poza zakres konieczny do osiągnięcia zasadnego zamierzonego celu. Ponadto jeśli Komisja uzna, że przepisy krajowe spełniają powyższe warunki, musi sprawdzić, zgodnie z art. 114 ust. 6 TFUE, czy przepisy krajowe stanowią środek arbitralnej dyskryminacji lub

ukryte ograniczenie w handlu między państwami członkowskimi i czy nie stanowią przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

- (38) Należy zauważyć, że w świetle ram czasowych ustanowionych art. 114 ust. 6 TFUE Komisja przy rozpatrywaniu zasadności przepisów krajowych zgłaszanych na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE musi opierać się na argumentach przedłożonych przez państwo członkowskie dokonujące zgłoszenia. Oznacza to, że zgodnie z postanowieniami Traktatu odpowiedzialność za udowodnienie, że przepisy krajowe są zasadne, spoczywa na państwie członkowskim, które wnioskuje o ich utrzymanie. Zważywszy na ramy proceduralne ustanowione art. 114 ust. 4 i 6 TFUE, w tym w szczególności z uwagi na ścisły termin podjęcia decyzji, Komisja musi zazwyczaj ograniczyć się do zbadania zasadności kwestii podnoszonych przez wnioskujące państwo członkowskie bez samodzielnego poszukiwania możliwego uzasadnienia wniosku.
- (39) Jeśli jednak Komisja znajdzie się w posiadaniu informacji, na podstawie których unijny środek harmonizujący, od którego zgłoszone przepisy krajowe stanowią odstępstwo, może wymagać przeglądu, może je uwzględnić przy ocenie zgłoszonych przepisów krajowych.

2.1. STANOWISKO DANII

- (40) Dania utrzymuje, że jej ustawodawstwo gwarantuje wyższy poziom ochrony zdrowia i życia ludzi, ponieważ obniża maksymalne dodawane ilości azotynu potasu E249 i azotynu sodu E250 w porównaniu z wartościami przewidzianymi w dyrektywie 2006/52/WE i nie dopuszcza wprowadzania do obrotu tradycyjnych produktów mięsnych, dla których nie można ustalić ilości wprowadzanych. Dania uznaje, że jej przepisy są w pełni zgodne z zaleceniami wydanymi przez Komitet Naukowy ds. Żywności (SCF) z 1990 r. i 1995 r. oraz z opinią EFSA z dnia 26 listopada 2003 r.
- (41) Dania uważa również, że regulowanie ilości stosowanych azotynów w oparciu o stwierdzenie, czy zawierały dawkę przekraczającą odpowiednie ustalone ADI, nie zapewnia odpowiedniej ochrony życia ludzkiego. ADI ustalone dla azotynów nie uwzględnia powstawania nitrozoamin, związanych ze stosowaniem azotynów w produktach mięsnych. Zgodnie z dokonanymi ocenami naukowymi nitrozoaminy są genotoksyczne i w związku z tym nie jest możliwe ustalenie poziomu, poniżej którego przestają być rakotwórcze. Dania podkreśla, że powstawanie nitrozoamin zależy od ilości dodanych azotynów, a nie od znacznie niższych ilości pozostałości, które z powodu przetworzenia tej substancji w środek spożywczy są zazwyczaj obecne w produkcie w chwili jego spożycia.

- (42) Dlatego też zdaniem Danii całościowa ocena naukowa wykazuje, że a) stosowanie azotynów i azotanów powinno być uregulowane w oparciu o ilości dodawane, a nie ilości pozostałości; b) ich stosowanie powinno być w możliwym stopniu ograniczone poprzez stosowanie różnych ich ilości odpowiadających technicznym potrzebom różnych środków spożywczych; oraz c) niezbędną konserwację można osiągnąć, stosując ilości zalecane przez EFSA. W tym kontekście Dania uważa, że jej przepisy krajowe systematycznie stosują się do tych zaleceń, podczas gdy dyrektywa 2006/52/WE nie stosuje się do nich w odniesieniu do azotynów.
- (43) Dania podkreśla również, że jej przepisy obowiązują od wielu lat i nigdy nie doprowadziły do problemów z konserwacją przedmiotowych produktów. Ponadto w Danii liczba przypadków zatrucia jadem kiełbasianym jest względnie niewielka w porównaniu z innymi państwami członkowskimi UE i od 1980 r. nie stwierdzono ani jednego przypadku spowodowanego spożyciem produktów mięsnych. Zgodnie z decyzją 2008/448/WE, która zobowiązała Danię do monitorowania sytuacji pod względem, między innymi, zatrucia jadem kiełbasianym, Dania zaobserwowała brak przypadków zatrucia jadem kiełbasianym na jej terytorium od 2006 r. W związku z tym nadal uważa się, że duńskie przepisy dotyczące stosowania azotynów w produktach mięsnych zapewniają szeroką ochronę przez zatruciem pokarmowym.
- (44) W kontekście modeli konsumpcji sprawozdanie duńskiego Ministerstwa Żywności, Rolnictwa i Rybołówstwa zawiera dodatkowe dane dotyczące spożycia i przywozu produktów mięsnych oraz analizę zawartości azotynów w produktach mięsnych dostępnych na rynku duńskim. Według władz duńskich sprawozdanie to wykazuje, że spożycie produktów mięsnych, do których mogą być dodawane azotyny, wzrosło na przestrzeni lat, zwłaszcza wśród dzieci. Ponadto produkty mięsne objęte poziomem 60 mg/kg są zdecydowanie najczęściej spożywanymi produktami w Danii. Pokazuje to, że jakiegokolwiek zmiany przepisów krajowych w celu zwiększenia najwyższych dodanych ilości do 150 mg/kg zgodnie z dyrektywą 2006/52/WE mogłoby doprowadzić do znaczącego zwiększenia spożycia azotynów i tym samym nitrozoamin.
- (45) Ponadto Dania utrzymuje, że jej przepisy dotyczące azotynów nie stanowią bariery dla handlu i powołuje się na dane liczbowe wskazujące, że prowadzony jest przywóz produktów mięsnych z innych państw członkowskich, który od 2006 r. nawet wzrósł.
- (46) Dania podkreśla również, że dalsze stosowanie azotynów na możliwie niskim poziomie jest uzasadnione w celu nieprzekraczania ADI określonego dla azotynów w środkach spożywczych. Dania odnosi się też do sprawozdania duńskiego Narodowego Instytutu Żywności (NFI) za 2007 r. zatytułowanego „Azotyny jako dodatki do żywności – aspekty zdrowotne i przepisy UE”. Zgodnie z tym sprawozdaniem, które poddano ponownej ocenie w 2009 r., wykonanie dyrektywy 2006/52/WE w Danii może doprowadzić do 2,3–2,4-krotnego zwiększenia spożycia azotynów w Danii, co może wiązać się z podobnym wzrostem spożycia powstałych w produktach nitrozoamin.
- (47) Podsumowując, Dania uznaje za uzasadnione zmniejszenie zagrożenia dla zdrowia ludzi związanego z narażeniem na nitrozoaminy bardziej niż wymaga tego dyrektywa 2006/52/WE poprzez kontynuację stosowania swojego ustawodawstwa. Zdaniem Danii monitorowanie, które podjęto zgodnie z decyzją 2008/448/WE, pokazuje, że wzięte uprzednio pod uwagę względy zdrowotne pozostają aktualne. Na koniec Dania argumentuje, że według najnowszych dostępnych danych jej przepisy nie stanowią przeszkody w handlu przedmiotowymi produktami.
- ## 2.2. OCENA STANOWISKA DANII
- ### 2.2.1. Uzasadnienie ze względu na ważne względy, o których mowa w art. 36 TFUE
- (48) Celem ustawodawstwa Danii jest osiągnięcie wyższego poziomu ochrony zdrowia i życia ludzi w odniesieniu do narażenia na azotyny oraz możliwego powstawania nitrozoamin w produktach mięsnych poprzez określenie niższych maksymalnych dodanych ilości azotynów dla niektórych produktów mięsnych, w porównaniu z maksymalnymi poziomami przewidzianymi w dyrektywie 2006/52/WE, i niedopuszczenie do wprowadzania do obrotu produktów mięsnych, dla których można jedynie ustalić maksymalne poziomy pozostałości. Ponadto w odniesieniu do „produktów mięsnych całkowicie lub wstępnie konserwowanych poddawanych obróbce cieplnej otrzymanych z mięsa mielonego” zgłoszone przepisy przewidują maksymalny dopuszczalny poziom 150 mg/kg, czyli wyższy od odpowiadającego mu poziomowi określonego w dyrektywie 2006/52/WE dla „produktów mięsnych sterylizowanych” i wynoszącego 100 mg/kg.
- (49) Przy ocenie tego, czy ustawodawstwo Danii jest istotnie właściwe i konieczne do osiągnięcia tego celu, należy uwzględnić szereg czynników. W szczególności należy znaleźć kompromis między dwoma zagrożeniami dla zdrowia: zagrożeniem związanym z obecnością nitrozoamin w produktach mięsnych, z jednej strony, a bezpieczeństwem mikrobiologicznym produktów mięsnych, z drugiej. Druga kwestia jest nie tylko koniecznością technologiczną, ale ma niezwykle istotne znaczenie dla zdrowia. Mimo że uznaje się, że poziom azotynów w produktach mięsnych należy obniżać, niższe poziomy azotynów w mięsie nie przełożą się automatycznie na większą ochronę zdrowia człowieka. Najbardziej odpowiedni poziom azotynów zależy od wielu czynników, o

których mowa w odpowiednich opiniach SCF i EFSA, na przykład od dodawania soli, wilgotności, pH, okresu trwałości produktu, higieny, kontroli temperatury itp.

(50) W świetle powyższego oraz uwag przedstawionych w motywach 11 i 12 powyżej, Komisja uznaje, że dyrektywa 2006/52/WE stanowi zasadniczo właściwą odpowiedź na problem pogodzenia dwóch sprzecznych ze sobą zagrożeń zdrowotnych przy uwzględnieniu różnorodności produktów mięsnych w Unii.

(51) Z drugiej strony, Komisja musi ocenić konkretne wybory dokonane przez ustawodawcę duńskiego oraz związane z nimi doświadczenia, ponieważ przepisy obowiązują od dłuższego czasu. Za pomocą przedstawionych danych liczbowych dotyczących występowania zatruc pokarmowych, a w szczególności zatruc jadem kiełbasianym, Dania wykazała, że przy obecnych przepisach osiągała dotychczas zadowalające wyniki. Dane te wskazują, że maksymalne poziomy określone w przepisach duńskich okazały się wystarczające do zagwarantowania bezpieczeństwa mikrobiologicznego produktów mięsnych wytwarzanych obecnie w Danii metodami produkcji stosowanymi obecnie w Danii.

(52) Komisja zauważa, że ustawodawstwo duńskie jest zgodne z odpowiednimi opiniami naukowymi instytucji naukowych Unii. Opiera się ono na określaniu maksymalnych najwyższych ilości dodanych i uwzględnia zakresy dodanych ilości azotynów, o których mowa w tych opiniach, tzn. 50–150 mg/kg. Dania określiła jednocześnie bardziej szczegółowe maksymalne ilości dodane dla niektórych grup produktów mięsnych w porównaniu z dyrektywą, uwzględniając typy produktów mięsnych i metody wytwarzania dominujące w Danii.

(53) Należy ponadto stwierdzić, że zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Danię większość produktów mięsnych spożywanych przez ludność Danii dotyczy produktów mięsnych, wobec których obowiązuje obecnie dopuszczalny poziom 60 mg/kg, który należałoby zastąpić poziomem 100 lub 150 mg/kg. Ponieważ producenci duńscy, podobnie jak producenci z innych państw członkowskich, nie byłoby zobowiązani do zwiększenia ilości azotynów obecnie dodawanych do wytwarzanych produktów do maksymalnych poziomów podanych w dyrektywie 2006/52/WE, jest mało prawdopodobne, aby rzeczywiste narażenie ludności Danii na azotyny w produktach mięsnych zwiększyło się do poziomu wskazanego w piśmie przekazanym przez Danię, tzn. 2,3–2,4-krotnie. Jednak nie można wykluczyć wzrostu rzeczywistego narażenia ludności Danii na azotyny.

(54) Na podstawie aktualnie dostępnych informacji Komisja uznaje, że wniosek o utrzymanie zgłoszonych środków może zostać tymczasowo przyjęty ze względu na ochronę zdrowia publicznego w Danii.

2.2.2. Brak arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi oraz przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego

2.2.2.1. Brak arbitralnej dyskryminacji

(55) Artykuł 114 ust. 6 TFUE zobowiązuje Komisję do sprawdzenia, czy planowane środki nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, aby nie zachodził przypadek dyskryminacji, podobne okoliczności nie mogą być różnie traktowane, a okoliczności odmienne nie mogą być traktowane tak samo.

(56) Duńskie przepisy krajowe obejmują zarówno produkty krajowe, jak i wytwarzane w innych państwach członkowskich. Wobec braku dowodów przeciwnych, można stwierdzić, że przepisy krajowe nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji.

2.2.2.2. Brak ukrytego ograniczenia w handlu

(57) Przepisy krajowe ograniczające stosowanie produktów w zakresie szerszym niż dyrektywa unijna stanowią zazwyczaj barierę handlową, jeśli produkty wprowadzane legalnie do obrotu i stosowane na pozostałym obszarze Unii nie mogą, wskutek zakazu stosowania, być wprowadzane do obrotu w danym państwie członkowskim. Warunki konieczne wymienione w art. 114 ust. 6 TFUE mają na celu zapobieżenie nieuzasadnionemu stosowaniu ograniczeń opartych na kryteriach wyszczególnionych w ust. 4 i 5 tegoż artykułu, co stanowiłoby przypadek wykorzystywania środków ekonomicznych w celu ograniczenia importu produktów z innych państw członkowskich, a w rezultacie – metodę pośredniej ochrony produkcji krajowej.

(58) Ponieważ przepisy duńskie nakładają także na podmioty mające siedzibę w innych państwach członkowskich obszaru skądinąd zharmonizowanego, surowsze normy dotyczące dodawania azotynów do niektórych produktów mięsnych, a w odniesieniu do konkretnych kategorii produktów mięsnych („produkty mięsne całkowicie lub wstępnie konserwowane poddawane obróbce cieplnej otrzymane z mięsa mielonego”) określona najwyższa dodana ilość azotynów jest wyższa od podanej w dyrektywie 2006/52/WE, przepisy te mogą stanowić ukryte ograniczenie w handlu lub przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Uznaje się jednak, że art. 114 ust. 6 TFUE należy interpretować w takim sensie, iż jedynie środki krajowe stanowiące nieproporcjonalną przeszkodę dla rynku wewnętrznego nie mogą zostać zatwierdzone. W związku z tym Dania przedstawiła dane liczbowe wskazujące, że przywóz produktów mięsnych z innych państw członkowskich nie tylko ma miejsce mimo obowiązywania takich przepisów, ale nawet wzrósł w ostatnich latach.

- (59) Wobec braku innych dowodów wskazujących na to, że przepisy krajowe stanowią w praktyce środek nałożony w celu ochrony produkcji krajowej, należy stwierdzić, że nie stanowią one ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi.

2.2.2.3. Brak przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego

- (60) Warunku tego nie można interpretować w sposób, który wykluczałby zatwierdzenie każdego środka krajowego, który mógłby wpływać na ustanowienie rynku wewnętrznego. Istotnie, każdy środek krajowy stanowiący odstępstwo od środka harmonizującego, którego celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, co do zasady może wpływać na rynek wewnętrzny. W związku z tym, aby utrzymać stosowność procedury przewidywanej w art. 114 TFUE, pojęcie przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego musi być, w kontekście art. 114 ust. 6 TFUE, rozumiane jako wpływ nieproporcjonalnie duży wobec zamierzonego celu.
- (61) Biorąc pod uwagę korzyści podnoszone przez rząd duński, związane ze zmniejszeniem narażenia na azotyny w produktach mięsnych oraz to, że na podstawie obecnie dostępnych danych liczbowych wydaje się, iż nie ma to żadnego wpływu na handel lub wpływ ten jest bardzo ograniczony, Komisja uznaje, że zgłoszone przepisy duńskie mogą zostać tymczasowo zatwierdzone z uwagi na ochronę zdrowia i życia ludzi z uwzględnieniem tego, że nie są nieproporcjonalne, a zatem nie stanowią przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w rozumieniu art. 114 ust. 6 TFUE.
- (62) W świetle tej analizy Komisja uważa, że warunek związany z brakiem przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego został spełniony.

2.2.3. Ograniczenie czasowe

- (63) Powyższe wnioski opierają się na obecnie dostępnych informacjach, a w szczególności na danych liczbowych wskazujących, że Dania była w stanie ograniczyć zatrucia jadem kielbasianym mimo niższych maksymalnych poziomów azotynów dodawanych do określonych typów produktów mięsnych oraz wyższych maksymalnych poziomów w przypadku „produktów mięsnych całkowicie lub wstępnie konserwowanych poddawanych obróbce cieplnej otrzymanych z mięsa mielonego”, co nie doprowadziło do nieproporcjonalnych zakłóceń w handlu.
- (64) Innym istotnym czynnikiem jest wielkość spożycia produktów mięsnych w Danii, w odniesieniu do której zastosowanie dyrektywy 2006/52/WE mogłoby zwiększyć narażenie ludności Danii na azotyny, a wskutek tego – na nitrozoaminy.
- (65) Dania będzie musiała systematycznie monitorować sytuację i zbierać dane pokazujące, czy stosowanie

poziomów podanych w dyrektywie 2006/52/WE pozwala osiągnąć wymagany poziom ochrony, a jeżeli nie, to czy prowadziłyby do niedopuszczalnego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego. Zebrane dane powinny dotyczyć w szczególności kontroli zatruc jadem kielbasianym, udziału produktów mięsnych objętych poziomem dopuszczalnym 60 mg/kg w ogólnym spożyciu produktów mięsnych w Danii, w tym innych istotnych czynników ryzyka związanych z typowymi nawykami żywieniowymi oraz importu produktów mięsnych z innych państw członkowskich. Dania musiałaby dostarczać zebrane dane Komisji co dwa lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

- (66) Ponadto Komisja musiałaby monitorować wykonanie dyrektywy 2006/52/WE w państwach członkowskich, w szczególności w odniesieniu do stosowania azotynów przez producentów w różnych kategoriach produktów mięsnych oraz przeprowadzania kontroli krajowych. Należy również przeprowadzić odpowiednie konsultacje z państwami członkowskimi, zainteresowanymi stronami oraz EFSA. W oparciu o zebrane informacje Komisja zbadałaby dyrektywę 2006/52/WE, zgodnie z postanowieniami art. 114 ust. 7 TFUE, w celu stwierdzenia, czy należałoby zaproponować dostosowanie do tej dyrektywy w odniesieniu do maksymalnych poziomów azotynów, jakie mogą być dodawane do niektórych produktów mięsnych.
- (67) Wobec powyższego Komisja stwierdza, że przepisy krajowe w zakresie, o którym mowa powyżej, mogą zostać zatwierdzone na okres pięciu lat. Zatwierdzenie obowiązuje przez czas niezbędny do zgromadzenia i starannej oceny koniecznych informacji.
- (68) Dania nadal jest zobowiązana do dokonania transpozycji innych przepisów dyrektywy 2006/52/WE do prawa krajowego.

III. WNIOSEK

- (69) W świetle powyższego oraz uwzględniając uwagi zgłoszone przez państwa członkowskie w sprawie zgłoszenia przedłożonego przez władze Danii, Komisja stwierdza, że wniosek Danii otrzymany przez Komisję dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie utrzymania przepisów krajowych dotyczących dodawania azotynów, które są odmienne w przypadku „produktów mięsnych całkowicie lub wstępnie konserwowanych poddawanych obróbce cieplnej otrzymanych z mięsa mielonego” i w przypadku wszystkich innych produktów mięsnych surowsze od przepisów dyrektywy 2009/52/WE, może zostać zatwierdzony na okres pięciu lat od daty przyjęcia niniejszej decyzji. Dania będzie musiała systematycznie zbierać i przedkładać Komisji dane pokazujące, czy stosowanie poziomów podanych w dyrektywie 2006/52/WE pozwala osiągnąć wymagany poziom ochrony, a jeżeli nie, to czy może to prowadzić do niedopuszczalnego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdza się krajowe przepisy dotyczące dodawania azotynów do produktów mięsnych zawarte w zarządzeniu nr 22 z dnia 11 stycznia 2005 r. w sprawie dodatków do żywności (*Bekendtgørelse nr 22 af 11.1.2005 om tilsætningsstoffer til fødevarer*) oraz duńskim wykazie pozytywnym dozwolonych dodatków do żywności (*Liste over tilladte tilsætningsstoffer til fødevarer*, „Positivlisten”), które Królestwo Danii zgłosiło Komisji w piśmie z dnia 20 listopada 2009 r., zgodnie z art. 114 ust. 4 TFUE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja traci ważność w dniu 25 maja 2015 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Danii.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 maja 2010 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2010 WSPÓLNEJ RADY CARIFORUM-UE UTWORZONEJ NA MOCY UMOWY O PARTNERSTWIE GOSPODARCZYM MIĘDZY PAŃSTWAMI CARIFORUM, Z JEDNEJ STRONY, A WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z DRUGIEJ STRONY,

z dnia 17 maja 2010 r.

dotycząca przyjęcia regulaminu Wspólnej Rady CARIFORUM-UE, Komitetu ds. Handlu i Rozwoju CARIFORUM-UE oraz komitetów specjalnych

(2010/562/UE)

WSPÓLNA RADA CARIFORUM-UE,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Umowę o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (zwaną dalej „umową”), podpisaną w Bridgetown na Barbadosie dnia 15 października 2008 r., w szczególności jej art. 227, art. 228 ust. 3, art. 229 ust. 1 oraz art. 230 ust. 2 i 4,

Ustanawia się regulaminy wewnętrzne Wspólnej Rady oraz Komitetu ds. Handlu i Rozwoju w brzmieniu przedstawionym odpowiednio w załącznikach I i II.

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa stanowi, że Wspólna Rada CARIFORUM-UE (zwaną dalej „Wspólną Radą”) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny oraz ustanawia regulamin wewnętrzny Komitetu CARIFORUM-UE ds. Handlu i Rozwoju (zwanego dalej „Komitetem ds. Handlu i Rozwoju”).

1. Regulamin wewnętrzny przedstawiony w załączniku III stosuje się do Komitetu Specjalnego ds. Współpracy Celnej i Ułatwień w Handlu oraz do wszelkich innych komitetów specjalnych, które mogą zostać utworzone na mocy art. 230 ust. 4 umowy.

2. Regulamin ten nie narusza żadnych przepisów szczególnych, które przewidziano w umowie, lub które mogą zostać przyjęte przez Wspólną Radę.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 17 maja 2010 r.

(2) Wspólną Radę oraz Komitet ds. Handlu i Rozwoju w wykonywaniu ich obowiązków wspierają Specjalny Komitet ds. Współpracy Celnej i Ułatwień w Handlu, utworzony zgodnie z art. 36 umowy, oraz komitety specjalne, które mogą zostać utworzone na mocy art. 230 ust. 4 umowy. Należy ponadto ustanowić regulamin wewnętrzny dla tych komitetów specjalnych,

Sporządzono w Madrycie dnia 17 maja 2010 r.

W imieniu państw CARIFORUM

M. McCLEAN

W imieniu UE

K. DE GUCHT

ZAŁĄCZNIK I

REGULAMIN WEWNĘTRZNY WSPÓLNEJ RADY CARIFORUM-UE

**utworzonej na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony,
a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony**

*Artykuł 1***Skład i przewodniczący**

1. Skład Wspólnej Rady CARIFORUM-UE (zwanej dalej „Wspólną Radą”) określony jest w art. 228 ust. 1 umowy.
2. Przedstawiciel państw CARIFORUM występujących wspólnie, o którym mowa w art. 228 ust. 2 umowy, zwany jest „wysokim przedstawicielem CARIFORUM”. O wyznaczeniu wysokiego przedstawiciela CARIFORUM oraz o wszelkich zmianach na tym stanowisku powiadamiany jest przewodniczący Wspólnej Rady.
3. Odniesienie do „Stron” w regulaminie wewnętrznym zgodne jest z definicją zawartą w art. 233 ust. 3 umowy.
4. Wspólnej Radzie przewodniczą – co najmniej na szczeblu ministerialnym - na przemian, przez okres 12 miesięcy przedstawiciel Rady Unii Europejskiej i przedstawiciel Komisji Europejskiej w imieniu UE oraz przedstawiciel państw CARIFORUM. Pierwszy okres przewodnictwa rozpoczyna się jednak w dniu pierwszego posiedzenia Wspólnej Rady, a kończy w dniu 31 grudnia następnego roku. Pierwszym przewodniczącym jest przedstawiciel państw CARIFORUM.

*Artykuł 2***Zastępstwo**

1. Zgodnie z art. 228 ust. 5 umowy członkowie Wspólnej Rady mogą być zastępowani przez swoich przedstawicieli.
2. Członek, który chce być zastępowany przez przedstawiciela, zgłasza przewodniczącemu Wspólnej Rady nazwisko swojego przedstawiciela zastępczego przed posiedzeniem, na którym ten przedstawiciel ma go zastępować. Przedstawiciel członka Wspólnej Rady korzysta z wszystkich praw tego członka.

*Artykuł 3***Obserwatorzy**

1. Wspólna Rada może podjąć decyzję o dopuszczeniu stałych obserwatorów.
2. Wspólna Rada może podjąć decyzję o tymczasowym zaproszeniu obserwatorów dodatkowych.
3. Wspólna Rada może podjąć decyzję o zaproszeniu przedstawicieli Komitetu Parlamentarnego CARIFORUM-UE i Komitetu Konsultacyjnego CARIFORUM-UE, aby informowali ją o działaniach podejmowanych przez te komitety.

*Artykuł 4***Posiedzenia**

1. Wspólna Rada spotyka się w regularnych odstępach czasu nieprzekraczających dwóch lat oraz w trybie nadzwyczajnym, gdy wymagają tego okoliczności, po uzgodnieniu przez Strony.
2. Każde posiedzenie Wspólnej Rady odbywa się w terminie i w miejscu uzgodnionym przez obie Strony.
3. Posiedzenia Wspólnej Rady zwołuje jej sekretarz, wydając zawiadomienie o nich nie później niż 35 dni przed rozpoczęciem posiedzenia, z wyjątkiem przypadków zwołania posiedzenia nadzwyczajnego.

*Artykuł 5***Delegacje**

Członkom Wspólnej Rady mogą towarzyszyć urzędnicy. Przed każdym posiedzeniem przewodniczący Wspólnej Rady jest informowany o planowanym składzie delegacji państw CARIFORUM sygnatariuszy i delegacji UE oraz o ewentualnych obserwatorach.

*Artykuł 6***Sekretariat**

Funkcję sekretarza Wspólnej Rady pełnią na przemian, przez okres 12 miesięcy, Sekretariat Generalny Rady Unii Europejskiej oraz jedno z państw CARIFORUM. Okresy te są powiązane z pełnieniem funkcji przewodniczącego przez, odpowiednio, UE i państwa CARIFORUM.

*Artykuł 7***Dokumenty**

Jeśli obrady Wspólnej Rady opierają się na pisemnych dokumentach towarzyszących, dokumenty takie są numerowane i przekazywane przez sekretarza jako dokumenty Wspólnej Rady.

*Artykuł 8***Korespondencja**

1. Wszelka korespondencja adresowana do Wspólnej Rady jest kierowana do jej sekretarza.
2. Sekretarz dopilnowuje, aby korespondencja adresowana do Wspólnej Rady była przesyłana do przewodniczącego Rady oraz przekazywana, w stosownych przypadkach jako dokumenty, o których mowa w art. 7, pozostałym członkom Wspólnej Rady. Przekazywana korespondencja jest przesyłana do Sekretariatu Generalnego Komisji Europejskiej, stałych przedstawicielstw państw członkowskich Unii Europejskiej w Brukseli, koordynatora CARIFORUM oraz koordynatorów każdego z państw CARIFORUM sygnatariuszy przewidzianych w art. 234 ust. 1 umowy.
3. Korespondencja przewodniczącego Wspólnej Rady jest wysyłana do adresatów przez sekretarza oraz przekazywana, w stosownych przypadkach, jako dokumenty, o których mowa w art. 7, innym członkom Wspólnej Rady poprzez adresatów wskazanych w ust. 2 niniejszego artykułu.

*Artykuł 9***Porządek obrad**

1. Sekretarz Wspólnej Rady sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia w oparciu o wnioski przedstawione przez Strony oraz państwa CARIFORUM sygnatariuszy. Sekretarz Wspólnej Rady przekazuje go, wraz z odpowiednimi dokumentami, adresatom, o których mowa w art. 8 ust. 2, nie później niż 21 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.
2. Wstępny porządek obrad obejmuje punkty, w odniesieniu do których sekretarz otrzymał wnioski o włączenie do porządku obrad, wraz z odpowiednimi dokumentami, nie później niż 28 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.
3. Wspólna Rada przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Jeżeli Strony wyrażą na to zgodę, w porządku obrad można umieścić punkty, które nie znajdowały się we wstępnym porządku obrad.
4. Przewodniczący Wspólnej Rady może, w porozumieniu ze Stronami, zaprosić ekspertów do uczestnictwa w posiedzeniach w celu uzyskania informacji na konkretne tematy.
5. Sekretarz może, za zgodą Stron, skrócić terminy ustanowione w ust. 1 i 2 w celu uwzględnienia wymagań dotyczących konkretnych przypadków.

*Artykuł 10***Protokół**

1. Sekretarz sporządza projekt protokołu każdego posiedzenia, zazwyczaj w ciągu miesiąca od daty posiedzenia.
2. W protokole zasadniczo podsumowuje się każdy punkt porządku obrad, w razie potrzeby wyszczególniając:
 - a) wszystkie dokumenty przedłożone Wspólnej Radzie;
 - b) wszelkie oświadczenia, o których włączenie wystąpił członek Wspólnej Rady; oraz
 - c) decyzje podjęte, zalecenia wydane, oświadczenia uzgodnione oraz wnioski przyjęte w odniesieniu do określonych punktów porządku obrad.

3. Protokół zawiera również listę członków Wspólnej Rady lub ich przedstawicieli, którzy wzięli udział w posiedzeniu, listę członków towarzyszących im delegacji oraz listę ewentualnych obserwatorów obecnych na posiedzeniu.

4. Protokół jest zatwierdzany na piśmie przez obie Strony w ciągu trzech miesięcy od daty posiedzenia. Po zatwierdzeniu dwa egzemplarze protokołu podpisywane są przez sekretarza i każda ze Stron otrzymuje po jednym oryginalnym egzemplarzu. Kopie podpisanego protokołu są przesyłane do każdego z adresatów, o których mowa w art. 8 ust. 2.

Artykuł 11

Decyzje i zalecenia

1. Wspólna Rada przyjmuje decyzje i zalecenia w drodze porozumienia, jak przewidziano w art. 229 umowy.
2. Wspólna Rada może podjąć decyzję o przedłożeniu wszelkich spraw ogólnych, które mają znaczenie dla AKP-UE i wynikają z umowy, Radzie Ministrów AKP-UE, zdefiniowanej w art. 15 umowy z Kotonu.
3. W okresie pomiędzy posiedzeniami Wspólna Rada może przyjmować decyzje lub zalecenia w drodze procedury pisemnej, jeżeli obie Strony wyrażą na to zgodę. Procedura pisemna polega na wymianie not między Stronami. Wysoki przedstawiciel CARIFORUM jest uprawniony do przeprowadzenia wymiany takich not i potwierdzenia zgody państw CARIFORUM sygnatariuszy w sprawie wszelkich decyzji, w razie potrzeby po otrzymaniu od poszczególnych państw CARIFORUM sygnatariuszy potwierdzenia, że wyrażają one zgodę na podjęcie danej decyzji.
4. Decyzje i zalecenia Wspólnej Rady w rozumieniu art. 229 umowy są zatytułowane odpowiednio „decyzja” lub „zalecenie”, po czym następuje numer sygnatury, data ich przyjęcia oraz opis ich przedmiotu. Każda decyzja zawiera datę wejścia w życie.
5. Decyzje i zalecenia przyjęte przez Wspólną Radę są uwierzytelniane przez przedstawiciela Komisji Europejskiej w imieniu UE oraz przez wysokiego przedstawiciela CARIFORUM w imieniu państw CARIFORUM.
6. Decyzje i zalecenia są przekazywane wszystkim adresatom, o których mowa w art. 8 ust. 2, jako dokumenty Wspólnej Rady.

Artykuł 12

Jawność

1. Posiedzenia Wspólnej Rady odbywają się przy drzwiach zamkniętych, chyba że postanowiono inaczej.
2. Każda ze Stron lub państw CARIFORUM sygnatariuszy może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji i zaleceń Wspólnej Rady w swojej publikacji urzędowej.

Artykuł 13

Języki

1. Językami roboczymi Wspólnej Rady są języki urzędowe wspólne dla Stron, a mianowicie: angielski, hiszpański, francuski i niderlandzki.
2. Podstawę obrad Wspólnej Rady oraz przyjmowania przez nią decyzji i zaleceń stanowi dokumentacja i wnioski sporządzone w jednym z języków, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 14

Wydatki

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie poniesione przez siebie wydatki związane z uczestnictwem w posiedzeniach Wspólnej Rady, zarówno jeśli chodzi o koszty personelu, podróży i pobytu, jak i opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.
 2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.
 3. Koszty związane z tłumaczeniem ustnym podczas posiedzeń oraz tłumaczeniem pisemnym dokumentów na języki robocze Wspólnej Rady lub z tych języków ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia. Koszty tłumaczenia ustnego w związku z innymi językami urzędowymi instytucji Unii Europejskiej oraz pisemnego tłumaczenia dokumentów na te języki lub z tych języków ponosi UE.
-

ZAŁĄCZNIK II

REGULAMIN WEWNĘTRZNY KOMITETU CARIFORUM-UE DS. HANDLU I ROZWOJU

**utworzonego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony,
a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony**

Artykuł 1**Skład i przewodniczący**

1. Komitet CARIFORUM-UE ds. Handlu i Rozwoju (zwany dalej „Komitetem ds. Handlu i Rozwoju”) został utworzony zgodnie z art. 230 umowy w celu wspierania Wspólnej Rady CARIFORUM-UE (zwanej dalej „Wspólną Radą”) w wykonywaniu jej obowiązków oraz przyjęcia odpowiedzialności za ogólne wykonanie umowy.
2. Jak przewidziano w art. 230 ust. 1 umowy, w skład Komitetu ds. Handlu i Rozwoju wchodzi przedstawiciele członków Rady Unii Europejskiej i przedstawiciele Komisji Europejskiej, z jednej strony, oraz przedstawiciele państw CARIFORUM sygnatariuszy, z drugiej strony, zazwyczaj będący urzędnikami wysokiego szczebla.
3. Przedstawiciel państw CARIFORUM występujących wspólnie, o którym mowa w art. 230 ust. 1 umowy, zwany jest „wyższym rangą przedstawicielem CARIFORUM”. O wyznaczeniu wyższego rangą przedstawiciela CARIFORUM oraz o wszelkich zmianach na tym stanowisku powiadamiany jest przewodniczący Komitetu ds. Handlu i Rozwoju.
4. Przewodnictwo w Komitecie ds. Handlu i Rozwoju sprawują na przemian, przez okres 12 miesięcy wysoki urzędnik Komisji Europejskiej, w imieniu UE, oraz wysoki urzędnik państw CARIFORUM, w ich imieniu. Pierwszy okres przewodnictwa pokrywa się z pierwszym okresem przewodnictwa we Wspólnej Radzie. W tym okresie i w każdym kolejnym okresie dwunastomiesięcznym Komitetowi ds. Handlu i Rozwoju przewodniczy Strona sprawująca przewodnictwo we Wspólnej Radzie. Pierwszym przewodniczącym jest przedstawiciel państw CARIFORUM.
5. Poza wykonywaniem szczególnych zadań powierzonych mu na mocy umowy, Komitet ds. Handlu i Rozwoju przygotowuje posiedzenia i obrady Wspólnej Rady, nadzoruje w stosownych przypadkach wykonanie decyzji i zaleceń Wspólnej Rady oraz ogólnie zapewnia ciągłość prawidłowej realizacji umowy. Komitet bada każdą sprawę przekazaną mu przez Wspólną Radę, a także wszelkie inne sprawy, które mogą pojawić się w trakcie bieżącego wykonywania umowy.
6. W przypadkach gdy umowa przewiduje możliwe konsultacje, mogą się one odbyć w ramach Komitetu ds. Handlu i Rozwoju. Konsultacje mogą być kontynuowane w ramach Wspólnej Rady za porozumieniem stron, chyba że umowa przewiduje inaczej.

Artykuł 2**Zastępstwo**

1. Członkowie Komitetu ds. Handlu i Rozwoju mogą być zastępowani przez swoich przedstawicieli.
2. Członek, który chce być zastępowany przez przedstawiciela, zgłasza przewodniczącemu Komitetu ds. Handlu i Rozwoju nazwisko swojego przedstawiciela przed posiedzeniem, na którym ten przedstawiciel ma go zastępować. Przedstawiciel członka Komitetu ds. Handlu i Rozwoju korzysta z wszystkich praw tego członka.

Artykuł 3**Obserwatorzy**

1. Komitet ds. Handlu i Rozwoju może podjąć decyzję o dopuszczeniu stałych obserwatorów.
2. Komitet ds. Handlu i Rozwoju może podjąć decyzję o tymczasowym zaproszeniu obserwatorów dodatkowych.
3. Komitet ds. Handlu i Rozwoju może podjąć decyzję o zaproszeniu przedstawicieli Komitetu Parlamentarnego CARIFORUM-UE i Komitetu Konsultacyjnego CARIFORUM-UE, aby informowali go o działaniach podejmowanych przez te komitety.

Artykuł 4**Posiedzenia**

1. Komitet ds. Handlu i Rozwoju zbiera się raz do roku lub, gdy wymagają tego okoliczności, za zgodą obu Stron. Jeżeli obie Strony tak uzgodnią, posiedzenia Komitetu ds. Handlu i Rozwoju mogą być zorganizowane w formie wideokonferencji lub telekonferencji. W takim przypadku Strony uzgadniają sposób podziału kosztów związanych z przeprowadzeniem posiedzenia za pomocą takich środków.

2. Każde posiedzenie Komitetu ds. Handlu i Rozwoju jest zwoływane przez sekretarza w terminie i w miejscu uzgodnionym przez obie Strony. Zawiadomienie o zwołaniu posiedzenia wydawane jest nie później niż 35 dni przed jego rozpoczęciem, z wyjątkiem przypadków nagłych.

Artykuł 5

Delegacje

Przed każdym posiedzeniem przewodniczący Komitetu ds. Handlu i Rozwoju jest informowany o planowanym składzie delegacji uczestniczących w posiedzeniu.

Artykuł 6

Sekretariat

Funkcję sekretarza Komitetu ds. Handlu i Rozwoju pełni na przemian, przez okres 12 miesięcy, Komisja Europejska oraz jedno z państw CARIFORUM. Okresy te są powiązane z pełnieniem funkcji przewodniczącego przez, odpowiednio, UE i państwa CARIFORUM.

Artykuł 7

Dokumenty

Jeśli obrady Komitetu ds. Handlu i Rozwoju opierają się na pisemnych dokumentach towarzyszących, dokumenty takie są numerowane i przekazywane przez sekretarza jako dokumenty Komitetu ds. Handlu i Rozwoju.

Artykuł 8

Korespondencja

Wszelka korespondencja z przewodniczącym Komitetu ds. Handlu i Rozwoju jest przesyłana do sekretarza Komitetu ds. Handlu i Rozwoju, by mógł ją przekazać członkom komitetu oraz sekretarzowi i przewodniczącemu Wspólnej Rady, a także, w stosownych przypadkach, członkom Wspólnej Rady.

Artykuł 9

Porządek obrad

1. Sekretarz Komitetu ds. Handlu i Rozwoju sporządza wstępny porządek każdego posiedzenia. Jest on przekazywany, wraz z odpowiednimi dokumentami, członkom Komitetu ds. Handlu i Rozwoju oraz przewodniczącemu i sekretarzowi Wspólnej Rady, nie później niż 21 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.
2. Wstępny porządek obrad obejmuje punkty, w odniesieniu do których sekretarz Komitetu ds. Handlu i Rozwoju otrzymał wnioski o włączenie do porządku obrad, wraz z odpowiednimi dokumentami, nie później niż 28 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.
3. Porządek obrad jest przyjmowany przez Komitet ds. Handlu i Rozwoju na początku każdego posiedzenia. Jeżeli Strony wyrażą na to zgodę, w porządku obrad można umieścić punkty, które nie znajdowały się we wstępnym porządku obrad.
4. Przewodniczący Komitetu ds. Handlu i Rozwoju może, w porozumieniu ze Stronami, zaprosić ekspertów do uczestnictwa w posiedzeniach w celu uzyskania informacji na konkretne tematy.
5. Przewodniczący Komitetu ds. Handlu i Rozwoju może, w porozumieniu ze stronami, skrócić terminy ustanowione w ust. 1 i 2 w celu uwzględnienia wymagań dotyczących konkretnych przypadków.

Artykuł 10

Protokół

1. Sekretarz sporządza projekt protokołu każdego posiedzenia, zazwyczaj w ciągu miesiąca od daty posiedzenia.
2. W odniesieniu do każdego punktu porządku obrad protokół wskazuje zasadniczo:
 - a) dokumenty przedłożone Komitetowi ds. Handlu i Rozwoju;
 - b) wszelkie oświadczenia, o których włączenie wystąpił członek Komitetu ds. Handlu i Rozwoju; oraz
 - c) decyzje podjęte, zalecenia wydane, oświadczenia uzgodnione oraz wnioski przyjęte w odniesieniu do określonych punktów porządku obrad.

3. Protokół zawiera również listę członków Komitetu ds. Handlu i Rozwoju lub ich przedstawicieli, którzy wzięli udział w posiedzeniu, listę członków towarzyszących im delegacji oraz listę ewentualnych obserwatorów obecnych na posiedzeniu.

4. W ciągu dwóch miesięcy od daty posiedzenia protokół jest zatwierdzany na piśmie przez wyższego rangą przedstawiciela CARIFORUM i wyższego urzędnika/wyższych urzędników Komisji Europejskiej, którzy uczestniczyli w posiedzeniu. Po zatwierdzeniu dwa egzemplarze protokołu podpisywane są przez sekretarza i każda ze Stron otrzymuje po jednym oryginalnym egzemplarzu. Kopie podpisanego protokołu są przesyłane członkom Komitetu ds. Handlu i Rozwoju oraz przewodniczącemu i sekretarzowi Wspólnej Rady.

Artykuł 11

Decyzje i zalecenia

1. W przypadkach, w których Komitet ds. Handlu i Rozwoju jest upoważniony na mocy umowy do przyjmowania decyzji lub zaleceń, akty takie zatytułowane są odpowiednio „decyzja” lub „zalecenie”, po czym następuje numer sygnatury, ich data przyjęcia oraz opis ich przedmiotu. Każda decyzja zawiera datę wejścia w życie.

2. W każdym przypadku gdy Komitet ds. Handlu i Rozwoju przyjmuje decyzję, zastosowanie ma, odpowiednio, art. 11 regulaminu wewnętrznego Wspólnej Rady.

3. Decyzje i zalecenia Komitetu ds. Handlu i Rozwoju przekazywane są adresatom, o których mowa w art. 8.

Artykuł 12

Jawność

1. Posiedzenia Komitetu ds. Handlu i Rozwoju odbywają się przy drzwiach zamkniętych, chyba że postanowiono inaczej.

2. Każda ze Stron lub państw CARIFORUM sygnatariuszy może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji i zaleceń Komitetu ds. Handlu i Rozwoju w swojej publikacji urzędowej.

Artykuł 13

Języki

1. Językami roboczymi Komitetu ds. Handlu i Rozwoju są języki urzędowe wspólne dla Stron, a mianowicie: angielski, hiszpański, francuski i niderlandzki.

2. Podstawę obrad Komitetu ds. Handlu i Rozwoju oraz przyjmowania przez niego decyzji i zaleceń stanowią dokumentacja i wnioski sporządzone w jednym z języków, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 14

Wydatki

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie poniesione przez siebie wydatki związane z uczestnictwem w posiedzeniach Komitetu ds. Handlu i Rozwoju, zarówno jeśli chodzi o koszty personelu, podróży i pobytu, jak i opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.

2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

3. Koszty związane z tłumaczeniem ustnym podczas posiedzeń oraz tłumaczeniem pisemnym dokumentów na języki robocze Komitetu ds. Handlu i Rozwoju lub z tych języków ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia. Koszty tłumaczenia ustnego w związku z innymi językami urzędowymi instytucji Unii Europejskiej oraz pisemnego tłumaczenia dokumentów na te języki lub z tych języków ponosi UE.

ZAŁĄCZNIK III

REGULAMIN WEWNĘTRZNY KOMITETÓW SPECJALNYCH

**utworzonych na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony,
a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony**

*Artykuł 1***Skład i przewodniczący**

1. Jeżeli z umowy lub uzgodnień Komitetu CARIFORUM-UE ds. Handlu i Rozwoju (zwanego dalej „Komitetem ds. Handlu i Rozwoju”) nie wynika inaczej, w skład komitetu specjalnego wchodzi przedstawiciele Komisji Europejskiej i przedstawiciele członków Rady Unii Europejskiej w imieniu UE, z jednej strony, oraz przedstawiciele państw CARIFORUM sygnatariuszy, z drugiej strony,
2. Państwa CARIFORUM upoważniają jednego ze swoich przedstawicieli do działania w ich imieniu i przedstawiania ich stanowiska we wszystkich kwestiach objętych niniejszą umową, w których państwa te zgadzają się występować wspólnie. Przedstawiciel ten zwany jest „przedstawicielem CARIFORUM”. O wyznaczeniu przedstawiciela CARIFORUM i o wszelkich zmianach na tym stanowisku powiadamiany jest przewodniczący komitetu specjalnego.
3. Posiedzeniom komitetu specjalnego przewodniczą – na przemian – urzędnik Komisji Europejskiej i urzędnik państwa CARIFORUM.

*Artykuł 2***Zastępstwo**

1. Członkowie komitetu specjalnego mogą być zastępowani przez swoich przedstawicieli.
2. Członek, który chce być reprezentowany przez przedstawiciela, zgłasza przewodniczącemu komitetu specjalnego nazwisko swojego przedstawiciela przed posiedzeniem, na którym ten przedstawiciel ma go zastępować. Przedstawiciel zastępczy członka komitetu specjalnego korzysta z wszystkich praw tego członka.

*Artykuł 3***Obserwatorzy**

1. Komitet specjalny może podjąć decyzję o dopuszczeniu stałych obserwatorów.
2. Komitet specjalny może podjąć decyzję o tymczasowym zaproszeniu obserwatorów dodatkowych, w tym przedstawicieli Komitetu Parlamentarnego CARIFORUM-UE i Komitetu Konsultacyjnego CARIFORUM-UE.

*Artykuł 4***Posiedzenia**

1. Jeżeli umowa nie stanowi inaczej, komitet specjalny zbiera się na wniosek jednej ze Stron, w terminie i miejscu uprzednio uzgodnionym przez Strony. Jeżeli obie Strony tak uzgodnią, posiedzenia komitetu specjalnego mogą być zorganizowane w formie wideokonferencji lub telekonferencji. W takim przypadku Strony uzgadniają sposób podziału kosztów związanych z przeprowadzeniem posiedzenia za pomocą takich środków.
2. Każde posiedzenie komitetu specjalnego zwołuje sekretarz tego komitetu specjalnego, wydając zawiadomienie o nim nie później niż 35 dni przed rozpoczęciem posiedzenia, z wyjątkiem przypadków nagłych.

*Artykuł 5***Delegacje**

Przed każdym posiedzeniem przewodniczący komitetu specjalnego jest informowany o planowanym składzie delegacji uczestniczących w posiedzeniu.

*Artykuł 6***Sekretariat**

Funkcję sekretarza komitetów specjalnych pełnią na przemian, przez okres 12 miesięcy, Komisja Europejska oraz jedno z państw CARIFORUM. Okresy te są powiązane z pełnieniem funkcji przewodniczącego przez, odpowiednio, UE i państwa CARIFORUM.

*Artykuł 7***Dokumenty**

Jeśli obrady komitetu specjalnego opierają się na pisemnych dokumentach towarzyszących, dokumenty te są numerowane i przekazywane przez sekretarza jako dokumenty tego komitetu specjalnego.

*Artykuł 8***Korespondencja**

Wszelka korespondencja z przewodniczącym komitetu specjalnego jest przesyłana do sekretarza tego komitetu specjalnego, by mógł ją przekazać członkom komitetu, sekretarzowi i przewodniczącemu Komitetu ds. Handlu i Rozwoju, a także, w stosownych przypadkach, członkom Komitetu ds. Handlu i Rozwoju.

*Artykuł 9***Porządek obrad**

1. Sekretarz komitetu specjalnego sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia. Jest on przekazywany, wraz z odpowiednimi dokumentami, członkom komitetu specjalnego oraz przewodniczącemu i sekretarzowi Komitetu ds. Handlu i Rozwoju nie później niż 21 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.
2. Wstępny porządek obrad obejmuje te punkty, w odniesieniu do których sekretarz komitetu specjalnego otrzymał wnioski o włączenie do porządku obrad, wraz z odpowiednimi dokumentami, nie później niż 28 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.
3. Komitet specjalny przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Jeżeli Strony wyrażą na to zgodę, w porządku obrad można umieścić punkty, które nie znajdowały się we wstępnym porządku obrad.
4. Przewodniczący komitetu specjalnego może, w porozumieniu ze stronami, skrócić terminy ustanowione w ust. 1 i 2 w celu uwzględnienia wymagań dotyczących konkretnych przypadków.
5. Przewodniczący komitetu specjalnego może, w porozumieniu ze stronami, zaprosić ekspertów do uczestnictwa w posiedzeniach w celu uzyskania informacji na konkretne tematy.

*Artykuł 10***Protokół**

1. Sekretarz sporządza projekt protokołu każdego posiedzenia, zazwyczaj w ciągu miesiąca od daty posiedzenia.
2. W odniesieniu do każdego punktu porządku obrad protokół wskazuje zasadniczo:
 - a) dokumenty przedłożone komitetowi specjalnemu;
 - b) wszelkie oświadczenia, o których włączenie wystąpił członek komitetu specjalnego; oraz
 - c) decyzje podjęte, zalecenia wydane, oświadczenia uzgodnione oraz wnioski przyjęte w odniesieniu do określonych punktów porządku obrad.
3. Protokół zawiera również listę członków komitetu specjalnego lub ich przedstawicieli, którzy wzięli udział w posiedzeniu, listę członków towarzyszących im delegacji oraz listę ewentualnych obserwatorów obecnych na posiedzeniu.
4. W ciągu miesiąca od daty posiedzenia protokół jest zatwierdzany na piśmie przez przedstawiciela CARIFORUM i urzędnika Komisji Europejskiej, którzy uczestniczyli w posiedzeniu. Po zatwierdzeniu dwa egzemplarze protokołu podpisywane są przez sekretarza i każda ze Stron otrzymuje po jednym oryginalnym egzemplarzu. Kopie podpisanego protokołu są przysyłane członkom komitetu specjalnego oraz przewodniczącemu i sekretarzowi Komitetu ds. Handlu i Rozwoju.

*Artykuł 11***Decyzje i zalecenia**

1. W przypadku gdy komitet specjalny jest upoważniony na mocy umowy lub ustanawiającej go decyzji Wspólnej Rady do przyjmowania decyzji lub zaleceń, akty takie są zatytułowane odpowiednio „decyzja” lub „zalecenie”, po czym następuje numer sygnatury, ich data przyjęcia oraz opis ich przedmiotu. Każda decyzja zawiera datę wejścia w życie.

2. W każdym przypadku gdy komitet specjalny wydaje zalecenie lub przyjmuje decyzję, zastosowanie ma, odpowiednio, art. 11 regulaminu wewnętrznego Wspólnej Rady.

3. Decyzje i zalecenia komitetów specjalnych są przesyłane do adresatów, o których mowa w art. 8.

Artykuł 12

Jawność

1. Posiedzenia komitetu specjalnego odbywają się przy drzwiach zamkniętych, chyba że postanowiono inaczej.
2. Każda ze Stron lub państw CARIFORUM sygnatariuszy może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji i zaleceń komitetu specjalnego w swojej publikacji urzędowej.

Artykuł 13

Języki

1. Językami roboczymi komitetów specjalnych są języki urzędowe wspólne dla Stron, a mianowicie: angielski, hiszpański, francuski i niderlandzki.
2. Podstawę dla obrad komitetów specjalnych oraz przyjmowania przez nie decyzji i zaleceń stanowi dokumentacja i wnioski sporządzone w jednym z języków, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 14

Wydatki

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie poniesione przez siebie wydatki związane z uczestnictwem w posiedzeniach komitetów specjalnych, zarówno jeśli chodzi o koszty personelu, podróży i pobytu, jak i opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.
2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.
3. Koszty związane z tłumaczeniem ustnym podczas posiedzeń oraz tłumaczeniem pisemnym dokumentów na języki robocze komitetu specjalnego lub z tych języków ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia. Koszty tłumaczenia ustnego w związku z innymi językami urzędowymi instytucji Unii Europejskiej oraz pisemnego tłumaczenia dokumentów na te języki lub z tych języków ponosi UE.

Artykuł 15

Podległość

Komitety specjalne podlegają Komitetowi ds. Handlu i Rozwoju.

**DECYZJA NR 2/2010 WSPÓLNEJ RADY CARIFORUM-UE UTWORZONEJ NA MOCY UMOWY
O PARTNERSTWIE GOSPODARCZYM MIĘDZY PAŃSTWAMI CARIFORUM, z JEDNEJ STRONY,
A WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z DRUGIEJ STRONY,**

z dnia 17 maja 2010 r.

**dotycząca przyjęcia regulaminu rozstrzygania sporów oraz kodeksu postępowania arbitrów
i mediatorów**

(2010/563/UE)

WSPÓLNA RADA CARIFORUM-UE,

uwzględniając Umowę o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (zwaną dalej „umową”), podpisaną w Bridgetown na Barbadosie w dniu 15 października 2008 r., w szczególności jej art. 216 i art. 221 ust. 2,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W ramach umowy ustanawia się regulamin rozstrzygania sporów oraz kodeks postępowania arbitrów i mediatorów w brzmieniu przedstawionym odpowiednio w załącznikach I i II.

Artykuł 2

Unia Europejska ponosi wydatki związane z wszelkimi sprawami organizacyjnymi dotyczącymi konsultacji, mediacji i arbitrażu, z wyjątkiem wynagrodzenia i wydatków mediatorów i arbitrów, które są dzielone ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 17 maja 2010 r.

Sporządzono w Madrycie dnia 17 maja 2010 r.

W imieniu państw CARIFORUM
M. McCLEAN

W imieniu UE
K. DE GUCHT

⁽¹⁾ Przyjmuje się, że wynagrodzenie urzędników, przedstawicieli lub doradców każdej ze Stron zaangażowanych w organizację przesłuchań nie wchodzi w zakres wydatków związanych ze sprawami organizacyjnymi.

ZAŁĄCZNIK I

REGULAMIN ROZSTRZYGANIA SPORÓW

Artykuł 1

Przepisy ogólne

1. W części III umowy (Unikanie i rozstrzyganie sporów) i zgodnie z niniejszym regulaminem:
 - „doradca” oznacza osobę zaangażowaną przez Stronę w celu doradzania lub pomocy tej Stronie w związku z postępowaniem organu arbitrażowego,
 - „asystent” oznacza osobę, która zgodnie z zasadami powołania członka organu arbitrażowego prowadzi badania lub pomaga temu członkowi,
 - „Strona skarżąca” oznacza Stronę, która składa wniosek o powołanie organu arbitrażowego zgodnie z art. 207 umowy,
 - „Strona skarżona” oznacza Stronę, której zarzucane jest naruszenie postanowień, o których mowa w art. 203 umowy,
 - „organ arbitrażowy” oznacza organ ustanowiony zgodnie z art. 207 umowy,
 - „przedstawiciel Strony” oznacza pracownika lub inną osobę powołaną przez departament lub agencję rządową, lub jakiegokolwiek inny podmiot publiczny Strony,
 - „dzień” oznacza dzień kalendarzowy, o ile nie ustalono inaczej.
2. Strona skarżona odpowiada za logistyczne zarządzanie postępowaniem dotyczącym rozstrzygania sporów, w szczególności za organizację przesłuchań, chyba że uzgodniono inaczej.
3. W każdy pierwszy poniedziałek grudnia Strony przekazują sobie wykaz dni ustawowo wolnych od pracy i dni odpoczynku na kolejny rok. Jeśli termin określony w niniejszym regulaminie upływa w dniu ustawowo wolnym od pracy lub w dniu odpoczynku jednej ze Stron, uznaje się, że termin ten upływa w następnym dniu roboczym. Nie można uznać, że jakiegokolwiek dokumenty, powiadomienia lub wnioski otrzymano w dniu ustawowo wolnym od pracy lub w dniu odpoczynku.

Artykuł 2

Powiadomienia

1. Strony i organ arbitrażowy przekazują wszelkie wnioski, zawiadomienia, oświadczenia pisemne lub inne dokumenty pocztą elektroniczną, przesyłając w tym samym dniu kopię faksem, listem poleconym, kurierem, za potwierdzeniem odbioru lub przy pomocy innego rodzaju środka komunikacji, który zapewnia rejestrację wysłania przesyłki. Wiadomość przesłana pocztą elektroniczną jest uznawana za otrzymaną w dniu jej wysłania, chyba że dowiedziono, że było inaczej.
2. Strona dostarcza kopię elektroniczną każdego oświadczenia pisemnego drugiej Stronie i każdemu z arbitrów. Należy dostarczyć również kopię papierową.
3. Punktem kontaktowym wyznaczonym dla wszystkich powiadomień dla państw CARIFORUM jest koordynator CARIFORUM, o którym mowa w art. 234 ust. 1 umowy, a dla UE – Dyrekcja Generalna ds. Handlu Komisji Europejskiej. Strony natychmiast informują się nawzajem o wszelkich zmianach wyznaczonych punktów kontaktowych.
4. Niewielkie błędy pisarskie występujące we wniosku, zawiadomieniu, oświadczeniu pisemnym lub innym dokumencie związanym z postępowaniem organu arbitrażowego można poprawić, dostarczając nowy dokument, w którym jasno zaznaczono zmiany.
5. W zależności od treści postanowień będących przedmiotem sporu kopie wszystkich wniosków i powiadomień skierowanych do Komitetu CARIFORUM-UE ds. Handlu i Rozwoju są również przekazywane innym odpowiednim podkomitetom utworzonym na mocy umowy.

*Artykuł 3***Rozpoczynanie arbitrażu**

1. O ile Strony nie uzgodnią inaczej, spotykają się one z organem arbitrażowym w ciągu dziesięciu dni od daty jego powołania w celu ustalenia kwestii, które Strony lub organ arbitrażowy uznają za stosowne, włącznie z wypłacanym arbitrom wynagrodzeniem i zwrotem wydatków, które są zgodne ze standardami WTO. Członkowie organu arbitrażowego i przedstawiciele Stron mogą brać udział w tym posiedzeniu za pośrednictwem telefonu lub wideokonferencji.

2.

a) O ile w ciągu siedmiu dni od daty powołania organu Strony nie uzgodnią inaczej, zakres zadań organu arbitrażowego obejmuje:

„zbadać, w świetle odpowiednich postanowień umowy, sprawy zgłoszonej we wniosku o powołanie organu arbitrażowego, wydanie decyzji w sprawie zgodności danego środka z postanowieniami umowy, o których mowa we wniosku o powołanie, oraz wydanie decyzji zgodnie z art. 209 umowy”.

b) Strony przekazują organowi arbitrażowemu uzgodniony zakres zadań w ciągu pięciu dni od dokonania uzgodnień.

*Artykuł 4***Oświadczenia początkowe**

Strona skarżąca składa swoje początkowe oświadczenie pisemne najpóźniej dwadzieścia dni od daty powołania organu arbitrażowego. Strona skarżona składa swoje pisemne kontrooświadczenie najpóźniej dwadzieścia dni od daty złożenia początkowego oświadczenia pisemnego.

*Artykuł 5***Działanie składów arbitrażowych**

1. Wszystkie posiedzenia organu arbitrażowego prowadzi jego przewodniczący. Organ arbitrażowy może przekazać przewodniczącemu prawo podejmowania decyzji administracyjnych i proceduralnych.

2. O ile nie postanowiono inaczej, organ arbitrażowy może wykonywać swoje działania przy użyciu wszelkich środków, w tym telefonu, faksu lub łącz komputerowych.

3. W obradach organu arbitrażowego mogą brać udział wyłącznie arbitrzy, lecz organ arbitrażowy może zezwolić na obecność w obradach swoim asystentom.

4. Za sporządzenie decyzji odpowiada wyłącznie organ arbitrażowy; sporządzenie decyzji nie jest zlecane.

5. W przypadku pojawienia się kwestii proceduralnych, których nie regulują postanowienia umowy ani niniejszy regulamin, organ arbitrażowy po konsultacji ze Stronami może przyjąć odpowiednią procedurę, która jest zgodna z umową i niniejszym regulaminem, i która zapewnia równe traktowanie Stron.

6. Jeżeli organ arbitrażowy uzna, że konieczna jest zmiana terminu obowiązującego w ramach postępowania lub dokonanie innego dostosowania proceduralnego lub administracyjnego, informuje pisemnie Strony o powodach takiej zmiany lub dostosowania, wskazując wymagany termin lub dostosowanie. Organ arbitrażowy może przyjąć taką zmianę lub dostosowanie po konsultacji ze Stronami. Zmianom nie podlegają terminy określone w art. 209 umowy.

*Artykuł 6***Zastępowanie**

1. Jeśli arbiter nie może uczestniczyć w postępowaniu, wycofuje się z udziału lub musi zostać zastąpiony, wyznacza się jego zastępcę zgodnie z art. 207 ust. 3 umowy.

2. Jeśli Strona uzna, że arbiter nie spełnia wymogów kodeksu postępowania arbitrów i mediatorów (zwanego dalej „kodeksem postępowania”) i w związku z tym powinien zostać zastąpiony, Strona ta powinna powiadomić drugą Stronę w ciągu piętnastu dni od powzięcia wiadomości o okolicznościach istotnego naruszenia kodeksu postępowania przez arbitra.

Jeśli Strona uzna, że arbiter inny niż przewodniczący nie spełnia wymogów kodeksu postępowania, Strony konsultują się i za obopólnym porozumieniem odwołują arbitra oraz wyznaczają jego zastępcę zgodnie z procedurą określoną w art. 207 ust. 3 umowy.

Jeśli Strony nie dojdą do porozumienia co do potrzeby zastąpienia arbitra, każda z nich może wnioskować o przekazanie sprawy przewodniczącemu organu arbitrażowego, którego decyzja jest ostateczna.

Jeśli przewodniczący uzna, że arbiter nie spełnia wymogów kodeksu postępowania, wyznacza nowego arbitra w drodze losowania spośród listy osób, o której mowa w art. 221 umowy, na której figurował poprzedni arbiter. Jeśli poprzedni arbiter został wybrany przez Strony zgodnie z art. 207 ust. 2 umowy, jego zastępca jest wyznaczany w drodze losowania z listy osób, które zostały zaproponowane przez Stronę skarżącą oraz Stronę skarżoną zgodnie z art. 221 umowy. Nowego arbitra wyznacza się w ciągu pięciu dni od daty przedłożenia wniosku przewodniczącemu organu arbitrażowego.

3. Jeśli Strona uzna, że przewodniczący organu arbitrażowego nie spełnia wymogów kodeksu postępowania, Strony konsultują się i za obopólnym porozumieniem zastępują przewodniczącego i wyznaczają jego zastępcę zgodnie z procedurą określoną art. 207 ust. 3 umowy.

Jeśli Strony nie dojdą do porozumienia co do potrzeby zastąpienia przewodniczącego, każda z nich może wnioskować o przekazanie sprawy jednemu z pozostałych członków figurujących na liście osób wytypowanych do pełnienia roli przewodniczącego zgodnie z art. 221 ust. 1 umowy. Jego nazwisko jest losowane przez przewodniczącego komitetu CARIFORUM-UE ds. Handlu i Rozwoju lub osobę przez niego delegowaną. Decyzja podjęta przez tę osobę co do potrzeby zastąpienia przewodniczącego jest ostateczna.

Jeśli osoba ta uzna, że poprzedni przewodniczący nie spełnia wymogów kodeksu postępowania, wyznacza ona nowego przewodniczącego w drodze losowania spośród pozostałych osób figurujących na liście, o której mowa w art. 221 ust. 1 umowy, mogących pełnić rolę przewodniczącego. Nowego przewodniczącego wyznacza się w ciągu pięciu dni od daty złożenia wniosku, o którym mowa w niniejszym ustępie.

4. Postępowania prowadzone przez organ arbitrażowy zawiesza się na okres przeprowadzenia procedur przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 7

Przesłuchania

1. Przewodniczący w porozumieniu ze Stronami i pozostałymi członkami organu arbitrażowego wyznacza dzień i godzinę przesłuchania i przekazuje Stronom pisemne potwierdzenie tych ustaleń. Informację taką udostępnia również publicznie Strona odpowiedzialna za logistyczne zarządzanie postępowaniem, jeśli przesłuchanie ma charakter otwarty dla publiczności. Jeśli żadna ze Stron nie wyrazi sprzeciwu, organ arbitrażowy może podjąć decyzję o nieorganizowaniu przesłuchania.

2. O ile Strony nie uzgodnią inaczej, przesłuchanie odbywa się w Brukseli, w przypadku gdy Stroną skarżącą są państwa CARIFORUM, a na terytorium państw CARIFORUM, w przypadku gdy Stroną skarżącą jest UE. Jeżeli spór dotyczy środka stosowanego przez państwo CARIFORUM będące sygnatariuszem, przesłuchanie odbywa się na terytorium tego państwa, chyba że państwo to zawiadomi pisemnie organ, w ciągu dziesięciu dni od jego powołania, o konieczności zorganizowania przesłuchania w innym miejscu.

3. Organ arbitrażowy może zorganizować jedno dodatkowe przesłuchanie jedynie w wyjątkowych okolicznościach. Nie organizuje się dodatkowego przesłuchania w przypadku procedur ustanowionych w art. 211 ust. 2, art. 212 ust. 2 i art. 214 ust. 2 umowy.

4. Wszyscy arbitrzy obecni są podczas całości przesłuchań.

5. W przesłuchaniu, niezależnie od tego, czy postępowanie ma charakter otwarty dla publiczności, czy nie, mogą brać udział następujące osoby:

a) przedstawiciele Stron;

b) doradcy Stron;

c) personel administracyjny, tłumacze ustni i pisemni, sprawozdawcy sądowi; oraz

d) asystenci arbitrów.

Do organu arbitrażowego zwracać się mogą wyłącznie przedstawiciele i doradcy Stron.

6. Każda ze Stron, najpóźniej siedem dni przed datą przesłuchania, dostarcza organowi arbitrażowemu wykaz imion i nazwisk osób, które w imieniu danej Strony przedstawią na przesłuchaniu argumenty ustne lub oświadczenia, oraz innych przedstawicieli lub doradców, którzy wezmą udział w przesłuchaniu.

7. Na mocy art. 216 umowy przesłuchania organów arbitrażowych są otwarte dla publiczności, chyba że organ arbitrażowy postanowi inaczej. Organ arbitrażowy zbiera się jednak przy drzwiach zamkniętych, jeżeli oświadczenia lub argumenty zawierają poufne informacje handlowe. Organ, po konsultacji ze Stronami, podejmuje decyzję o odpowiednich planach i procedurach logistycznych, aby zagwarantować sprawne przeprowadzenie otwartych przesłuchań. Procedury te mogą obejmować wykorzystanie transmisji internetowej na żywo lub telewizji przemysłowej.

8. Organ arbitrażowy prowadzi przesłuchanie w następujący sposób:

Argumentacja:

a) argumenty Strony skarżącej;

b) argumenty Strony skarżonej.

Replika:

a) argumenty Strony skarżącej;

b) odpowiedź Strony skarżonej.

9. Organ arbitrażowy może kierować pytania do każdej ze Stron w dowolnym momencie przesłuchania.

10. Organ arbitrażowy zleca przygotowanie zapisu każdego przesłuchania i jego przekazanie Stronom w możliwie najkrótszym terminie.

11. W ciągu czternastu dni od daty przesłuchania każda ze Stron może przedstawić dodatkowe oświadczenie pisemne dotyczące wszelkich kwestii, które pojawiły się w trakcie przesłuchania.

Artykuł 8

Pytania pisemne

1. Organ arbitrażowy może w dowolnym momencie postępowania zwrócić się z pytaniem pisemnym do jednej lub obu Stron. Każda ze Stron otrzymuje kopię pytań zadanych przez organ arbitrażowy.

2. Strona dostarcza również drugiej Stronie kopię swoich pisemnych odpowiedzi na pytania organu arbitrażowego. Każdej Stronie umożliwia się przedstawienie pisemnych uwag do odpowiedzi drugiej Strony w ciągu siedmiu dni od daty otrzymania odpowiedzi.

Artykuł 9

Poufność

Strony zapewniają poufność przesłuchań organu arbitrażowego, jeżeli odbywają się one przy drzwiach zamkniętych zgodnie z art. 7 ust. 7. Każda ze Stron traktuje jako poufne wszelkie informacje uznane za poufne przez Stronę, która przedstawiła je organowi arbitrażowemu. Przedstawiając organowi arbitrażowemu poufną wersję swych oświadczeń pisemnych, Strona, na wniosek drugiej Strony, przedstawia również niemające poufnego charakteru streszczenie informacji zawartych w tych oświadczeniach, które mogą być ujawnione publicznie nie później niż w ciągu piętnastu dni od daty wniosku albo oświadczenia, w zależności od tego, co nastąpiło później. Żadne z postanowień niniejszego regulaminu nie wyklucza możliwości publicznego ujawnienia przez Stronę jej własnego stanowiska.

*Artykuł 10***Kontakty *ex parte***

1. Organ arbitrażowy nie spotyka się z żadną Stroną ani nie kontaktuje się z nią pod nieobecność drugiej Strony.
2. Żaden z członków organu arbitrażowego nie może omawiać żadnych aspektów przedmiotu postępowania z jedną Stroną lub z obiema Stronami pod nieobecność pozostałych arbitrów.

*Artykuł 11***Oświadczenia *amicus curiae***

1. Na mocy art. 217 umowy organ arbitrażowy może otrzymywać niezamówione oświadczenia pisemne, pod warunkiem że zostały one złożone w ciągu piętnastu dni od daty powołania organu arbitrażowego, są zwięzłe i w żadnym przypadku nie przekraczają, wraz z załącznikami, piętnastu stron maszynopisu, oraz mają bezpośredni związek z zagadnieniami rozpatrywanymi przez organ arbitrażowy.
2. Oświadczenie takie zawiera opis osoby je składającej, niezależnie od tego, czy jest to osoba fizyczna czy prawna, w tym opis charakteru jej działalności i źródła finansowania, oraz określa, jaki dana osoba ma interes w danym postępowaniu arbitrażowym. Oświadczenie sporządza się w językach wybranych przez Strony zgodnie z art. 218 umowy oraz art. 14 niniejszego regulaminu.
3. Organ arbitrażowy wymienia w swojej decyzji wszystkie otrzymane oświadczenia, które są zgodne z wymogami zawartymi w ust. 1 i 2. Organ arbitrażowy nie jest zobowiązany odnosić się w swojej decyzji do argumentów przedstawionych w takich oświadczeniach. Wszelkie oświadczenia otrzymane przez organ arbitrażowy zgodnie z niniejszym przepisem są przedkładane Stronom w celu przedstawienia uwag.

*Artykuł 12***Informacje lub doradztwo techniczne**

Jeżeli na mocy art. 217 umowy organ zwraca się o informacje lub porady techniczne do osób lub podmiotów innych niż Strony, powiadamia on Strony o swoim zamiarze wystąpienia o takie informacje lub porady techniczne i umożliwia Stronom przedstawienie uwag. Organ bierze pod uwagę uwagi Stron dotyczące wszelkich otrzymanych informacji lub porad technicznych, jeżeli bierze on te informacje lub porady techniczne pod uwagę, przygotowując swoją decyzję.

*Artykuł 13***Sprawy pilne**

W sprawach pilnych, o których mowa w rozdziale 2 części III umowy, organ arbitrażowy po konsultacji ze Stronami odpowiednio dostosowuje terminy, o których mowa w niniejszym regulaminie, i powiadamia Strony o tych dostosowaniach.

*Artykuł 14***Tłumaczenie ustne i pisemne**

1. Podczas konsultacji, o których mowa w art. 204 umowy, a najpóźniej na posiedzeniu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego regulaminu, Strony dokładają wszelkich starań, by uzgodnić wspólny język roboczy postępowania przed organem arbitrażowym.
2. Jeżeli do tego dnia Strony nie są w stanie uzgodnić wspólnego języka roboczego, zastosowanie mają przepisy określone w art. 218 ust. 2 umowy.
3. Organizacją tłumaczenia ustnego oświadczeń ustnych na języki wybrane przez Strony zajmuje się Strona skarżona.
4. Decyzje organu arbitrażowego są przekazywane w języku lub językach wybranych przez Strony.
5. Każda ze Stron może przedstawić uwagi do przetłumaczonej wersji dokumentu przygotowanego zgodnie z niniejszym regulaminem.

*Artykuł 15***Obliczanie terminów**

Jeśli w wyniku zastosowania art. 1 ust. 3 niniejszego regulaminu jedna ze Stron otrzymuje dokument w dniu innym niż dzień, w którym otrzymała go druga Strona, termin obliczany na podstawie daty otrzymania tego dokumentu liczy się od późniejszej z tych dwóch dat otrzymania dokumentu.

*Artykuł 16***Pozostałe procedury**

1. Niniejszy regulamin stosuje się również do procedur ustanowionych na mocy art. 211 ust. 2, art. 212 ust. 2 i art. 214 ust. 2 umowy. Terminy określone w niniejszym regulaminie dostosowuje się jednak do specjalnych terminów przewidzianych przy wydawaniu decyzji przez organ arbitrażowy w ramach tych innych procedur.

2. Jeśli organ arbitrażowy w pierwotnym składzie lub niektórzy jego członkowie nie mogą zebrać się ponownie w związku z procedurami ustanowionymi na mocy art. 211 ust. 2, art. 212 ust. 2 i art. 214 ust. 2 umowy, zastosowanie mają procedury określone w art. 207 umowy. Termin powiadomienia o decyzji zostaje przedłużony o piętnaście dni.

ZAŁĄCZNIK II

KODEKS POSTĘPOWANIA ARBITRÓW I MEDIATORÓW

Artykuł 1

Definicje

W niniejszym kodeksie postępowania:

- a) „członek” lub „arbitr” oznacza członka organu arbitrażowego powołanego na mocy art. 207 umowy;
- b) „mediator” oznacza osobę, która prowadzi mediację zgodnie z art. 205 umowy;
- c) „kandydat” oznacza osobę, której nazwisko znajduje się na liście arbitrów, o której mowa w art. 221 umowy, i którą bierze się pod uwagę przy wyznaczaniu członka organu arbitrażowego na mocy art. 207 umowy;
- d) „asystent” oznacza osobę, która zgodnie z zasadami powołania członka prowadzi badania lub pomaga temu członkowi;
- e) „postępowanie”, o ile nie ustalono inaczej, oznacza postępowanie organu arbitrażowego na mocy umowy;
- f) „pracownicy”, w stosunku do członka, oznacza osoby inne niż asystenci, którymi kieruje i które kontroluje członek.

Artykuł 2

Obowiązki w procesie

Każdy kandydat i członek unika niestosownych zachowań lub ich pozorów, jest niezależny i bezstronny, unika bezpośrednich lub pośrednich konfliktów interesów i przestrzega wysokich standardów postępowania, tak aby zachować uczciwość i bezstronność mechanizmu rozstrzygania sporów. Byli członkowie stosują się do zobowiązań określonych w art. 6 i 7 niniejszego kodeksu postępowania.

Artykuł 3

Obowiązek ujawniania

1. Przed potwierdzeniem wyznaczenia na członka organu arbitrażowego na mocy umowy kandydat ujawnia wszelkie interesy, związki lub kwestie, które mogą mieć wpływ na jego niezależność lub bezstronność lub które w normalnych okolicznościach mogą wywoływać wrażenie niestosownego zachowania lub stronniczości w postępowaniu. W tym celu kandydat podejmuje wszelkie niezbędne wysiłki, aby rozpoznać takie interesy, związki i kwestie. Powyższe wymogi dotyczące ujawniania informacji nie obejmują wskazania kwestii, których znaczenie dla spraw rozpatrywanych w postępowaniu byłoby niewielkie. Bierze się w nich pod uwagę konieczność poszanowania prywatności osób, do których stosuje się niniejszy kodeks; wymogi te nie stanowią takiego obciążenia administracyjnego, które uniemożliwiłoby osobom o odpowiednich kwalifikacjach uczestniczenie w organach arbitrażowych.

2. Kandydat lub członek informuje o kwestiach dotyczących faktycznego lub potencjalnego naruszenia niniejszego kodeksu postępowania wyłącznie Komitet CARIFORUM-UE ds. Handlu i Rozwoju; kwestie te są następnie rozważane przez Strony.

3. Po wyznaczeniu członek nadal podejmuje wszelkie niezbędne wysiłki, aby rozpoznać wszelkie interesy, związki lub kwestie, o których mowa w ust. 1, oraz ujawnia je. Obowiązek ich ujawnienia ma charakter ciągły, co oznacza, że członek ma ujawniać wszelkie interesy, związki lub kwestie, które mogą wyniknąć na dowolnym etapie postępowania. Członek ujawnia takie interesy, związki lub kwestie, informując o nich na piśmie Komitet CARIFORUM-UE ds. Handlu i Rozwoju; następnie są one rozważane przez Strony.

Artykuł 4

Obowiązki członków

1. Po wyznaczeniu członek w trakcie całego postępowania wykonuje należące do niego obowiązki w sposób dokładny i sprawny, przestrzegając przy tym zasad uczciwości i staranności.

2. Członek rozważa jedynie kwestie poruszone w trakcie postępowania i konieczne do wydania decyzji i nie przekazuje tego obowiązku innej osobie.

3. Członek podejmuje wszelkie właściwe kroki w celu zadbania o to, aby jego asystent i pracownicy znali postanowienia art. 2, 3 i 7 niniejszego kodeksu postępowania oraz ich przestrzegali.

4. Członek nie bierze udziału w kontaktach jednostronnych dotyczących postępowania.

Artykuł 5

Niezależność i bezstronność członków

1. Członek jest niezależny i bezstronny oraz unika stwarzania wrażenia niestosownego zachowania lub stronniczości; członek nie kieruje się własnymi interesami, naciskami z zewnątrz, względami politycznymi, żądaniami społecznymi, lojalnością wobec żadnej ze Stron ani obawą przed krytyką.

2. Członek nie podejmuje w sposób bezpośredni lub pośredni żadnych zobowiązań ani nie przyjmuje korzyści mogących w jakikolwiek sposób zakłócić właściwe wykonywanie jego obowiązków lub stworzyć wrażenie zakłócenia ich właściwego wykonywania.

3. Członek nie wykorzystuje swojego stanowiska w organie arbitrażowym do realizacji żadnych interesów o charakterze osobistym lub prywatnym i unika działania, które może sprawiać wrażenie, że inni mają szczególną możliwość wywierania na niego wpływu.

4. Członek nie pozwala na to, aby związki lub zobowiązania finansowe, biznesowe, zawodowe, rodzinne lub towarzyskie miały wpływ na jego postępowanie lub sądy.

5. Członek unika nawiązywania stosunków lub uzyskiwania korzyści finansowych, które mogą mieć wpływ na jego bezstronność lub mogą stwarzać wrażenie niestosownego zachowania lub stronniczości.

Artykuł 6

Obowiązki byłych członków

Wszyscy byli członkowie unikają działań mogących stwarzać wrażenie, że wykonując swoje obowiązki, byli stronniczy lub odnosili korzyści z orzeczenia lub decyzji organu arbitrażowego.

Artykuł 7

Poufność

1. Członek lub były członek w żadnym momencie nie ujawnia ani nie wykorzystuje żadnych niedostępnych publicznie informacji dotyczących postępowania lub uzyskanych w trakcie postępowania, z wyjątkiem ujawnienia lub wykorzystania do celów tego postępowania, i w żadnym przypadku nie ujawnia ani nie wykorzystuje takich informacji dla uzyskania osobistych korzyści lub korzyści dla innych, lub aby zaszkodzić interesom innych.

2. Członek nie ujawnia decyzji organu arbitrażowego ani jej części przed jej opublikowaniem zgodnie z umową.

3. Członek lub były członek w żadnym momencie nie ujawnia treści obrad organu arbitrażowego ani poglądów jego członków.

Artykuł 8

Wydatki

Każdy członek rejestruje czas poświęcony na postępowanie i poniesione wydatki oraz sporządza końcowe rozliczenie tego czasu i wydatków.

Artykuł 9

Mediatorzy

Zasady opisane w niniejszym kodeksie postępowania odnoszące się do członków lub byłych członków stosuje się odpowiednio do mediatorów.

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 października 2009 r.

w sprawie pomocy państwa C 61/03 (ex NN 42/01) udzielonej przez Włochy na rzecz przemysłu lotniczego

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 8097)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/564/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag ⁽¹⁾ zgodnie z przywołanymi artykułami,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Analizowany środek dotyczy indywidualnych środków pomocy przeznaczonych na projekty badawczo-rozwojowe w przemyśle lotniczym (A139/AB139 i BA609). Pomoc ta została przyznana przez Włochy na mocy ustawy nr 808/1985 „Interventi per lo sviluppo e l'accrescimento di competitività delle industrie operanti nel settore aeronautico (Działania na rzecz rozwoju i wzrostu konkurencyjności przemysłu lotniczego)” (zwanej dalej „ustawą nr 808/85”). Włoski parlament przyjął przedmiotową ustawę w dniu 24 grudnia 1985 r. Komisja zatwierdziła program pomocy w 1986 r. ⁽²⁾. Pomoc na rzecz tych dwóch projektów została wyjęta z zakresu obowiązywania decyzji Komisji 2008/806/WE ⁽³⁾, ponieważ poruszono kwestię zastosowania art. 296 Traktatu WE, a w tamtym czasie Komisja nie posiadała informacji potrzebnych do jej oceny.

1. PROCEDURA

- (2) Dnia 1 października 2003 r., po otrzymaniu skargi i przeprowadzeniu oceny przez niezależnych ekspertów, Komisja podjęła decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego (zwaną dalej „pierwszą decyzją o wszczęciu postępowania”) w odniesieniu do sześciu programów pomocy przyznanych na rzecz projektów badawczo-rozwojowych, których Włochy wcześniej nie zgłosiły indywidualnie. W odniesieniu do tych sześciu

przypadków Komisja wyraziła wątpliwości co do ich zgodności z przepisami mającymi zastosowanie w zakresie pomocy na rzecz badań i rozwoju ⁽⁴⁾.

- (3) Decyzją z dnia 22 czerwca 2005 r. ⁽⁵⁾ Komisja rozszerzyła zakres postępowania (decyzja zwana dalej „drugą decyzją o wszczęciu postępowania”) na całą ustawę nr 808/85, w tym na projekty, które zdaniem włoskich władz wchodziły w zakres obowiązywania art. 296. Druga decyzja została opublikowana w dniu 12 października 2005 r. ⁽⁶⁾.
- (4) Pismem z dnia 17 czerwca 2005 r. władze włoskie zwróciły uwagę na fakt, że zakres obydwu decyzji o wszczęciu postępowania dotyczył kwestii istotnych dla bezpieczeństwa narodowego.
- (5) W piśmie z dnia 15 lipca 2005 r. stanowiącym odpowiedź na pismo z dnia 17 czerwca 2005 r. Komisja odpowiedziała, że prowadzone przez nią postępowanie będzie ograniczone wyłącznie do aspektów cywilnych i że ocena projektów mających znaczenie dla bezpieczeństwa narodowego ma na celu wyłączenie ich z zakresu ostatecznej decyzji.
- (6) W dniu 11 marca 2008 r. Komisja przyjęła decyzję 2008/806/WE dotyczącą kilku projektów badawczo-rozwojowych finansowanych przez Włochy.
- (7) Motyw 419 decyzji 2008/806/WE brzmi następująco: „Komisja nie jest natomiast w stanie wyciągnąć wniosków co do dwóch projektów wymienionych w drugiej decyzji o wszczęciu postępowania, w przypadku których wyraziła wątpliwości co do ich charakteru wojskowego. Komisja zastrzega sobie prawo wezwania Włoch do przedstawienia dodatkowych informacji w tym zakresie w celu przyjęcia ostatecznej decyzji w bliskiej przyszłości.”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 22.1.2004, s. 2 i Dz.U. C 252 z 12.10.2005, s. 10.

⁽²⁾ Sprawa N 281/84, pismo SG(86) 5685 z dnia 14 maja 1986 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 284 z 28.10.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Wspólnotowe zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na rzecz badań i rozwoju z 1996 r. (Dz.U. C 45 z 17.2.1996, s. 5) lub wspólnotowe zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na rzecz badań i rozwoju z 1986 r. (Dz.U. C 83 z 11.4.1986, s. 2).

⁽⁵⁾ C(2005) 1813 wersja ostateczna.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 252 z 12.10.2005, s. 10.

- (8) W kilku pismach skierowanych do Komisji w trakcie postępowania wyjaśniającego władze włoskie odnosiły się również do wspomnianych powyżej dwóch projektów. W piśmie z dnia 24 kwietnia 2007 r. władze włoskie dostarczyły dwa szczegółowe memoranda dotyczące tych projektów.
- (9) W dniu 4 maja 2007 r. odbyło się spotkanie w siedzibie Stałego Przedstawicielstwa Włoch przy Unii Europejskiej, podczas którego władze włoskie przedstawiły delegacji Komisji do wglądu dokumenty (uznawane za poufne ze względów bezpieczeństwa narodowego) dotyczące dwóch wyżej wymienionych projektów.
- (10) W piśmie z dnia 5 maja 2008 r. Komisja zwróciła się o dostarczenie dodatkowych informacji dotyczących tych dwóch projektów.
- (11) Dnia 9 lipca 2008 r. Włochy przedłożyły informacje dotyczące dwóch wyżej wymienionych projektów.
- (12) Dnia 29 września 2008 r. władze włoskie zorganizowały wizytę dwóch urzędników Komisji w bazie wojskowej [...] (*), w której był testowany projekt BA609, oraz w siedzibie głównej AgustaWestland w Cascina Costa (w prowincji Varese).
- (13) Pismem z dnia 7 października 2008 r. Włochy dostarczyły protokół z wizyty na miejscu wraz ze szczegółową listą odwiedzonych obiektów wojskowych oraz dowodami dotyczącymi analizowanego projektu.
- (14) W piśmie z dnia 9 października 2008 r. Włochy powiadomiły o zamiarze przedłożenia dalszej dokumentacji dotyczącej tych projektów. Potwierdziły również chęć dalszej współpracy z Komisją, nawet jeżeli okaże się, że przedmiotowe projekty mają znaczenie dla bezpieczeństwa narodowego i w związku z tym wchodzą w zakres art. 296.
- (15) W piśmie z dnia 29 października 2008 r. Włochy dostarczyły dodatkowych informacji na temat projektu BA609.
- (16) W pismach z dnia 31 marca, 7 maja i 24 lipca 2009 r. Włochy przedłożyły dalsze informacje dotyczące toczonego się projektu obejmującego BA609, w tym najnowsze dane finansowe. Komisja udzieliła odpowiedzi w piśmie z dnia 22 kwietnia 2009 r.
- 2. POWODY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO**
- (17) W drugiej decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła poważne wątpliwości co do tego, czy projekty AB139 (lub A139, zwany dalej „A139”) i BA609 mogły być zakwalifikowane jako wojskowe, zgodnie z twierdzeniem władz włoskich.
- (18) W odniesieniu do projektu A139 Komisja zauważyła na przykład, że na stronie internetowej AgustaWestland⁽¹⁾ znajduje się następujący wykaz zastosowań tego produktu: ratownictwo medyczne, służby pożarnicze, transport towarów w portach, ochrona porządku publicznego, loty przybrzeżne, misje poszukiwawczo-ratownicze oraz loty biznesowe. Zdaniem Komisji żadne z tych zastosowań nie ma charakteru wojskowego.
- (19) W odniesieniu do BA609 Komisja zwróciła uwagę, na przykład, że na stronie przedsiębiorstwa Bell Agusta⁽²⁾ znajduje się wykaz najczęściej zadawanych pytań (FAQ), gdzie na pytanie: „Czy BA609 będzie produkowany w konfiguracji zarówno cywilnej, jak i wojskowej?” odpowiedź firmy brzmi: „BA609 jest planowany wyłącznie w konfiguracji cywilnej. Konfiguracją najbardziej zbliżoną do wojskowej jest konfiguracja SAR [poszukiwawczo-ratownicza] opracowana dla statków powietrznych straży przybrzeżnej. Żadne konfiguracje wojskowe nie są obecnie dostępne.”.
- (20) W oparciu o informacje dostępne podczas przyjmowania decyzji 2008/806/WE Komisja nadal nie była w stanie wyciągnąć wniosków co do wspomnianych dwóch projektów. Komisja zastrzegła sobie prawo wezwania Włoch do przedstawienia dodatkowych informacji, by wyjaśnić pewne aspekty projektów przed przyjęciem decyzji. Dlatego też Komisja wyłączyła te dwa projekty z zakresu tej decyzji.
- 3. UWAGI PRZEDŁOŻONE PRZEZ STRONY TRZECIE WZGLĘDEM PRZEDMIOTOWYCH DWÓCH PROJEKTÓW**
- (21) Uwagi przedłożone przez anonimową stronę trzecią (zwaną dalej „stroną trzecią”) po przyjęciu drugiej decyzji o wszczęciu postępowania oraz w trakcie postępowania zawierały szereg konkretnych uwag dotyczących obu analizowanych projektów.
- (22) Strona trzecia poddała w wątpliwość wojskowy charakter obu projektów. W jej opinii AW139 był wyłącznie cywilnym śmigłowcem, ponieważ nie miał zastosowania wojskowego. Fakt, że kilka śmigłowców zakupiło wojsko z różnych krajów świata, w żaden sposób nie zmienia cywilnego charakteru AW139.
- (23) Strona trzecia zauważyła, że rozróżnienia między śmigłowcami wojskowymi a cywilnymi dokonuje się na etapie certyfikacji, zazwyczaj podczas pierwszej certyfikacji projektu. Zwrócono również uwagę, że typowe programy wojskowe obejmują etap ustalania specyfikacji wojskowych, zawarcie kontraktu rozwojowego oraz umowy produkcyjnej z Ministerstwem Obrony. Zdaniem strony trzeciej takie działania byłyby jawne i uwzględnione w krajowym budżecie obronnym.
- (24) W odniesieniu do BA609 strona trzecia zacytowała informacje podane do wiadomości publicznej przez przedsiębiorstwo Agusta, w których wymieniono jedynie cywilne zastosowania statku powietrznego typu tilt-rotor.

(*) Informacja poufna związana z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa narodowego lub tajemnic handlowych.

⁽¹⁾ http://www.agustawestland.com/products01_01.asp?id_product=15

⁽²⁾ http://www.bellagusta.com/air_ba_faq.cfm#8

- (25) Zdaniem strony trzeciej Agusta potrzebowała znaczących kwot pieniędzy do opracowania obu projektów, a które można było uzyskać jedynie w drodze hojnego wsparcia ze strony państwa.
- (26) W szczególności strona trzecia stwierdziła, że do opracowania A139 potrzebne byłoby zainwestowanie co najmniej 700 mln EUR. Wyraziła również opinię, że udział Agusty w projekcie BA609 realizowanym wspólnie z przedsiębiorstwem Bell wyniósłby co najmniej 200 mln EUR.
- (27) Zdaniem strony trzeciej z informacji podanych do publicznej wiadomości wynikało, że wydatki na badania i rozwój poniesione przez Agustę nie obejmowały tych kosztów.

4. OPIS PROJEKTÓW DOSTARCZONY PRZEZ WŁOCHY

- (28) W drugiej decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła wątpliwości co do tego, czy dwa przedłożone projekty – A139 i BA609 – mogłyby zostać zakwalifikowane jako wojskowe, jak twierdzą władze włoskie.
- (29) Jak wskazano w decyzji 2008/806/WE, w oparciu o udostępnione informacje Komisja nie była w stanie wyciągnąć wniosków co do tych dwóch projektów.
- (30) Beneficjentem analizowanych projektów jest Agusta⁽¹⁾, należąca do grupy Finmeccanica. Agusta specjalizuje się w produkcji śmigłowców. W dostarczonych pismach Włochy zaznaczyły, że ich uwagi były przedkładane wspólnie z grupą Finmeccanica.
- (31) Po pierwsze, warto przypomnieć, że rząd włoski powoływał się na ustawę nr 808/85 w celu finansowania projektów zarówno cywilnych, jak i wojskowych. Według danych liczbowych dostarczonych przez władze włoskie (motywy 171–172 decyzji 2008/806/WE) z łącznej kwoty ok. 3 mld EUR – 1 311 mln EUR przeznaczono na projekty związane z bezpieczeństwem narodowym.
- (32) Włochy przekazały również tabelę, w której wyszczególniono projekty związane z bezpieczeństwem narodowym sfinansowane w ramach tego programu. Zastosowanie

prawa cywilnego do projektów wojskowych tłumaczy, dlaczego niektóre projekty nie są wymieniane w krajowym budżecie obronnym.

- (33) W szczególności Włochy stwierdziły, że wsparcie przyznane na rzecz obu projektów było uzasadnione osiągnięciem celów związanych z bezpieczeństwem narodowym i powołały się na art. 296 Traktatu WE.

4.1. Projekt A139

- (34) Według władz włoskich po wstępnych rozmowach przeprowadzonych w ramach NATO uruchomiono projekt A139, realizowany we współpracy z rosyjskim przedsiębiorstwem Kamov; współpraca ta zakończyła się w 1997 r. Następnie – poprzez włoskie Ministerstwo Obrony – rząd włoski wydał oficjalny wniosek dotyczący taktycznego śmigłowca transportowego do wspierania operacji bojowych.
- (35) Władze włoskie przedłożyły Komisji oficjalny wniosek z dnia [...] w sprawie studium wykonalności i uwzględniający wymogi wojskowe.
- (36) Dostarczono również specyfikacje techniczne dla śmigłowca wojskowego opatrzone datą [...].
- (37) Strona włoska zwróciła uwagę na fakt, że prace prowadzone przez Agustę do 1999 r. obejmowały opracowanie wstępnego projektu i rozwiązań technicznych niezbędnych do spełnienia wymogów określonych we wniosku dotyczącym taktycznego śmigłowca transportowego do wspierania operacji bojowych. Agusta przeprowadziła następujące testy i działania zatwierdzające na modelu demonstracyjnym: [...] (w 1998 r.) oraz [...] (w 1999 r.).
- (38) W 2000 r., według strony włoskiej, prowadzono dalsze działania z [...].
- (39) Zdaniem władz włoskich projekt finansowany na mocy ustawy nr 808/85 zakończył się wraz z opracowaniem wojskowego modelu demonstracyjnego.
- (40) Decyzja rządu włoskiego o udzieleniu wsparcia na rzecz A139 została podjęta w 1998 r. Kwotę pomocy rządowej wypłacono spółce w [...] ratach, zgodnie z poniższą tabelą:

Tabela 1

Wsparcie finansowe dla projektu A139

(w EUR)

Rok	Kwota przyznana w ciągu roku	Łączna kwota
[...]	[...]	[...]
[...]	[...]	[...]
[...]	[...]	[...]
[...]	[...]	[...]

⁽¹⁾ Obecnie AugustaWestland, po połączeniu z Westland.

(w EUR)

Rok	Kwota przyznana w ciągu roku	Łączna kwota
[...]	[...]	[...]
[...]	[...]	[...]
[...]	[...]	[...]
[...]	[...]	[...]

- (41) Jako uzasadnienie dla opóźnień w opracowaniu śmigłowca wojskowego Włochy podały fakt, iż konkretne potrzeby operacyjne związane z A139 zostały zmodyfikowane przez Ministerstwo Obrony, tak aby uwzględnić doświadczenia wyniesione z misji pokojowych za granicą (w Albanii, Bośni, Macedonii, Timorze i Kosowie). Zmiany te dotyczyły [...].
- (42) Ponadto Włochy poinformowały, że A139 miał zastąpić istniejącą flotę śmigłowców Bell 212, 205 i 412. Jednakże, jak dodały władze włoskie, wydarzenia z dnia 11 września 2001 r. wymusiły ponowne przeanalizowanie planów w celu zapewnienia [...].
- (43) Zdaniem Włoch projekt A139 różnił się od późniejszego śmigłowca cywilnego AW139. Z kolei analizowany przez Komisję projekt A139 stanowił podstawę do opracowania wojskowego śmigłowca AW149.
- (44) Strona włoska przedstawiła porównanie charakterystyki technicznej obu śmigłowców: AW139 i AW149. Zdaniem Włoch porównanie wykazało, że:
- AW139 posiada wszystkie cechy śmigłowca cywilnego,
 - AW149 posiada wszystkie cechy śmigłowca wojskowego,
 - efekty transferu *know-how* między tymi dwoma śmigłowcami są nieznaczące, ponieważ oba modele zasadniczo się od siebie różnią.
- (45) Poniższą tabelę opracowano w oparciu o informacje dostarczone przez stronę włoską. Trzecia kolumna zawiera porównanie obu śmigłowców, tj. wskazanie, czy części opracowane dla potrzeb AW149 różnią się od części dla AW139.

Tabela 2

Porównanie projektów AW139 i AW149

	Cywilna wersja AW139	Wojskowa wersja AW149	AW149 w porównaniu z AW139
Średnica wirnika nośnego	13,8 m	14,6 m	Nowa
Średnica śmigła ogonowego	2,7 m	2,8 m	Nowa
Wielkość kokpitu		Szerokość + 3 cm	Nowy projekt

	Cywilna wersja AW139	Wojskowa wersja AW149	AW149 w porównaniu z AW139
Kabina		Długość + 30 cm Szerokość + 26 cm	Nowy projekt
Podwozie	Nieodporne na zderzenia Prześwit 42 cm	Odporne na zderzenia (według standardów wojskowych) Prześwit 50 cm	Nowy projekt
Statecznik kierunkowy		+ 45 cm	Zmodyfikowany lub nowy
Waga startowa	6 400 kg; certyfikat zgodności z JAR/FAR 29 dla statków cywilnych	6 800–7 000 kg (bez wyposażenia operacyjnego); certyfikaty AR 56 (wersja wielozadaniowa) i DEF STAN 00-970 (Ministerstwo Obrony Zjednoczonego Królestwa)	Nowa
Silniki	Podstawowy PW PT6-67C	PW PT6-67C o dużej mocy (według Włoch)	Nowe
Przeniesienie napędu		+ 25 % dostępnego momentu obrotowego	Nowe elementy mechaniczne przy tej samej obudowie
Pomocniczy zespół energetyczny	Brak	Akcesoryjna jednostka napędowa	Nowy
Układ paliwowy	Odporny na zderzenia według norm cywilnych JAR/FAR 29	Odporny na zderzenia według norm wojskowych; samouszczelniający	Nowy projekt
Uzbrojenie	Brak	Karabiny 7,62 mm; możliwość zamocowania wyrzutni 7 × 70 mm; działka 20 mm	Nowe
Ładunek podwieszany	Standard w wersji wielozadaniowej (poszukiwawczo-ratowniczej)	Ładunek zamocowany na wingletach zgodnie z normami NATO	Nowy projekt
Ochrona przeciwbalisticzna	Brak	Tak	Nowa
Awionika	Zwykłe systemy cywilne	Elastyczny system z możliwością dodawania nowych instrumentów dla potrzeb misji; komunikacja i nawigacja zgodne z wymogami wojskowymi	Nowa

- (46) Włochy przedłożyły również informacje dotyczące prac rozwojowych prowadzonych nad AW139. W 2000 r. opracowano naziemny pojazd testowy, a w 2001 r. powstał model demonstracyjny/prototyp mogący latać. W 2000 r. i 2001 r. powstały pierwsze prototypy i rozpoczęto prace rozwojowe oraz certyfikację. W czerwcu 2003 r. śmigłowiec uzyskał certyfikat EASA (a następnie FAA w Stanach Zjednoczonych). W 2004 r. uzyskano nowy certyfikat pozwalający na realizację pierwszych dostaw wersji podstawowej. W 2005 r. wydano kolejny certyfikat dla instalacji pomocniczych do pełniejszej wersji śmigłowca, wyposażonej w takie systemy awioniki jak radar meteorologiczny, kamera termowizyjna, pływaki awaryjnego lądowania, zbiorniki pomocnicze itd.
- (47) Włochy przestawiły również wyjaśnienia dotyczące sytuacji finansowej Agusty i finansowania przez nią projektów badawczo-rozwojowych. Przedłożono wykaz partnerów współpracujących na zasadzie podziału

zysku i ryzyka, którzy byli zaangażowani w opracowywanie AW139 i dzięki którym Agusta mogła znacząco zmniejszyć swój początkowy udział w projekcie.

- (48) Włochy podały wysokość łącznej kwoty wydatków poniesionych przez Agustę na badania i rozwój. W szczególności, według strony włoskiej, kwota tych inwestycji wyniosła około [20–30] % rocznego obrotu firmy (średnio [550–700] mln EUR w okresie 1998–2000). Na projekty wojskowe finansowane w oparciu o ustawę nr 808/85 przeznaczono [...] % łącznej kwoty wydatków na badania i rozwój. Pozostałą kwotę wydano albo na projekty cywilne współfinansowane przez państwo (10,30 % – projekty finansowane na mocy ustawy nr 808/85), albo na projekty badawczo-rozwojowe całkowicie finansowane przez firmę ([35–45] %). Finansowanie projektu badawczo-rozwojowego, w ramach którego opracowano AW139, osiągnęło poziom [...] mln EUR rocznie ([...] % z [...] %).

(49) Włochy przedłożyły również oświadczenie audytorów Agusty (PricewaterhouseCoopers) z dnia 15 września 2006 r., zgodnie z którym:

— dane dotyczące kosztów materiałów, wyposażenia i innych kosztów zewnętrznych są poprawnie wyprowadzone z księgowości analitycznej dotyczącej projektu,

— koszty pracy są ustalone na podstawie standardowych stawek godzinowych, które nie przekraczają stawek określonych przez Ministerstwo Obrony, oraz

— dane związane z finansowaniem odpowiadają kwotom przyznanym przez Ministerstwo Przemysłu na mocy ustawy nr 808.

(50) Wreszcie na stwierdzenie wysunięte przez stronę trzecią, jakoby pierwsza certyfikacja miała kluczowe znaczenie dla określenia charakteru projektu badawczo-rozwojowego, władze włoskie odpowiedziały, że certyfikacja nie jest wystarczającym warunkiem dla podejmowania decyzji co do charakteru śmigłowca. Na poparcie tych słów władze włoskie przedłożyły długi wykaz śmigłowców, które najpierw otrzymały certyfikat wojskowy, a dopiero później cywilny lub na odwrót, a nawet jednocześnie przechodziły dwie procedury certyfikacyjne.

(51) Włochy twierdziły również, że ostatnio zwykłą praktyką stał się wymóg certyfikacji śmigłowców wojskowych również przez organy cywilne, a następnie ograniczenie certyfikacji wojskowej do zaledwie kilku elementów (takich jak awionika i uzbrojenie).

(52) W podsumowaniu strona włoska utrzymywała, że certyfikacja cywilna nie wyklucza możliwości finansowania prac nad pierwotną wersją śmigłowca przeznaczoną do celów wojskowych (co zdaniem władz włoskich miało miejsce w przypadku A139) i późniejszego pokrycia kosztów opracowania i certyfikacji cywilnej wersji śmigłowca w całości ze środków własnych spółki.

4.2. Projekt BA609

(53) Projekt BA609 dotyczy opracowania statku powietrznego typu tilt-rotor, który może startować oraz lądować jak śmigłowiec i lecieć jak samolot. Wirniki na skrzydłach są umieszczone pionowo podczas startu i lądowania, a następnie w pozycji poziomej podczas lotu. Pozwala to połączyć elastyczność helikoptera podczas startowania i lądowania na małej przestrzeni z możliwością pokonywania większych odległości ze znacznie większą prędkością. Jednocześnie, przy uwzględnieniu wielkości i właściwości tego statku, w porównaniu z innymi śmigłowcami nadal musi on lądować na przygotowanym podłożu (platforma cementowa) co oznacza, że nie nadaje się on do misji na terenach pustynnych ani do lądowania na platformach wiertniczych.

(54) Projekt BA609 jest prowadzony przez amerykańską spółkę Bell. Według strony włoskiej BA609 pochodzi od V22 – statku powietrznego typu tilt-rotor używanego przez rząd USA.

(55) Zdaniem Włoch cywilną wersję tego statku opracowuje spółka Bell razem z Agustą, samodzielnie pokrywając koszty projektu poprzez spółkę BellAgusta, w której 60 % udziałów posiada Bell, a 40 % Agusta.

(56) Według Włoch jednoczesne opracowywanie dwóch wersji BA609 przebiega następująco:

Tabela 3

Etapy projektu BA609

Rok	Etapy opracowywania cywilnego śmigłowca BA609	Etapy opracowywania wojskowego śmigłowca BA609
1996 r.	Bell rozpoczyna prace nad śmigłowcem	
październik 1998 r.	Porozumienie między spółkami Bell i Agusta	[...]
październik 1998 r.		[...]
grudzień 2002 r.	Pierwsze naziemne testy prototypu BA609	
marzec 2003 r.	Pierwszy lot pierwszego prototypu	
2004 r.		[...]
wrzesień 2005 r.		[...]

Rok	Etapy opracowywania cywilnego śmigłowca BA609	Etapy opracowywania wojskowego śmigłowca BA609
lipiec 2006 r.	Pierwszy lot drugiego prototypu cywilnego	
2012 r.	Oczekiwanie na wydanie certyfikatu	

(57) W maju 2007 r. władze włoskie przedłożyły Komisji dokumentację dotyczącą wymogów wojskowych.

(58) Włochy dostarczyły również pisma otrzymane od marynarki wojennej, dla której opracowanie BA609 miało istotne znaczenie strategiczne. Włochy wyraziły chęć umieszczenia statków powietrznych typu tilt-rotor na pokładzie [...].

(59) Zdaniem Włoch prace prowadzone przez Agustę we Włoszech nad projektem BA609, który według władz włoskich jest przez nie wspierany, dotyczy wojskowej wersji BA609, odrębnej i różniącej się od cywilnej wersji BA609 obecnie opracowywanej w zakładach spółki Bell w Stanach Zjednoczonych.

(60) Włochy dostarczyły szczegółowych informacji dotyczących charakterystyki technicznej obu wersji – wojskowej i cywilnej – potwierdzających, zdaniem włoskich władz, istnienie wersji wojskowej:

— wersja wojskowa jest cięższa (8 ton w porównaniu z 7,6 tony) i ma większą wagę startową (18 000 lb w porównaniu z 16 800 lb),

— w wersji wojskowej wzmocniono strukturę, aby pozwolić na zamocowanie drzwi przesuwanych, ochronę balistyczną, wzmocnienia w miejscach, gdzie dodano dodatkowe ładunki oraz absorpcję energii w kadłubie, co odpowiada bardziej rygorystycznym wymogom w zakresie odporności na kolizję,

— silnik wykorzystany w wersji wojskowej to silnik o dużej mocy PWC PT6C-67 (a nie PWC PT6C-67A),

— wersja wojskowa posiada pomocniczy zespół energetyczny (APU), który dostarcza moc, gdy silniki są wyłączone i zwiększa zdolność operacyjną statku; wersja cywilna nie posiada APU,

— podwozie w wersji wojskowej zostało opracowane z myślą o twardych lądowaniach i uderzeniach, co jest charakterystyczne dla zastosowań wojskowych; wersja cywilna jest wyposażona w wysuwane podwozie,

— wersja wojskowa jest wyposażona w odporny na zderzenia system paliwowy, samouszczelniający, w którym paliwo można uzupełniać podczas lotu, co jest zgodne z wojskowymi wymogami dla innych śmigłowców; układ paliwowy w wersji cywilnej jest mniej odporny na zderzenia,

— wersja wojskowa posiada inne cechy, nieuwzględnione w wersji cywilnej: jest wyposażona w 20 mm karabiny maszynowe i wyrzutnie rakiet; pozwala na podwieszenie dodatkowych ładunków do celów wojskowych (aby umożliwić załadunek i rozładunek oddziałów itd.); jest wyposażona w ochronę balistyczną skrzydeł i wirników, opancerzone kabiny pilota itd.

(61) Dnia 29 września 2008 r. na zaproszenie władz włoskich urzędnicy Komisji uczestniczyli w wizycie na miejscu. Władze włoskie pokazały im bazę wojskową, w której był w tym czasie testowany BA609 oraz siedzibę główną Agusty, w tym jej działy badawczo-rozwojowe.

(62) Urzędnikom Komisji pokazano:

— pomieszczenie centrali telemetrycznej oraz informacje o bieżących działaniach wykonywanych w ramach lotu testowego BA609,

— lot i lądowanie drugiego prototypu BA609 ⁽¹⁾, w tym przedstawienie wirników z trybu samolotowego do trybu śmigłowca,

— BA609 wraz z prezentacją dokonaną przez pilota,

— trzeci prototyp BA609, opracowywany obecnie w hangarze w bazie wojskowej.

⁽¹⁾ Pierwszy prototyp jest testowany przez spółkę Bell Agusta Aerospace Company w Teksasie.

- (63) Podczas pobytu urzędników w bazie wojskowej dyrektor generalny Agusty dokonał szczegółowej prezentacji BA609. Z kolei przedstawiciel włoskiego Ministerstwa Obrony podał kilka szczegółowych informacji na temat wymogów ministerstwa dotyczących konfiguracji wojskowej i misji.
- (64) Przedstawiono również dowody związane wątpliwościami wysuniętymi przez władze amerykańskie odpowiedzialne za V22 [...] ⁽¹⁾.
- (65) Przedłożono też informacje dotyczące przejścia od podstawowych systemów awioniki stosowanych w statkach typu tilt-rotor do konfiguracji misji wojskowych [...].
- (66) Na terenie o dostępie ograniczonym ze względów bezpieczeństwa w siedzibie głównej Agusty w Cascina Costa urzędnikom Komisji pokazano następujące elementy bezpośrednio związane z BA609:
- wykonaną w skali jeden do jednego atrapę BA609 w konfiguracji [...] i z wyposażeniem odpowiednim dla misji [...],
 - laboratorium integracji systemu misji, w którym była możliwość obejrzenia symulacji misji z [...].
- (67) Włochy dostarczyły informacji o wsparciu udzielonym na rzecz BA609 w ramach dwóch decyzji dotyczących udzielenia pomocy. Pierwsza decyzja dotyczyła okresu 1998–2000 i obejmowała kwotę ok. [...] mln EUR.
- (68) Druga decyzja dotyczyła lat 2001–2004 i obejmowała kwotę ok. [...] mln EUR. Ze względu na znaczne opóźnienia w realizacji projektu działania z nim związane są nadal prowadzone, a ostatnie raty zostały wypłacone przez rząd włoski w [...].
- (69) Włochy przedłożyły tabelę zawierającą szczegółowe informacje dotyczące kwoty wsparcia ⁽²⁾.

Tabela 4

Wsparcie finansowe dla projektu BA609

(w mln EUR)								
	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	Suma
Wojskowe technologie zastosowane w platformie								
Kod symulacji statku typu tilt-rotor	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Technologia systemu przeniesienia mocy	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
System kontroli lotu	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Sprzęt i oprogramowanie do lotów testowych	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Suma częściowa	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Dalsze wojskowe i cywilne konfiguracje BA609								
Architektura	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Kadłub	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Systemy	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Awionika	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Suma częściowa	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Suma	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽¹⁾ [...]⁽²⁾ Należy zwrócić uwagę na drobną rozbieżność między kwotami podanymi przez Włochy w tabeli a informacjami dostarczonymi przez Włochy i dotyczącymi wysokości kwot określonych w dwóch decyzjach o udzieleniu pomocy.

- (70) Włochy przedłożyły również informacje dotyczące wydatków poniesionych przez Agustę na cele badawczo-rozwojowe (zob. motyw 48). Wydatki na wersję cywilną BA609 w latach 1998-2000 wyniosły średnio [...] mln EUR rocznie ([...] % z [...] % wymienionych powyżej).
- (71) Jak stwierdzono w motywie 49, w odniesieniu do A139 Włochy dostarczyły oświadczenie sporządzone przez audytorów Agusty (PricewaterhouseCoopers).
- (72) Zdaniem Włoch technologie z projektu wojskowego nie zostały przeniesione do projektu cywilnego realizowanego przez spółkę BellAgusta. Ponadto strona włoska utrzymuje, że nawet gdyby doszło do transferu know-how, określenie stopnia przeniesienia technologii byłoby niezwykle trudne.
- (73) Włochy uznają, że podstawowa technologia wytwarzania śmigłowców z założenia ma dwoisty charakter i to samo stwierdzenie stosuje się również do statków typu tilt-rotor. Jednakże zauważają też, że w analizowanym przypadku kwestia ta jest jeszcze bardziej złożona, ponieważ projekt dotyczy bardzo innowacyjnego statku powietrznego wywodzącego się z projektu wojskowego zrealizowanego na znacznie większą skalę.
- (74) Wreszcie Włochy zwracają uwagę, że opracowanie statku powietrznego typu tilt-rotor nie miałoby wpływu na konkurencję, ponieważ w Europie i na całym świecie nie są prowadzone jakiejkolwiek alternatywne lub porównywalne projekty.
- (75) W ramach podsumowania Włochy stwierdzają, że BA609, będący jedynym projektem badawczo-rozwojowym dotyczącym statków powietrznych typu tilt-rotor, jaki zamierzają wesprzeć, dotyczy statku powietrznego dla celów wojskowych.

4.3. Wnioski przedłożone przez Włochy dotyczące dwóch przedmiotowych projektów

- (76) W odniesieniu do obu statków powietrznych władze włoskie powołują się na art. 296 Traktatu WE. Dlatego też zwracają się do Komisji o zamknięcie toczącego się postępowania wyjaśniającego jako bezcelowego, ponieważ analizowane środki nie wchodzą w zakres stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE.
- (77) W kilku pismach władze włoskie zwróciły również uwagę, że jeżeli Komisja ma zastrzeżenia w dziedzinie konkurencji dotyczące środków przyjętych przez rząd włoski, to powinna zbadać te środki razem z Włochami zgodnie z art. 298 ust. 1 Traktatu WE.

5. OCENA

- (78) Zasadniczym celem oceny przeprowadzanej przez Komisję jest ustalenie, czy pomoc udzielona przez

Włochy na rzecz dwóch opisanych powyżej projektów wchodzi w zakres obowiązywania art. 296 Traktatu WE.

- (79) Jeżeli środek przyjęty przez rząd włoski na rzecz tych dwóch projektów nie wchodzi w zakres art. 296 Traktatu WE, jak argumentuje strona trzecia, Komisja będzie musiała przeanalizować je w oparciu o art. 87 Traktatu WE, a w szczególności o przepisy mające zastosowanie do oceny pomocy na rzecz projektów badawczo-rozwojowych. Z kolei jeżeli włoskie środki wchodzą w zakres stosowania art. 296 Traktatu WE, nie miałyby zastosowania przepisy dotyczące konkurencji ⁽¹⁾.
- (80) Informacje przedłożone przez Włochy oraz wizyta na miejscu pozwoliły Komisji na wyciągnięcie wniosków dotyczących przedmiotowych projektów i środków podjętych na ich rzecz przez rząd włoski.
- (81) Na początku należy przypomnieć, że sam charakter i cel wojskowy sprzętu nie jest wystarczający, by uzasadnić wyłączenie stosowania przepisów wspólnotowych na podstawie art. 296 Traktatu WE. Taki środek powinien być również konieczny do ochrony istotnych interesów bezpieczeństwa danego państwa członkowskiego. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości art. 296 Traktatu WE winien być interpretowany w sposób restrykcyjny, a zakres jego zastosowania powinien ograniczać się do wyjątkowych, wyraźnie określonych przypadków. Ponadto ciężar dowodu co do spełnienia warunków stosowania zwolnienia spoczywa na państwach członkowskich.
- (82) Dlatego też, po pierwsze, ocenę należy rozpocząć od przeanalizowania charakteru obu projektów badawczych.
- (83) Po drugie, podczas oceny należy sprawdzić, czy Włochy wykazały konieczność podjęcia przedmiotowych środków dla ochrony ich podstawowych interesów bezpieczeństwa, które odnoszą się do produkcji lub handlu bronią, amunicją i materiałami wojskowymi – innymi słowy należy ustalić, czy ma zastosowanie art. 296 Traktatu WE.
- (84) Po trzecie, podczas oceny należy również zbadać, czy tego rodzaju wsparcie mogłoby wpłynąć na warunki konkurencji na wspólnym rynku w odniesieniu do opracowywania cywilnych śmigłowców przez Agustę.
- (85) Podczas przeprowadzania oceny obu projektów należy podkreślić, że badane środki dotyczą etapów badawczo-rozwojowych. Liczy się nie tylko sam charakter produktów końcowych, ale również charakter prac przeprowadzonych podczas tych etapów. Ponadto trzeba zauważyć, że analizowane projekty były ograniczone tylko do etapu badawczo-rozwojowego i nie jest możliwe dokonanie ich oceny w oparciu o umowę produkcyjną, o co zwraca się strona trzecia, ponieważ taka umowa jest zawierana na późniejszym etapie.

⁽¹⁾ Zob. sprawa T-26/01, *Fiocchi Munizioni SpA przeciwko Komisji*, Rec. 2003, s. II-3951, pkt 59.

(86) Włochy przedłożyły wystarczające dowody w zakresie obu projektów oraz umożliwiły zorganizowanie wizyty w bazie wojskowej.

(87) Na koniec należy przypomnieć, że rząd włoski oparł się na tej samej podstawie prawnej – ustawie nr 808/85 – w celu wspierania zarówno cywilnego, jak i wojskowego projektu. Jak zauważono w decyzji 2008/806/WE, oparcie się na prawie cywilnym jako podstawie prawnej dla wspierania projektów wojskowych, z jednej strony, przyczyniło się do powstania niepewności co do charakteru finansowanych projektów, ale, z drugiej strony, wyjaśniło, dlaczego takie projekty nie były uwzględnione w budżecie obronnym.

5.1. Projekt A139

(88) Dokumentacja dostarczona przez władze włoskie wykazała, że projekt badawczo-rozwojowy A139 był przeznaczony do zastosowań związanych z bezpieczeństwem narodowym.

(89) W szczególności w przypadku A139 analizowany projekt dotyczył jedynie opracowania modelu demonstracyjnego, co jest jednym z pierwszych etapów tworzenia śmigłowca. Włochy wyjaśniły, że model demonstracyjny posłużył wyłącznie do opracowania wojskowego śmigłowca AW149.

(90) Włochy przedłożyły dokumenty wojskowe określające misję, jakie ma wykonywać śmigłowiec wojskowy (zob. motyw 35).

(91) Włochy dostarczyły również dokument wojskowy zawierający specyfikacje techniczne realizowanego projektu (zob. motyw 36). Specyfikacje te są wynikiem projektu badawczo-rozwojowego. Zdaniem strony trzeciej wymogi wojskowe i wojskowe specyfikacje techniczne stanowią dwa etapy właściwe dla programów wojskowych.

(92) Z dostarczonych informacji i dowodów przedłożonych przez Włochy wynika, że model demonstracyjny miał zostać wykorzystany do opracowania śmigłowca AW149, którego stworzenie zabrało znacznie więcej czasu, niż na początku planowano.

(93) Należy zauważyć, że pod względem celów i charakterystyki AW149 rzeczywiście jest śmigłowcem wojskowym⁽¹⁾.

(94) Włochy dostarczyły również informacji na temat całości finansowania publicznego przyznanego na rzecz analizowanego projektu oraz łącznych inwestycji Agusty

w badania i rozwój. Kwoty te są zgodne z danymi dotyczącymi finansowania wstępnych prac nad stworzeniem modelu demonstracyjnego.

(95) Włochy przedłożyły oświadczenie audytorów firmy, które potwierdza, że wydatki na projekt A139 zostały zarejestrowane jako wydatki wojskowe i odpowiadają kryteriom ustalonym przez włoskie Ministerstwo Obrony.

(96) Misje określone dla AW149 obejmują w głównej mierze istotne dla bezpieczeństwa narodowego działania wsparcia powietrznego dla operacji na polu walki.

(97) Dlatego też informacje przedłożone przez Włochy prowadzą do wniosku, że AW149 jest śmigłowcem o istotnym znaczeniu dla celów bezpieczeństwa narodowego, określonych przez Ministerstwo Obrony i następnie dostosowywanych w oparciu o doświadczenie zdobyte podczas misji operacyjnych realizowanych przez włoską armię⁽²⁾.

(98) Informacje dostarczone przez stronę włoską pokazują, że środki wspierające podjęte przez władze włoskie względem projektu A139 zostały uznane za konieczne dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa Włoch, ponieważ pozwoliły na zaspokojenie potrzeb wojskowych i sfinansowanie opracowania technologii produkcji broni, w tym przypadku śmigłowców wojskowych, które są uwzględnione w wykazie, o którym mowa w art. 296 ust. 2. W związku z tym w ramach oceny przedmiotowego środka należy uznać, iż na podstawie dostępnych informacji nie jest możliwe stwierdzenie, że Włochy niesłusznie powołały się na art. 296.

(99) Włochy twierdzą, że projekt A139 w żaden sposób nie byłby przydatny przy opracowywaniu śmigłowca cywilnego AW139.

(100) Jednocześnie można stwierdzić, że stosowanie przez spółkę tego samego akronimu (A139) dla śmigłowca cywilnego (AW139) wzbudziło wątpliwości co do charakteru tego projektu.

(101) Włochy dostarczyły szczegółowych informacji dotyczących obu śmigłowców i ich wyposażenia. Dzięki nim można stwierdzić, że śmigłowiec cywilny A139 (AW139) i AW149 to dwa różne śmigłowce.

(102) Wsparcie Włoch zostało udzielone na początku etapu badawczo-rozwojowego opracowywania śmigłowca, który spełniałby konkretne wymogi strategiczne włoskiego Ministerstwa Obrony.

⁽¹⁾ Według informacji udostępnionych do publicznej wiadomości, na przykład na stronie internetowej spółki, AW149 może być wykorzystany do wsparcia pola walki, ratownictwa bojowego SAR, rozpoznania, obserwacji, ewakuacji medycznej, działań poszukiwawczo-ratowniczych, a także jako maszyna wsparcia dowodzenia i kontroli.

⁽²⁾ W dziedzinie bezpieczeństwa narodowego państwa członkowskie często rozpoczynają projekty, które niekoniecznie muszą zostać doprowadzone do etapu produkcji, a których celem jest opracowanie nowych technologii. Jest rzeczą nieprawdopodobną, aby wojskowe projekty badawczo-rozwojowe nie wchodziły w zakres art. 296 Traktatu WE, ponieważ nie okazały się udane lub ponieważ nie podjęto decyzji o wykorzystaniu ich wyników. Dlatego też Ministerstwo Obrony nie uznało podpisania umów produkcyjnych za element konieczny dla zastosowania art. 296 Traktatu WE względem projektów badawczo-rozwojowych.

- (103) Przedłożone przez Włochy informacje związane charakterystyką wojskową projektu A139 i argumenty dotyczące cywilnego charakteru AW139 wysunięte przez stronę trzecią są spójne. Z drugiej strony jest rzeczą możliwą i prawdopodobną, że działania badawczo-rozwojowe zrealizowane w ramach wspieranego projektu A139 okazały się przydatne podczas opracowywania cywilnego śmigłowca AW139⁽¹⁾.
- (104) Należy przypomnieć, że śmigłowce posiadają cechy umożliwiające ich podwójne zastosowanie. Zdaniem Włoch w tym sektorze często zdarza się, że spółki korzystają z projektów badawczo-rozwojowych śmigłowców wojskowych przy opracowywaniu śmigłowców cywilnych.
- (105) Dlatego można stwierdzić, że choć władze włoskie nie popełniły błędu, powołując się na art. 296 Traktatu WE, to wydaje się również, że środki te w istocie powodowały zakłócenie warunków konkurencji na wspólnym rynku, ponieważ były również przydatne podczas opracowywania cywilnego śmigłowca AW139.
- (106) W związku z tym Komisja, na podstawie art. 298 ust. 1, zbada z władzami włoskimi sposoby dostosowania tych środków do zasad ustanowionych w Traktacie.

5.2. Projekt BA609

- (107) W odniesieniu do BA609 władze włoskie dostarczyły wystarczających informacji wykazujących, że wersja wojskowa statku powietrznego typu tilt-rotor jest w trakcie opracowywania.
- (108) Władze włoskie przedstawiły szczegółową prezentację misji, do których będzie przeznaczony BA609. Udostępniono dowody potwierdzające zapotrzebowanie Ministerstwa Obrony na tego rodzaju statek powietrzny. Zdaniem strony trzeciej krok ten jest niezbędny w projektach wojskowych.
- (109) Władze włoskie zorganizowały również wizytę w bazie wojskowej. Była to okazja do obejrzenia prototypów opracowywanego statku powietrznego oraz atrap wyposażenia wykonanych w skali rzeczywistej, a także upewnienia się, czy istotnie są one przeznaczone do celów wojskowych (zob. motywy 62–66).
- (110) Władze włoskie dostarczyły również informacji związanych z finansowaniem udzielonym na rzecz opracowania statku.
- (111) Przedłożono także oświadczenie audytorów potwierdzające, że kwoty wypłacone przez rząd włoski zostały w całości wykorzystane przez spółkę na projekty wojskowe.
- (112) Ponadto władze włoskie wyjaśniły, że właściwości statku typu tilt-rotor umożliwiają jego strategiczne wykorzystanie do celów bezpieczeństwa narodowego, jak na przykład patrolowanie obszaru morskiego, mające szczególne znaczenie dla Włoch w związku z ich położeniem geograficznym w środkowej części obszaru Morza Śródziemnego.
- (113) Zwłaszcza prezentacja procesu rozwijania systemów awioniki dała wyobrażenie o potencjalnych misjach mających znaczenie dla bezpieczeństwa narodowego, w których statek tego typu mógłby uczestniczyć.
- (114) Informacje dostarczone przez stronę włoską pokazują, że środki wspierające podjęte przez władze włoskie względem projektu BA609 zostały uznane za konieczne dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa Włoch, ponieważ pozwoliły na zaspokojenie potrzeb wojskowych i sfinansowanie opracowania technologii produkcji broni, w tym przypadku śmigłowców wojskowych, które są uwzględnione w wykazie, o którym mowa w art. 296 ust. 2. W związku z tym w ramach oceny przedmiotowych środków należy uznać, że na podstawie dostępnych informacji nie jest możliwe stwierdzenie, że Włochy niesłusznie powołały się na art. 296 Traktatu.
- (115) Z drugiej strony, należy również zauważyć, że jednocześnie opracowywanie dwóch wersji statku powietrznego, nawet tak innowacyjnego jak BA609, nieuchronnie prowadzi do transferu *know-how* z jednej części projektu do drugiej. Nawet jeżeli, zgodnie z tym, co wykazały Włochy, istnieją znaczące różnice między wersją opracowywaną do celów wojskowych a wersją przeznaczoną na rynek cywilny, jest prawdopodobne, że wykorzystanie technologii zastosowanych podczas prac nad statkiem wojskowym w wersji cywilnej okazało się korzystne.
- (116) Przede wszystkim dotyczy to początkowych prac prowadzonych przez Agustę nad technicznymi rozwiązaniami typu tilt-rotor.
- (117) Aby dokonać właściwej oceny początkowych prac, należy uświadomić sobie, że tego rodzaju prace – w większości przeprowadzone pod koniec lat 90. – są bardzo odległe od końcowego produktu, który według najnowszych prognoz zostanie wprowadzony na rynek dopiero w 2013 r., jeżeli nie później⁽²⁾.
- (118) Przedłożone przez Włochy informacje dotyczące wojskowego charakteru projektu BA609 są spójne z informacjami dostarczonymi przez stronę trzecią i dotyczącymi cywilnego charakteru BA609. Włochy uznają istnienie dwóch równoległych projektów. Dlatego jest rzeczą możliwą i prawdopodobną, aby działania przeprowadzone w ramach finansowanego projektu BA609 okazały się przydatne dla obecnie opracowywanego cywilnego statku powietrznego⁽³⁾.
- (119) Dlatego można stwierdzić, że choć władze włoskie nie popełniły błędu, powołując się na art. 296 Traktatu WE, to wydaje się również, że środki te w istocie powodowały zakłócenie warunków konkurencji na wspólnym rynku, ponieważ były również przydatne do opracowywania cywilnego statku powietrznego BA609.
- (120) W związku z tym Komisja, na podstawie art. 298 ust. 1, zbada z władzami włoskimi sposoby dostosowania tych środków do zasad ustanowionych w Traktacie.

⁽¹⁾ Na przykład poprzez niższe koszty działań badawczo-rozwojowych lub poprzez wykorzystanie technologii początkowo opracowanych w projekcie wojskowym A139, a później użytych w cywilnym produkcie AW139.

⁽²⁾ Fakt, że projekt ten jest nadal rozwijany, pociąga za sobą dwie konsekwencje: nie opracowano do tej pory żadnych specyfikacji technicznych, ponieważ projekt dotyczy zupełnie nowej technologii, która będzie podlegała złożonemu procesowi certyfikacji, oraz nie zawarto żadnej umowy produkcyjnej, ponieważ projekt badawczo-rozwojowy nadal trwa.

⁽³⁾ Na przykład poprzez niższe koszty działań badawczo-rozwojowych lub poprzez wykorzystanie technologii początkowo opracowanych dla projektu wojskowego BA609 i wykorzystanych jednocześnie w cywilnym projekcie BA609.

6. PODSUMOWANIE

- (121) W świetle powyższych czynników Komisja może stwierdzić, że wsparcie przyznane przez rząd włoski na mocy ustawy nr 808/85 na rzecz dwóch projektów badawczo-rozwojowych – A139 i BA609 – wchodzi w zakres stosowania art. 296.
- (122) W związku z tym nie ma powodu, aby kontynuować postępowanie wszczęte na mocy art. 88 ust. 2 i może ono zostać zamknięte.
- (123) Jednakże badanie Komisji wykazało również, że podjęte środki miały wpływ na warunki konkurencji na wolnym rynku w odniesieniu do produktów nieprzeznaczonych do celów wyłącznie wojskowych.
- (124) Z tych względów Komisja, na podstawie art. 298 ust. 1, powinna zbadać z władzami włoskimi, w ramach oddzielnego postępowania, sposoby dostosowania tych środków do zasad ustanowionych w Traktacie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środki przyjęte przez Włochy w oparciu o ustawę nr 808/1985 na rzecz dwóch projektów badawczo-rozwojowych, A139 i BA609, wchodzą w zakres art. 296 Traktatu WE. Dlatego też nie ma powodu, aby kontynuować bieżące postępowanie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2009 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 349 z dnia 29 grudnia 2009 r.)

1. Strona 2, motyw 15:

zamiast: „Ryzyko związane z przekroczeniem najwyższych dopuszczalnych progów zanieczyszczeń jest określone (...)”,

powinno być: „Ryzyko związane z przekroczeniem najwyższych dopuszczalnych progów substancji zanieczyszczających jest określone (...)”.

2. Strona 2, motyw 18:

zamiast: „Aby upewnić się, że porozumienia w zakresie zakupu interwencyjnego w odniesieniu do masła i odtłuszczonego mleka w proszku funkcjonują prawidłowo, niezbędne jest sprecyzowanie warunków zatwierdzania przedsiębiorstw produkcyjnych i kontroli, czy spełniają te warunki. W celu zagwarantowania skuteczności tych porozumień, należy wprowadzić przepisy umożliwiające podjęcie działań w przypadku niespełnienia przedmiotowych warunków. (...)”,

powinno być: „Aby upewnić się, że system zakupu interwencyjnego w odniesieniu do masła i odtłuszczonego mleka w proszku funkcjonuje prawidłowo, niezbędne jest sprecyzowanie warunków zatwierdzania przedsiębiorstw produkcyjnych i kontroli, czy spełniają te warunki. W celu zagwarantowania skuteczności systemu należy wprowadzić przepisy umożliwiające podjęcie działań w przypadku niespełnienia przedmiotowych warunków. (...)”.

3. Strona 7, art. 8 ust. 2:

zamiast: „W odniesieniu do zakupu produktów po ustalonej cenie państwo członkowskie może wymagać ilości większych niż ilości określone w ust. 1, (...)”,

powinno być: „W odniesieniu do zakupu produktów po ustalonej cenie państwo członkowskie może wymagać minimalnych ilości większych niż ilości określone w ust. 1, (...)”.

4. Strona 8, art. 10 ust. 1 lit. b) ppkt (iii):

zamiast: „w odniesieniu do zbóż i ryżu oświadczenia oferenta lub oferenta uczestniczącego w przetargu, że produkty są pochodzenia wspólnotowego oraz że oferta dotyczy jednородnej partii, która w przypadku ryżu musi obejmować ryż niełuskany tej samej odmiany; oraz”,

powinno być: „w odniesieniu do zbóż i ryżu oświadczenia oferenta lub oferenta uczestniczącego w przetargu, że produkty są pochodzenia wspólnotowego oraz że oferta lub oferta przetargowa dotyczy jednородnej partii, która w przypadku ryżu musi obejmować ryż niełuskany tej samej odmiany; oraz”.

5. Strona 10, art. 16 ust. 6 lit. c):

zamiast: „średnia cena rynkowa według kwalifikowalnych kategorii w państwie członkowskim lub w jego regionie stanowi średnią cen wszystkich klas określonych w lit. b), proporcjonalnie do udziału każdej z tych klas w uboju ogółem w danym państwie członkowskim lub w regionie.”,

powinno być: „średnia cena rynkowa według kwalifikowalnych kategorii w państwie członkowskim lub w jego regionie stanowi średnią cen rynkowych wszystkich klas określonych w lit. b), proporcjonalnie do udziału każdej z tych klas w uboju ogółem w danym państwie członkowskim lub w regionie.”.

6. Strona 10, art. 17 ust. 2:

zamiast: „Bez uszczerbku dla przepisów art. 20 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do zbóż, ryżu, wołowiny i odtuszczonego mleka w proszku oferowana cena jest co najmniej równa cenie referencyjnej określonej zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, a w odniesieniu do masła wynosi co najmniej 90 % ceny referencyjnej, o której mowa w art. 18 ust. 3 wymienionego rozporządzenia.”,

powinno być: „Bez uszczerbku dla przepisów art. 20 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do zbóż, ryżu, wołowiny i odtuszczonego mleka w proszku oferowana cena jest co najwyżej równa cenie referencyjnej określonej zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, a w odniesieniu do masła wynosi co najwyżej 90 % ceny referencyjnej, o której mowa w art. 18 ust. 3 wymienionego rozporządzenia.”.

7. Strona 12, art. 26 ust. 1:

zamiast: „Jeśli zboża lub ryż nie mogą być dostarczone do miejsca przechowywania centrum zakupu interwencyjnego wyznaczonego przez oferenta lub oferenta uczestniczącego w przetargu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) ppkt (iv), agencja interwencyjna wyznacza inne miejsce przechowywania tego samego centrum zakupu interwencyjnego lub miejsce przechowywania innego zatwierdzonego centrum zakupu interwencyjnego, do którego należy dostarczyć produkty po najniższych kosztach.”,

powinno być: „Jeśli zboża lub ryż nie mogą być dostarczone do miejsca przechowywania centrum interwencyjnego wyznaczonego przez oferenta lub oferenta uczestniczącego w przetargu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) ppkt (iv), agencja interwencyjna wyznacza inne miejsce przechowywania tego samego centrum interwencyjnego lub miejsce przechowywania innego zatwierdzonego centrum interwencyjnego, do którego należy dostarczyć produkty po najniższych kosztach.”.

8. Strona 12, art. 27 ust. 1:

zamiast: „Koszt rozładunku ponosi zwycięski oferent.”,

powinno być: „Koszt rozładunku ponosi oferent, którego oferta została wybrana.”.

9. Strona 13, art. 27 ust. 2 akapit drugi:

zamiast: „W zależności od przyznanych ilości Komisja może jednak przedłużyć ten okres o jeden tydzień. (...)”,

powinno być: „W zależności od przyznanych ilości agencja interwencyjna może jednak przedłużyć ten okres o jeden tydzień. (...)”.

10. Strona 13, art. 29 ust. 2:

zamiast: „Zgodnie z art. 26 ust. 1 jeśli agencja interwencyjna zmienia miejsce przechowywania wskazane przez oferenta lub oferenta uczestniczącego w przetargu, wówczas ponosi ona dodatkowe koszty transportu na odległość nieprzekraczającą 20 km. (...)”,

powinno być: „Zgodnie z art. 26 ust. 1 jeśli agencja interwencyjna zmienia miejsce przechowywania wskazane przez oferenta lub oferenta uczestniczącego w przetargu, wówczas ponosi ona dodatkowe koszty transportu z wyłączeniem pierwszych 20 km. (...)”.

11. Strona 14, art. 32 ust. 2 akapit pierwszy:

zamiast: „(...) konsekwencje finansowe wynikające z nieprzestrzegania najwyższych dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń ponosi państwo członkowskie (...)”,

powinno być: „(...) konsekwencje finansowe wynikające z nieprzestrzegania najwyższych dopuszczalnych poziomów substancji zanieczyszczających ponosi państwo członkowskie (...)”.

12. Strona 14, art. 32 ust. 4:

zamiast: „(...) w szczególności jeśli sytuacja na rynku jest poważnie zakłócona obecnością zanieczyszczeń (...)”,

powinno być: „(...) w szczególności jeśli sytuacja na rynku jest poważnie zakłócona obecnością substancji zanieczyszczających (...)”.

13. Strona 14, art. 32 ust. 5 ppkt (vi):

zamiast: „analizami zanieczyszczeń.”,

powinno być: „analizami substancji zanieczyszczających.”.

14. Strona 15, art. 33 ust. 2 akapit drugi:

zamiast: „W ciągu 45 dni od przejścia zbóż agencja interwencyjna dokonuje dalszej kontroli objętościowej. (...)”,

powinno być: „W ciągu 45 dni od przejścia agencja interwencyjna dokonuje dalszej kontroli objętościowej. (...)”.

15. Strona 16, art. 35 ust. 2:

zamiast: „W przypadku gdy analizy nie pozwalają stwierdzić, czy oferowane zboża lub ryż mogą być dopuszczone do zakupu interwencyjnego, (...)”,

powinno być: „W przypadku gdy analizy i kontrole nie pozwalają na dopuszczenie oferowanych zbóż lub ryżu do zakupu interwencyjnego, (...)”.

16. Strona 16, art. 38 ust. 2 lit. b):

zamiast: „dla oferenta uczestniczącego w przetargu, w przypadku procedury przetargowej, cenę obliczoną przez agencję interwencyjną na podstawie ceny wskazanej w ofercie przetargowej.”,

powinno być: „dla oferenta, którego oferta została wybrana, w przypadku procedury przetargowej, cenę obliczoną przez agencję interwencyjną na podstawie ceny wskazanej w ofercie przetargowej.”.

17. Strona 19, art. 47 ust. 3:

zamiast: „(...) Agencje interwencyjne powiadamiają oferentów o przyjętych ilościach i cenie do zapłaty.”,

powinno być: „(...) Agencje interwencyjne powiadamiają oferentów, których oferta została wybrana, o przyjętych ilościach i cenie do zapłaty.”.

18. Strona 19, art. 47 ust. 4:

zamiast: „(...) agencja interwencyjna unieważnia umowę w odniesieniu do ilości, na które nie wydano pozwolenia zgodnie z wymienionym artykułem.”,

powinno być: „(...) agencja interwencyjna unieważnia sprzedaż w odniesieniu do ilości, na które nie wydano pozwolenia zgodnie z wymienionym artykułem.”.

19. Strona 20, art. 54 ust. 2:

zamiast: „Zabezpieczenia złożone przez oferentów, których oferty przetargowe zostały wybrane, zostają zwolnione w odniesieniu do ilości, za które w przewidzianym okresie zapłacono cenę sprzedaży zgodnie z art. 49.”,

powinno być: „Zabezpieczenia złożone przez oferentów, których oferty przetargowe zostały wybrane, zostają zwolnione w odniesieniu do ilości, za które zapłacono cenę sprzedaży zgodnie z art. 49.”.

20. Strona 21, art. 56 ust. 3:

zamiast: „W odniesieniu do każdego zboża oraz ilości zbóż uznawanych za istotne dla rynku Wspólnoty (...)”,

powinno być: „W odniesieniu do każdego zboża oraz każdej grupy jakościowej zbóż uznawanych za istotne dla rynku Wspólnoty (...)”.

21. Strona 21, art. 56 ust. 3:

zamiast: „(...) Ceny te są obliczane w sposób regularny, niezależny i przejrzysty oraz uwzględniają przede wszystkim aspekty jakości, etap dystrybucji i miejsce notowania każdego produktu.”,

powinno być: „(...) Ceny te są obliczane w sposób regularny, niezależny i przejrzysty oraz uwzględniają przede wszystkim aspekty jakości, miejsce notowania każdego produktu i etap wprowadzenia do obrotu.”.

22. Strona 21, art. 56 ust. 4:

zamiast: „(...) Ceny te są obliczane w sposób regularny, niezależny i przejrzysty oraz uwzględniają przede wszystkim aspekty jakości, etap przetwarzania, miejsce notowania każdego produktu i etap wprowadzenia do obrotu.”,

powinno być: „(...) Ceny te są obliczane w sposób regularny, niezależny i przejrzysty oraz uwzględniają przede wszystkim etap przetwarzania, miejsce notowania każdego produktu i etap wprowadzenia do obrotu.”.

23. Strona 21, art. 57 ust. 1 lit. a):

zamiast: „w odniesieniu do zbóż, o średnich wynikach dotyczących ciężaru właściwego, (...)”,

powinno być: „w odniesieniu do zbóż, o średnich ważonych wynikach dotyczących ciężaru właściwego, (...)”.

24. Strona 23, załącznik I część I akapit pierwszy lit. d):

zamiast: „poziom radioaktywności nie przekracza maksymalnych poziomów dopuszczalnych na mocy przepisów wspólnotowych.”,

powinno być: „poziomy substancji zanieczyszczających, w tym poziom radioaktywności, nie przekraczają maksymalnych poziomów dopuszczalnych na mocy przepisów wspólnotowych.”.

25. Strona 23, załącznik I część I akapit drugi, zdanie wprowadzające:

zamiast: „W związku z powyższym nie mogą być przekroczone następujące najwyższe dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń.”,

powinno być: „W związku z powyższym nie mogą być przekroczone następujące najwyższe dopuszczalne poziomy substancji zanieczyszczających.”.

26. Strona 23, załącznik I część I akapit trzeci:

zamiast: „Państwa członkowskie przeprowadzają kontrolę poziomów zanieczyszczeń, w tym radioaktywności, (...)”,

powinno być: „Państwa członkowskie przeprowadzają kontrolę poziomów substancji zanieczyszczających, w tym poziomu radioaktywności, (...)”.

27. Strona 26, załącznik I część III pkt 1.4 lit. b) akapit pierwszy:

zamiast: „Ziarna uszkodzone to te, które nie nadają się do spożycia przez ludzi, a w przypadku zbóż pastewnych przez zwierzęta gospodarskie z powodu zbutwienia, porażenia przez pleśń, bakterie lub z innych przyczyn.”,

powinno być: „Ziarna uszkodzone to te, które nie nadają się do spożycia przez ludzi, a w przypadku zbóż pastewnych przez bydło z powodu zbutwienia, porażenia przez pleśń, bakterie lub z innych przyczyn.”.

28. Strona 27, załącznik I część IV lit. c):

zamiast: „standardową metodą oznaczania zawartości garbników w sorgo jest norma ISO 9648:1998.”,

powinno być: „standardową metodą oznaczania zawartości garbników w sorgo jest norma ISO 9648:1988.”.

29. Strona 40, załącznik II część I akapit pierwszy lit. c):

zamiast: „wydajność po przetworzeniu nie jest niższa niż pięć punktów poniżej poziomów wydajności wymienionych w części III niniejszego załącznika.”,

powinno być: „wydajność po przetworzeniu nie jest wyższa niż pięć punktów poniżej podstawowych poziomów wydajności wymienionych w części III niniejszego załącznika.”.

30. Strona 42, załącznik II część V, tabela, wiersz „Ziarno kredowe”, kolumna „Ryż okrągłozarnisty objęty kodem CN 1006 10 98”:

zamiast: „od 1 do 4 %”,

powinno być: „od 1,5 do 4 %”.

31. Strona 42, załącznik II część V, tabela, wiersz „Ziarno bursztynowe”, kolumna „Ryż okrągłozarnisty objęty kodem CN 1006 10 98”:

zamiast: „od 1 do 0,50 %”,

powinno być: „od 0,05 do 0,50 %”.

32. Strona 43, załącznik II część VI pkt 3:

zamiast: „Poziom radioaktywnego skażenia kontrolowany jest jedynie wówczas, gdy wymaga tego sytuacja i tylko tak długo, jak jest to konieczne.”,

powinno być: „Poziom radioaktywnego skażenia kontrolowany jest jedynie wówczas, gdy wymaga tego sytuacja i tylko w ograniczonym czasie.”.

33. Strona 47, załącznik III część III pkt 5 lit. b):

zamiast: „identyfikator musi pozostać przyczepiony do czasu przejścia, a przed ważeniem musi być usunięty.”,

powinno być: „tłuszcz mosznowy musi zostać zachowany do czasu przejścia, a przed ważeniem musi być usunięty.”.

34. Strona 48, załącznik III część IV pkt III.1 akapit drugi:

zamiast: „(...) i z drugiej strony – z kośćmi, tłuszczem oraz okrawkami. (...)”,

powinno być: „(...) i z drugiej strony – z kośćmi, tłuszczem oraz mięsem drobnym. (...)”.

35. Strona 48, załącznik III część IV pkt VI akapit pierwszy:

zamiast: „Agencje interwencyjne dopilnowują, żeby cała skupiona wołowina bez kości była przechowywana oddzielnie i była łatwa do zidentyfikowania według przetargu, rozbioru i miesiąca przechowywania.”,

powinno być: „Agencje interwencyjne dopilnowują, żeby cała skupiona wołowina bez kości była przechowywana oddzielnie i była łatwa do zidentyfikowania według przetargu, elementu i miesiąca przechowywania.”.

36. Strona 49, załącznik III część IV pkt VII lit. e):

zamiast: „wartość kości, tłuszczu i okrawków pozostawionych w zakładach rozbioru mięsa przez agencje interwencyjne.”,

powinno być: „wartość kości, tłuszczu i mięsa drobnego pozostawionych w zakładach rozbioru mięsa przez agencje interwencyjne.”.

37. Strona 50, załącznik III część IV pkt IX.3 zdanie wprowadzające:

zamiast: „Na zasadzie odstępstwa od pkt 1 i 2, jeżeli w wyniku poważnego zaniedbania lub nadużycia zakład odkostniania nie spełnia wymogów sekcji I, II, III, IV, V, VII, VIII oraz IX niniejszej części.”,

powinno być: „W drodze odstępstwa od pkt 1 i 2, jeżeli w wyniku poważnego zaniedbania lub nadużycia zakład odkostniania nie spełnia wymogów pkt. I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII oraz IX niniejszej części.”.

38. Strona 53, załącznik III część VII:

zamiast: „średnia ze średnich cen rynkowych zarejestrowanych w danym państwie członkowskim lub w danym jego regionie za okres dwóch lub trzech tygodni następujących po rozstrzygnięciu przetargu,”,

powinno być: „średnia ze średnich cen rynkowych zarejestrowanych w danym państwie członkowskim lub w danym jego regionie za okres dwóch lub trzech tygodni następujących po tygodniu, w którym rozstrzygnięto przetarg.”.

39. Strona 53, załącznik III część VII:

zamiast: „Współczynnik $n' = (a'/b')$ ”,

powinno być: „Współczynnik $n' = (a'/b')$ ”.

40. Strona 53, załącznik III część VII:

zamiast: „średnia cen zakupu płaconych przez oferenta za zwierzęta tej samej klasy i kategorii, co zwierzęta uwzględnione w wyliczaniu średnich cen rynkowych w okresie dwóch lub trzech tygodni następujących po rozstrzygnięciu przetargu,”

powinno być: „średnia cen zakupu płaconych przez oferenta za zwierzęta tej samej klasy i kategorii, co zwierzęta uwzględnione w wyliczaniu średnich cen rynkowych w okresie dwóch lub trzech tygodni następujących po tygodniu, w którym rozstrzygnięto przetarg.”

41. Strona 53, załącznik III część VIII pkt 1.1.1 akapit pierwszy:

zamiast: „(...) wzdłuż naturalnego spojenia (...)”,

powinno być: „(...) wzdłuż naturalnego połączenia (...)”.

42. Strona 53, załącznik III część VIII pkt 1.1.2 akapit pierwszy:

zamiast: „(...) cięcia prowadzonego w dół linii spojenia naturalnego. Czaszka musi pozostać połączona w sposób naturalny.”,

powinno być: „(...) cięcia prowadzonego w dół linii naturalnego połączenia. Błony mięśniowe muszą pozostać połączone w sposób naturalny.”.

43. Strona 54, załącznik III część VIII pkt 1.1.3 akapit pierwszy:

zamiast: „Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od udźca i od pręgi przy pomocy cięcia prowadzonego wzdłuż linii naturalnego spojenia i odłączyć od kości udowej. Usunąć kość krzyżową.”,

powinno być: „Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od udźca i od pręgi przy pomocy cięcia prowadzonego wzdłuż linii naturalnego połączenia i odłączyć od kości udowej. Usunąć kość łonową.”.

44. Strona 54, załącznik III część VIII pkt 1.1.4 akapit pierwszy:

zamiast: „Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od zrazowej wewnętrznej i pręgi przy pomocy cięcia prowadzonego wzdłuż linii naturalnego spojenia. (...)”,

powinno być: „Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od zrazowej wewnętrznej i pręgi przy pomocy cięcia prowadzonego wzdłuż linii naturalnego połączenia. (...)”.

45. Strona 54, załącznik III część VIII pkt 1.1.6 akapit pierwszy:

zamiast: „Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od zrazowej zewnętrznej/grubej łaty przy pomocy prostego cięcia od punktu położonego około 5 cm od tylnego wyrostka piątego kręgu krzyżowego, przechodząc w odległości około 5 cm od przedniego wyrostka kości krzyżowej, przy czym należy uważać, aby nie przeciąć grubej łaty.”,

powinno być: „Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od zrazowej zewnętrznej/grubej łaty przy pomocy prostego cięcia od punktu położonego około 5 cm od tylnej krawędzi piątego kręgu krzyżowego, przechodząc w odległości około 5 cm od przedniej krawędzi kości łonowej, przy czym należy uważać, aby nie przeciąć grubej łaty.”.

46. Strona 54, załącznik III część VIII pkt 1.1.6 akapit drugi:

zamiast: „(...) oczyszczając przedni wyrostek kości miednicznej. (...)”,

powinno być: „(...) oczyszczając przednią krawędź kości miednicznej. (...)”.

47. Strona 54, załącznik III część VIII pkt 1.1.7 akapit pierwszy:

zamiast: „(...) Dokładnie usunąć trzony. (...)”,

powinno być: „(...) Dokładnie usunąć kości kręgosłupa. (...)”.

48. Strona 54, załącznik III część VIII pkt 1.1.7 akapit pierwszy:

zamiast: „odwarstwienie”,

powinno być: „wyłuskanie”.

49. Strona 55, załącznik III część VIII pkt 1.1.8 akapit pierwszy:

zamiast: „(...) wzdłuż naturalnego spojenia dookoła mięśni zadu, (...)”,

powinno być: „(...) wzdłuż naturalnego połączenia dookoła mięśni zadu, (...)”.

50. Strona 55, załącznik III część VIII pkt 1.1.8 akapit trzeci:

zamiast: „odwarstwienie”,

powinno być: „wyłuskanie”.

51. Strona 55, załącznik III część VIII pkt 1.1.8 akapit czwarty:

zamiast: „(...) aby ogólny procent widocznego (zewnątrznego i śródmięszowego) tłuszczu (...)”,

powinno być: „(...) aby ogólny procent widocznego (zewnątrznego i śródmięśniowego) tłuszczu (...)”.

52. Strona 55, załącznik III część VIII pkt 1.1.9 akapit drugi:

zamiast: „(...) Wierch musi pozostać połączony.”,

powinno być: „(...) Błony mięśniowe muszą pozostać połączone.”.

53. Strona 55, załącznik III część VIII pkt 2.1.2 akapit pierwszy:

zamiast: „Rozbiór i odkostnianie: oddzielić łopatkę od ćwierćtuszy przy pomocy cięcia po linii prowadzącej wzdłuż naturalnego spojenia wokół krawędzi łopatki i chrząstki stawowej na zakończeniu kości łopatki (scapula), kontynuując wokół spojenia, tak, aby wyjąć łopatkę z jej naturalnej kieszeni. (...)”,

powinno być: „Rozbiór i odkostnianie: oddzielić łopatkę od ćwierćtuszy przy pomocy cięcia po linii prowadzącej wzdłuż naturalnego połączenia wokół krawędzi łopatki i chrząstki stawowej na zakończeniu kości łopatki (scapula), kontynuując wokół połączenia, tak aby wyjąć łopatkę z jej naturalnej kieszeni. (...)”.

54. Strona 56, załącznik III część VIII pkt 2.1.2 akapit drugi:

zamiast: „(...) aby widoczny (zewnątrzny i śródmięszowy) tłuszcz (...)”,

powinno być: „(...) aby widoczny (zewnątrzny i śródmięśniowy) tłuszcz (...)”,

55. Strona 56, załącznik III część VIII pkt 2.1.3 akapit pierwszy:

zamiast: „odwarstwienie”,

powinno być: „wyłuskanie”.

56. Strona 56, załącznik III część VIII pkt 2.1.3 akapit drugi:

zamiast: „(...) aby widoczny (zewnątrzny i śródmięszowy) tłuszcz (...)”,

powinno być: „(...) aby widoczny (zewnątrzny i śródmięśniowy) tłuszcz (...)”.

57. Strona 56, załącznik III część VIII pkt 2.1.4 akapit drugi:

zamiast: „odwarstwienie”,

powinno być: „wyłuskanie”.

58. Strona 56, załącznik III część VIII pkt 2.1.4 akapit czwarty:

zamiast: „(...) aby ogólny procent widocznego (zewnątrznego i śródmiaższowego) tłuszczu (...)”,

powinno być: „(...) aby ogólny procent widocznego (zewnątrznego i śródmięśniowego) tłuszczu (...)”.

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL